

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-121-12

Druk nr 3761
Warszawa, 24 lipca 2015 r.

Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o swobodzie
działalności gospodarczej oraz
niektórych innych ustaw.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie przejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

Z poważaniem

(-) Ewa Kopacz

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, ustawę z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, ustawę z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych, ustawę z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, ustawę z dnia 7 czerwca 2001 r. o leśnym materiale rozmnożeniowym, ustawę z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, ustawę z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, ustawę z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawę z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym, ustawę z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawę z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe, ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym, ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne, ustawę z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 1 lipca 2005 r. o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów, ustawę z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o systemie tachografów cyfrowych, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, ustawę z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, ustawę z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, ustawę z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, ustawę z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze, ustawę z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, ustawę z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina, ustawę z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, ustawę z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych, ustawę z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi oraz ustawę z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie.

- 1) w art. 10 w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada;”;
- 2) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:
„Art. 16a. 1. Przedsiębiorca jest obowiązany posiadać tytuł prawny do nieruchomości, których adresy określone w art. 25 ust. 1 pkt 5 podlegają wpisowi do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Tytuł ten nie podlega dołączeniu do wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i jest przedstawiany organowi ewidencyjnemu na jego wezwanie w przypadku, o którym mowa w art. 35 ust. 1a.
2. Przepis ust. 1 nie narusza obowiązków podmiotów podlegających przepisom ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1203, z późn. zm.³⁾).”;
- 3) w art. 22a ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Punkt kontaktowy umożliwia złożenie drogą elektroniczną do właściwych organów wniosków, w tym wniosków o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, oświadczeń lub notyfikacji niezbędnych do podjęcia, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej oraz uznania kwalifikacji zawodowych.”;
- 4) w art. 24 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Wnioski o wpis do CEIDG uwzględniają zakres danych podlegających wpisowi do CEIDG i innych rejestrów urzędowych zgodnie z art. 25 ust. 5 pkt 1–3.”;
- 5) w art. 25:
 - a) w ust. 1:
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz informacje o jego unieważnieniu lub uchyleniu;” ,
 - pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:
„5) adres zamieszkania przedsiębiorcy, adres do doręczeń przedsiębiorcy oraz adresy, pod którymi jest wykonywana działalność gospodarcza, w tym adres głównego miejsca wykonywania działalności i oddziału, jeżeli

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 875 i 978.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1161, 1306 i 1924 oraz z 2015 r. poz. 4, 238 i 978.

został utworzony; dane te są zgodne z oznaczeniami kodowymi przyjętymi w krajowym rejestrze urzędowym podziału terytorialnego kraju, o ile to w danym przypadku możliwe;

- 6) dane kontaktowe przedsiębiorcy, w szczególności adres poczty elektronicznej, strony internetowej, numer telefonu, o ile dane te zostały zgłoszone we wniosku o wpis do CEIDG;”,
- po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:
„11a) dane przedstawiciela ustawowego, o ile są wymagane;”,
 - po pkt 14 dodaje się pkt 14a i 14b w brzmieniu:
„14a) informacja o prawomocnym oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości z tego powodu, że majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania lub wystarcza jedynie na zaspokojenie tych kosztów;
14b) informacja o prawomocnym uchyleniu lub wygaśnięciu układu zawartego w postępowaniu restrukturyzacyjnym lub upadłościowym;”,
 - po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:
„18a) informacja o dacie trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, o ile informacja ta została zgłoszona we wniosku o wpis do CEIDG;”,
 - pkt 19 otrzymuje brzmienie:
„19) informacja o wykreśleniu przedsiębiorcy z CEIDG.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Informacja, o której mowa w ust. 1 pkt 9, polega na wskazaniu we wniosku o wpis do CEIDG wyrazu „tak” albo „nie”.”,
 - c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 11 i 11a, obejmują, w przypadku pełnomocnika będącego osobą fizyczną oraz przedstawiciela ustawowego, imię i nazwisko oraz odpowiednie dane określone w ust. 1 pkt 1, 1a i 4–6, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiadają; w przypadku pełnomocnika będącego osobą prawną dane te obejmują – firmę pełnomocnika, adres siedziby, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile taki posiada, oraz odpowiednie dane określone w ust. 1 pkt 3 i 6.”,

d) w ust. 5:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przyjęcia oświadczenia o wyborze przez przedsiębiorcę formy opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych, wniosku o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej albo rezygnacji z wybranej formy opodatkowania;”,

– dodaje się pkt 5–9 w brzmieniu:

„5) przyjęcia zawiadomienia o wyborze sposobu wpłacania zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, zawiadomienia o rezygnacji z wybranego sposobu wpłacania zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych;

6) przyjęcia zawiadomienia o wyborze opłacania ryczału od przychodów ewidencjonowanych co kwartał, zawiadomienia o zaprzestaniu opłacania ryczału od przychodów ewidencjonowanych co kwartał;

7) przyjęcia zawiadomienia o prowadzeniu podatkowej księgi przychodów i rozchodów, zawiadomienia o zamiarze prowadzenia ksiąg rachunkowych;

8) przyjęcia zawiadomienia o zawarciu z biurem rachunkowym umowy o prowadzenie podatkowej księgi przychodów i rozchodów albo umowy o prowadzenie ewidencji przychodów, a także zawiadomienia o rozwiązaniu tych umów;

9) przyjęcia, w przypadku przedsiębiorcy będącego płatnikiem składek, wyłącznie na własne ubezpieczenia:

a) zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych i do ubezpieczenia zdrowotnego albo do ubezpieczenia zdrowotnego,

b) zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego członków rodziny,

c) zmiany danych wykazanych w zgłoszeniach, o których mowa w lit. a i b,

d) zgłoszenia wyrejestrowania z ubezpieczeń określonych w lit. a i b.”,

e) po ust. 5a dodaje się ust. 5b–5d w brzmieniu:

„5b. Zmiany danych wykazanych w zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych, o których mowa w art. 36 ust. 14 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie

ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121, 689 i 978), dokonuje się wyłącznie w sposób wskazany w przepisach tej ustawy.

5c. W przypadku określonym w ust. 5 pkt 9, przedsiębiorca wraz z wnioskiem o wpis do CEIDG przekazuje dane do sporządzenia zgłoszeń lub zmiany danych wykazanych w zgłoszeniach, wymagane przepisami ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych lub ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 581), inne niż wynikające z ust. 1.

5d. W przypadkach, o których mowa w ust. 5 pkt 4–8, zastosowanie mają terminy określone w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.⁴⁾) oraz w ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. Nr 144, poz. 930, z późn. zm.⁵⁾),”

f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Wraz z wnioskiem o wpis do CEIDG, z wyjątkiem wniosku o wykreślenie przedsiębiorcy, składa się oświadczenie o braku orzeczonych – wobec osoby, której wpis dotyczy – zakazów, o których mowa w ust. 1 pkt 16–18, pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”;

6) w art. 26:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Wniosek o wpis do CEIDG składa się za pośrednictwem formularza elektronicznego dostępnego na stronie internetowej CEIDG, w Biuletynie Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw gospodarki oraz za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej. System

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529 i 1540, z 2013 r. poz. 21, 888, 1027, 1036, 1287, 1304, 1387 i 1717, z 2014 r. poz. 223, 312, 567, 598, 773, 915, 1052, 1215, 1328, 1563, 1644, 1662 i 1863 oraz z 2015 r. poz. 73, 211, 251, 478, 693, 699, 860, 933 i 978.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 104, poz. 1104 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 125, poz. 1363 i 1369 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 141, poz. 1183, Nr 169, poz. 1384, Nr 172, poz. 1412 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302 i Nr 202, poz. 1958, z 2004 r. Nr 210, poz. 2135 i Nr 263, poz. 2619, z 2005 r. Nr 143, poz. 1199, Nr 164, poz. 1366 i Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 183, poz. 1353 i Nr 217, poz. 1588, z 2008 r. Nr 141, poz. 888, Nr 143, poz. 894 i Nr 209, poz. 1316, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 201, poz. 1541, z 2010 r. Nr 3, poz. 13, Nr 28, poz. 146, Nr 75, poz. 473, Nr 219, poz. 1442 i Nr 226, poz. 1478, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 131, poz. 764, z 2012 r. poz. 1529 i 1540, z 2014 r. poz. 223, 1328 i 1563 oraz z 2015 r. poz. 211, 699 i 978.

teleinformatyczny CEIDG przesyła na wskazany adres poczty elektronicznej potwierdzenie złożenia wniosku.

2. Wniosek o wpis do CEIDG może być również złożony na formularzu zgodnym z formularzem, o którym mowa w ust. 1:

- 1) w wybranym urzędzie gminy albo
- 2) wysłany listem poleconym na adres wybranego urzędu gminy.

3. Jeżeli wniosek o wpis do CEIDG jest składany w sposób określony w ust. 2 pkt 1, organ gminy potwierdza tożsamość składającego wniosek oraz, za pokwitowaniem, przyjęcie wniosku.”,

b) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. W przypadku gdy czynności, o których mowa w ust. 4, wykonują upoważnieni pracownicy, organ gminy jest obowiązany niezwłocznie przekazywać do CEIDG imiona i nazwiska tych osób, a także niezwłocznie informować o cofnięciu upoważnień dla tych osób.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Osoby, o których mowa w art. 13 ust. 2, 2a, 4 i 5, wraz z wnioskiem o wpis do CEIDG składanym w sposób określony w ust. 2, przedstawiają oryginał dokumentu potwierdzającego aktualny status, o którym mowa w tych przepisach, albo jego uwierzytelnioną kopię. W przypadku wniosku o wpis do CEIDG składanego przez te osoby w sposób określony w ust. 1, dokument ten dołączają w postaci elektronicznej opatrzonej podpisem elektronicznym albo potwierdzonym profilem zaufanym e-PUAP.”;

7) po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Art. 26a. Minister właściwy do spraw gospodarki może żądać od organu gminy udostępnienia wszelkich dokumentów związanych z wnioskami o wpis do CEIDG złożonymi w sposób określony w art. 26 ust. 2.”;

8) w art. 27:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wpis do CEIDG jest dokonywany, jeżeli wniosek jest poprawny.”,

b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) niezawierający danych, o których mowa w art. 25 ust. 1, lub”,

- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) zawierający dane, o których mowa w art. 25 ust. 1, niezgodne z przepisami prawa, lub”,
 - pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) niepodpisany, lub”,
 - dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) złożony przez osobę nieuprawnioną.”,
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Jeżeli wniosek złożony w sposób określony w art. 26 ust. 2 jest niepoprawny, organ gminy niezwłocznie wzywa do skorygowania lub uzupełnienia wniosku, wskazując uchybienia, w terminie 7 dni roboczych, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania. Przepis art. 33a stosuje się odpowiednio.”,
- d) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:
„8. Wniosek o wpis do CEIDG składany w sposób określony w art. 26 ust. 2 pkt 1 opatrzony jest własnoręcznym podpisem osoby uprawnionej.
9. Wniosek o wpis do CEIDG składany w sposób określony w art. 26 ust. 2 pkt 2 opatrzony jest własnoręcznym podpisem osoby uprawnionej, którego własnoręczność poświadczona jest przez notariusza.”;
- 9) art. 28 otrzymuje brzmienie:
„Art. 28. CEIDG przesyła odpowiednie dane zawarte we wniosku o wpis do CEIDG, o których mowa w art. 25 ust. 5, za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej lub innych środków komunikacji elektronicznej, niezwłocznie, nie później niż w dniu roboczym następującym po dokonaniu wpisu, do właściwego naczelnika urzędu skarbowego wskazanego przez przedsiębiorcę, a po uzyskaniu informacji o nadanym numerze identyfikacji podatkowej (NIP) do:
1) Głównego Urzędu Statystycznego,
2) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego
- wraz z informacją o dokonaniu wpisu do CEIDG i nadanym numerze identyfikacji podatkowej (NIP).”;

10) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. W przypadku dokonania wpisu do CEIDG i niepodjęcia wykonywania działalności gospodarczej, osoba fizyczna może złożyć wniosek z informacją o niepodjęciu działalności gospodarczej najpóźniej do końca upływu dnia poprzedzającego wskazaną datę rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 26–29, z wyłączeniem art. 27 ust. 2 pkt 1–5a.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera dane wymienione w art. 25 ust. 1 pkt 1–3 oraz adres do doręczeń.

4. W przypadku złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, wpis do CEIDG nie jest udostępniany.”;

11) w art. 30 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wniosek o:

- 1) zmianę wpisu – w terminie 7 dni od dnia zmiany danych, o których mowa w art. 25 ust. 1, powstałej po dniu dokonania wpisu do CEIDG;
- 2) jego wykreślenie z CEIDG – w terminie 7 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej.

2. Do wniosku w sprawie zmiany wpisu albo wykreślenia przedsiębiorcy stosuje się odpowiednio art. 26–29, z wyłączeniem art. 27 ust. 2 pkt 4 i 5.”;

12) w art. 31:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Wpisowi z urzędu do CEIDG podlegają dane i informacje, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 – w zakresie numeru PESEL, pkt 2, 3, 10 i 13–18, oraz zmiany tych danych i informacji.

2. CEIDG przekazuje drogą elektroniczną niezwłocznie, nie później niż następnego dnia roboczego, informacje wpisane do CEIDG, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 – w zakresie numeru PESEL, pkt 2, 3, 10 i 13–18, oraz zmiany tych danych i informacji oraz informacje, o których mowa w art. 36a ust. 1 pkt 1, do Centralnego Rejestru Podmiotów – Krajowej Ewidencji Podatników, Głównego Urzędu Statystycznego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego oraz do organów, o których mowa w art. 37 ust. 5.

3. Informacje, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 13–15, sąd zgłasza niezwłocznie do CEIDG za pośrednictwem formularza dostępnego na stronie internetowej CEIDG, nie później niż w terminie 7 dni roboczych od dnia:

- 1) uprawomocnienia się postanowienia o ograniczeniu lub utracie zdolności do czynności prawnych przedsiębiorcy;
 - 2) uprawomocnienia się postanowienia o ustanowieniu kurateli lub opieki;
 - 3) uprawomocnienia się postanowienia o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości z tego powodu, że majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania lub wystarcza jedynie na zaspokojenie tych kosztów;
 - 4) uprawomocnienia się postanowienia o zatwierdzeniu układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu;
 - 5) uprawomocnienia się postanowienia o uchyleniu układu lub postanowienia skutkującego wygaśnięciem układu;
 - 6) wydania postanowienia o:
 - a) ogłoszeniu upadłości,
 - b) otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego;
 - 7) uprawomocnienia się postanowienia o zakończeniu lub umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego lub upadłościowego.”,
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Informacje, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 16–18, sąd upadłościowy, Krajowy Rejestr Karny albo właściwy organ zgłasza niezwłocznie do CEIDG za pośrednictwem formularza dostępnego na stronie internetowej CEIDG, po uzyskaniu informacji o:

- 1) uprawomocnieniu orzeczenia o zakazie prowadzenia działalności gospodarczej;
 - 2) uprawomocnieniu orzeczenia o zakazie wykonywania określonego zawodu;
 - 3) uprawomocnieniu orzeczenia o zakazie prowadzenia działalności związanej z wychowaniem, leczeniem, edukacją małoletnich lub z opieką nad nimi.”,
- c) dodaje się ust. 6–8 w brzmieniu:

„6. Krajowy Rejestr Karny zgłasza niezwłocznie do CEIDG za pośrednictwem formularza dostępnego na stronie internetowej CEIDG uzyskane informacje o wykonaniu albo darowaniu środka karnego, o którym mowa w art. 25

ust. 1 pkt 16–18, zgłoszonego do CEIDG, a także informacje o usunięciu z Krajowego Rejestru Karnego danych wynikających z orzeczenia zawierającego środek karny, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 16–18, zgłoszony do CEIDG.

7. Sąd upadłościowy zgłasza niezwłocznie do CEIDG za pośrednictwem formularza dostępnego na stronie internetowej CEIDG informację o wstrzymaniu wykonania, uchyleniu lub zmianie orzeczenia o zakazie prowadzenia działalności gospodarczej.

8. Formularz, o którym mowa w ust. 5–7, zawiera pola do wpisania informacji wynikających z orzeczeń, o których mowa w ust. 5–7, w zakresie obejmującym co najmniej następujące dane:

- 1) datę uprawomocnienia orzeczenia o zakazach, o których mowa w ust. 5;
- 2) okres, na jaki orzeczono zakazy, o których mowa w ust. 5;
- 3) informację o wydaniu orzeczenia o zmianie terminu zakazów, o których mowa w ust. 5;
- 4) informację o wstrzymaniu wykonalności orzeczenia o zakazach, o których mowa w ust. 5;
- 5) informację o uchyleniu zakazów, o których mowa w ust. 5.”;

13) art. 32 i art. 33 otrzymują brzmienie:

„Art. 32. 1. Przedsiębiorca zawieszający albo wznawiający wykonywanie działalności gospodarczej składa wniosek o zmianę wpisu. Przepisy art. 26–30 stosuje się odpowiednio, z wyłączeniem art. 29a.

2. Wniosek o zmianę wpisu w przedmiocie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej zawiera dane wymienione w art. 25 ust. 1 pkt 1–3 oraz oświadczenie o niezatrudnianiu pracowników.

Art. 33. Domniemywa się, że dane wpisane do CEIDG są prawdziwe. Osoba fizyczna wpisana do CEIDG ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną zgłoszeniem do CEIDG nieprawdziwych danych, jeżeli podlegały obowiązkowi wpisu na jej wniosek, a także niezgłoszeniem danych podlegających obowiązkowi wpisu do CEIDG w ustawowym terminie albo brakiem zgłoszenia zmian danych objętych wpisem, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą osoba wpisana do CEIDG nie ponosi odpowiedzialności.”;

14) po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

„Art. 33a. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki doręcza pisma, przedsiębiorcy wpisanemu do CEIDG, wyłącznie na adres do doręczeń podany we wpisie do CEIDG.

2. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, nie dokona zmiany wpisu do CEIDG w przypadku zmiany adresu do doręczeń, doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny.

3. Wezwanie, o którym mowa w art. 35 ust. 1a, obejmujące swoją treścią żądanie dokonania zmiany wpisu do CEIDG w zakresie adresu do doręczeń, doręcza się na adres zamieszkania przedsiębiorcy i adresy, pod którymi jest wykonywana działalność gospodarcza, jeżeli są inne niż adres do doręczeń.”;

15) w art. 34:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dane zawarte w CEIDG nie mogą być z niej usunięte, chyba że przepisy prawa stanowią inaczej. Wykreślenie przedsiębiorcy z CEIDG nie oznacza usunięcia danych z wpisu do CEIDG.”,

b) w ust. 2:

- uchyla się pkt 1, 1a i 3,
- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) gdy wpis został dokonany z naruszeniem prawa.”,

c) dodaje się ust. 4–8 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw gospodarki na potrzeby prowadzonego postępowania korzysta z danych zawartych w rejestrze PESEL.

5. CEIDG wykreśla przedsiębiorcę niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni:

- 1) w przypadku niezłożeniu wniosku o wpis do CEIDG informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej przed upływem 24 miesięcy od dnia zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) gdy w CEIDG została zgłoszona informacja o prawomocnym orzeczeniu zakazu prowadzenia działalności gospodarczej, z wyłączeniem orzeczenia zakazu prowadzenia określonej działalności gospodarczej;
- 3) po wprowadzeniu do systemu teleinformatycznego informacji o zgonie przedsiębiorcy.

6. Do czynności, o których mowa w ust. 5, nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

7. Informacje, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 16–18, usuwa się z CEIDG po otrzymaniu informacji, o których mowa w art. 31 ust. 6 i 7, a także po upływie okresu, na jaki orzeczono zakaz prowadzenia działalności gospodarczej zgłoszony do CEIDG przez sąd upadłościowy na podstawie art. 31 ust. 5 pkt 1.

8. CEIDG przekazuje drogą elektroniczną niezwłocznie, nie później niż następnego dnia roboczego od dnia wykreślenia przedsiębiorcy z CEIDG, informacje o dokonaniu wykreślenia, o którym mowa w ust. 5, do Centralnego Rejestru Podmiotów – Krajowej Ewidencji Podatników, Głównego Urzędu Statystycznego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego oraz do organów, o których mowa w art. 37 ust. 5.”;

16) w art. 35:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku powzięcia przez ministra właściwego do spraw gospodarki informacji o braku tytułu prawnego do nieruchomości wskazanej we wpisie do CEIDG, której adres określono zgodnie z art. 25 ust. 1 pkt 5, minister właściwy do spraw gospodarki wzywa przedsiębiorcę do przedstawienia tytułu prawnego do nieruchomości, o którym mowa w art. 16a ust. 1, lub dokonania odpowiedniej zmiany wpisu w tym zakresie, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Jeżeli pomimo wezwania, o którym mowa w ust. 1a, przedsiębiorca nie przedstawi tytułu prawnego do nieruchomości, o którym mowa w art. 16a ust. 1, lub nie dokonana zmiany swojego wpisu w zakresie adresu, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 5, minister właściwy do spraw gospodarki wykreśla, w drodze decyzji administracyjnej, przedsiębiorcę z CEIDG.

2b. Na wniosek osoby, której dane adresowe zostały dopisane do CEIDG bez tytułu prawnego do nieruchomości, której adres dotyczy, po dokonaniu wykreślenia, o którym mowa w ust. 2a, dane te nie są publikowane w CEIDG.”,

c) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Podmiot publiczny prowadzący rejestr publiczny może poinformować CEIDG o danych i informacjach zawartych w CEIDG niezgodnych z informacjami wynikającymi z jego rejestru publicznego.

5. W przypadku gdy wpis do CEIDG jest niezgodny z treścią złożonego wniosku o wpis do CEIDG, przekształconego przez organ gminy w trybie art. 26 ust. 4, organ gminy niezwłocznie ponownie przekształca ten wniosek, z zastrzeżeniem art. 31 ust. 1.”;

17) po art. 36 dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„Art. 36a. 1. Jeżeli wpis do CEIDG przedsiębiorcy wykreślonego z tej ewidencji zawiera oczywiste błędy, niezgodności z treścią wniosku przedsiębiorcy lub stanem faktycznym wynikającym z innych rejestrów publicznych, zmian tego wpisu mogą dokonywać:

- 1) minister właściwy do praw gospodarki, w przypadku wykreślenia tego wpisu na podstawie art. 34 ust. 2 i 5 oraz art. 35 ust. 2 i 2a;
- 2) organ, który z urzędu wpisuje informacje, o których mowa w art. 31 ust. 1, w odniesieniu do wpisanych przez niego danych.

2. Jeżeli wpis przedsiębiorcy wykreślonego z CEIDG zawiera niezgodności z treścią wniosku o wpis do CEIDG przekształconego przez organ gminy w trybie art. 26 ust. 4, organ gminy ponownie przekształca ten wniosek.”;

18) w art. 37:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w art. 25 ust. 1, z wyjątkiem numeru PESEL, daty urodzenia, adresu zamieszkania, o ile nie jest on taki sam jak pozostałe adresy wskazane w art. 25 ust. 1 pkt 5, oraz danych kontaktowych, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 6, w przypadku gdy, podając je, osoba uprawniona sprzeciwiła się ich udostępnianiu w CEIDG;”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dane i informacje, o których mowa w art. 25 ust. 1, z wyjątkiem danych wymienionych w ust. 1 pkt 1, CEIDG udostępnia niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia dokonania do niej wpisu.”;

19) w art. 38:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. System teleinformatyczny CEIDG umożliwia:

- 1) udostępnianie danych i informacji według dostępnych kryteriów;
- 2) potwierdzanie danych osobowych przedsiębiorcy wpisanego do CEIDG, po uprzednim zawarciu z ministrem właściwym do spraw gospodarki umowy

określającej co najmniej zakres potwierdzanych danych i warunki techniczne ich potwierdzania.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4d w brzmieniu:

„4a. Zaświadczenia o wpisie do CEIDG dotyczące przedsiębiorców będących osobami fizycznymi w zakresie danych, o których mowa w art. 25 ust. 1, mają formę dokumentu elektronicznego albo wydruku ze strony internetowej CEIDG i mogą je uzyskać jedynie przedsiębiorcy, których te dane dotyczą, lub osoby uprawnione.

4b. Przedsiębiorca może zwrócić się do ministra właściwego do spraw gospodarki o potwierdzenie wydruku, o którym mowa w ust. 4 lub 4a, celem poświadczenia przez apostille.

4c. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 4b, nie podlega opłacie skarbowej.

4d. Do zaświadczeń o wpisie do CEIDG nie stosuje się przepisów działu VII Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

20) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. Dane CEIDG mogą być nieodpłatnie udostępniane, w sposób inny niż określony w art. 38 ust. 2, po uprzednim ustaleniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki warunków udostępniania tych danych.

2. Podmioty, którym udostępniono dane CEIDG w trybie ust. 1, nie mogą przekazywać tych danych, ani ich fragmentów, innym podmiotom.

3. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1 i 2 do ponownego wykorzystywania danych CEIDG stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 782 i 1662).”;

21) po art. 39 dodaje się art. 39a i art. 39b w brzmieniu:

„Art. 39a. 1. CEIDG udostępnia zawarte w niej dane i informacje określone w art. 25 ust. 1 i 2 oraz art. 37 ust. 2 organom państwowym w celu realizacji ich ustawowych zadań.

2. Organom państwowym, w celu realizacji ich ustawowych zadań, dane CEIDG są udostępniane nieodpłatnie, w sposób inny niż określony w art. 38 ust. 2, po uprzednim ustaleniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki warunków udostępniania tych danych.

3. Organy państwowe, którym udostępniono dane CEIDG w trybie ust. 1 i 2, nie mogą przekazywać tych danych, ani ich fragmentów, innym podmiotom.

4. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1–3 do ponownego wykorzystywania danych CEIDG stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

Art. 39b. Do jawnych danych i informacji udostępnianych przez CEIDG nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, z wyjątkiem art. 14–19a i art. 21–22a oraz przepisów rozdziału 5 tej ustawy.”;

22) w art. 49 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”;

23) art. 73 otrzymuje brzmienie:

„Art. 73. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej wykreśla wpis przedsiębiorcy w rejestrze na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy lub po uzyskaniu informacji z CEIDG o wykreśleniu przedsiębiorcy.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2012 r. poz. 1356, z późn. zm.⁶⁾) w art. 18 w ust. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9a:

a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Wniosek lub oświadczenie o zastosowanie form opodatkowania określonych w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym podatnicy mogą złożyć na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podatnicy, z zastrzeżeniem ust. 3, mogą wybrać sposób opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c. W tym przypadku są obowiązani do złożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego do dnia 20 stycznia roku podatkowego pisemnego

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1563 oraz z 2014 r. poz. 822 i 1188.

⁷⁾ Patrz odnośnik 4.

oświadczenia o wyborze tego sposobu opodatkowania. Jeżeli podatnik rozpoczyna prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej w trakcie roku podatkowego, pisemne oświadczenie składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, nie później niż w dniu uzyskania pierwszego przychodu. Oświadczenie o wyborze opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c podatnicy mogą złożyć na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.”,

c) w ust. 4 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Zawiadomienie o rezygnacji ze sposobu opodatkowania, o którym mowa w ust. 2, podatnik może złożyć na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.”;

2) w art. 24a:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:

„3a. Podatnicy, którzy rozpoczynają prowadzenie działalności gospodarczej albo w poprzednim roku podatkowym byli opodatkowani na podstawie ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym lub prowadzili księgi rachunkowe, są obowiązani zawiadomić w formie pisemnej naczelnika urzędu skarbowego właściwego według miejsca zamieszkania podatnika o prowadzeniu księgi w terminie 20 dni od dnia jej założenia. Jeżeli działalność jest prowadzona w formie spółki cywilnej osób fizycznych, spółki jawnej osób fizycznych lub spółki partnerskiej, zawiadomienie składają wszyscy wspólnicy naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według miejsca zamieszkania każdego z nich.

3b. Jeżeli na zlecenie podatnika prowadzenie księgi zostało powierzone biuru rachunkowemu, podatnik jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia zawarcia umowy z biurem rachunkowym zawiadomić o tym naczelnika urzędu skarbowego, któremu zostało złożone zawiadomienie o prowadzeniu księgi, wskazując nazwę i adres biura, miejsce (adres) prowadzenia oraz przechowywania księgi i dowodów związanych z jej prowadzeniem. Jeżeli działalność gospodarcza jest prowadzona w formie spółki cywilnej osób fizycznych, spółki jawnej osób fizycznych lub spółki partnerskiej, zawiadomienie składają wszyscy wspólnicy naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według miejsca zamieszkania każdego z nich.

3c. Zawiadomienie o prowadzeniu księgi oraz zawiadomienie o zawarciu z biurem rachunkowym umowy o prowadzenie księgi mogą być złożone na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.”,

b) w ust. 5 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Zawiadomienie o prowadzeniu ksiąg rachunkowych może być złożone na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.”;

3) w art. 44:

a) w ust. 3i dodaje się zdanie czwarte w brzmieniu:

„Zawiadomienie o wyborze kwartalnego sposobu wpłacania zaliczek oraz zawiadomienie o rezygnacji z kwartalnego sposobu wpłacania zaliczek mogą być złożone na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.”,

b) w ust. 6d dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 6c pkt 1, oraz zawiadomienie o rezygnacji z uproszczonej formy wpłacania zaliczek mogą być złożone na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.⁸⁾) w art. 2 w ust. 2 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Osoby fizyczne lub wspólnicy spółek cywilnych osób fizycznych mogą złożyć zawiadomienie na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 591, z późn. zm.⁹⁾) w art. 42 w ust. 3:

1) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz informacje o jego unieważnieniu lub uchyleniu;”;

2) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) daty: powstania podmiotu, rozpoczęcia działalności, zawieszenia i wznowienia działalności, wpisu do ewidencji lub rejestru, orzeczenia o ogłoszeniu upadłości, zakończenia postępowania upadłościowego, zakończenia działalności albo trwałego zakończenia działalności w przypadku osób fizycznych wpisanych do

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 613, z 2014 r. poz. 768 i 1100 oraz z 2015 r. poz. 4 i 978.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 2, z 2014 r. poz. 1161 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 855.

Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, skreślenia z ewidencji lub rejestru, wpisu oraz skreślenia z rejestru podmiotów;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2012 r. poz. 1314, z 2013 r. poz. 2 oraz z 2014 r. poz. 1161) w art. 15 w ust. 1b dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przypadku osób fizycznych wpisanych do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i wykonujących działalność gospodarczą również nie są objęte tajemnicą skarbową dane: nazwa (firma), adresy, pod którymi jest wykonywana działalność gospodarcza, w tym adres głównego miejsca wykonywania działalności, oraz przedmiot wykonywanej działalności określony według obowiązujących standardów klasyfikacyjnych.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2015 r. poz. 464) w art. 19c w ust. 3 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile organizator kształcenia taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”.

Art. 8. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 33 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji;”;

2) w art. 35 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, lub numer równoważnego rejestru państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP).”;

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238, z 2014 r. poz. 457, 490, 900, 942, 1101 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 151, 478 i 942.

3) w art. 37 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, lub numer równoważnego rejestru państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP).”.

Art. 9. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 75ab w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada;”;

2) w art. 83a w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”.

Art. 10. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1203, z późn. zm.¹²⁾) w art. 38 w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) oznaczenie jego poprzedniego numeru rejestru sądowego.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121 i 689) po art. 36a dodaje się art. 36b w brzmieniu:

„Art. 36b. 1. Osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, będące przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej na podstawie tych przepisów mogą dokonywać zgłoszeń, o których mowa w art. 36 ust. 1 i 11, lub zmiany danych wykazanych w tych zgłoszeniach, z wyjątkiem zmiany danych, o których mowa w art. 36 ust. 14.

2. Za dzień dokonania zgłoszeń, o których mowa w art. 36 ust. 1 i 11, lub zmiany danych wykazanych w tych zgłoszeniach uważa się dzień złożenia wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wraz z żądaniem

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1448, z 2013 r. poz. 700, 991, 1446 i 1611, z 2014 r. poz. 312, 486, 529, 768, 822 i 970 oraz z 2015 r. poz. 211, 541, 591 i 933.

¹²⁾ Patrz odnośnik 3.

dokonania tych zgłoszeń lub zmiany danych wykazanych w zgłoszeniach na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. Nr 144, poz. 930, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pisemne oświadczenie o wyborze opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych na dany rok podatkowy podatnik składa naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według miejsca zamieszkania podatnika, nie później niż do dnia 20 stycznia roku podatkowego. Jeżeli podatnik rozpoczyna prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej w trakcie roku podatkowego, pisemne oświadczenie składa naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według miejsca zamieszkania podatnika, nie później niż w dniu uzyskania pierwszego przychodu. Oświadczenie o wyborze opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych na dany rok podatkowy podatnik może złożyć na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Jeżeli do dnia 20 stycznia roku podatkowego podatnik nie zgłosił likwidacji działalności gospodarczej lub nie dokonał wyboru innej formy opodatkowania, uważa się, że nadal prowadzi działalność opodatkowaną w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych.”,

b) w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Wspólnicy spółki cywilnej osób fizycznych oświadczenie o wyborze opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych mogą złożyć na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.”;

2) w art. 15 w ust. 4 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Podatnik może złożyć zawiadomienie na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.”;

3) w art. 21 w ust. 1c dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Podatnik może złożyć zawiadomienie na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.”;

¹³⁾ Patrz odnośnik 5.

4) w art. 29:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej, według ustalonego wzoru, na dany rok podatkowy, podatnik składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, nie później niż do dnia 20 stycznia roku podatkowego. Jeżeli podatnik rozpoczyna działalność, wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego przed rozpoczęciem działalności. Jeżeli do dnia 20 stycznia roku podatkowego podatnik nie zgłosił likwidacji działalności gospodarczej lub nie dokonał wyboru innej formy opodatkowania, uważa się, że prowadzi nadal działalność opodatkowaną w tej formie. W przypadku prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej składa jeden ze wspólników. Wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej podatnik może dołączyć do wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej składanego na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.”,

b) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Oświadczenie to, wraz z wnioskiem o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej, podatnik może dołączyć do wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o którym mowa w ust. 1.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2014 r. poz. 1512) w art. 5 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku przedsiębiorców – numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot takie numery posiada;”.

Art. 14. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678) w art. 12 w ust. 3 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile zgłaszający taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”.

Art. 15. W ustawie z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 642) w art. 16:

- 1) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub numer identyfikacji podatkowej (NIP), chyba że podmiot nie posiada takich numerów;”;
- 2) w ust. 7 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub numer identyfikacji podatkowej (NIP), chyba że podmiot nie posiada takich numerów;”.

Art. 16. W ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 103) w art. 5 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada;”.

Art. 17. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o leśnym materiale rozmnożeniowym (Dz. U. Nr 73, poz. 761, z późn. zm.¹⁴⁾) w art. 45 w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

- „6) numer dostawcy w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP).”.

Art. 18. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2015 r. poz. 139) w art. 17 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

- „8) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”.

Art. 19. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1017 oraz z 2013 r. poz. 1650) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile przedsiębiorca taki numer albo taką informację posiada;”;

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622.

2) w art. 14 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”.

Art. 20. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych (Dz. U. z 2014 r. poz. 273 i 822) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;”;

2) w art. 19 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;”.

Art. 21. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1384 i 1491) w art. 19 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nazwę (firmę), formę organizacyjno-prawną, siedzibę i adres podmiotu, który prowadzi laboratorium, oraz numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w innym właściwym rejestrze, o ile podmiot taki numer posiada, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP).”.

Art. 22. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1414, z późn. zm.¹⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 33 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać: oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę (miejsce zamieszkania) i adres, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, albo numer identyfikacji podatkowej (NIP), rodzaj i zakres wykonywania przewozów drogowych na potrzeby własne oraz rodzaj i liczbę pojazdów samochodowych.”;

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 486, 805, 915 i 1310 oraz z 2015 r. poz. 211, 390 i 978.

- 2) w art. 39g w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym – o ile jest wymagany;”;
- 3) w art. 80 w ust. 2 w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) numer identyfikacji podatkowej (NIP);”.

Art. 23. W ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 262 oraz z 2014 r. poz. 1662) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 24 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile wnioskodawca taki numer posiada, oraz zaświadczenie albo oświadczenie o braku wpisu w rejestrze dłużników niewypłacalnych w Krajowym Rejestrze Sądowym;”;
- 2) w art. 26 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) sposób reprezentacji kwalifikowanego podmiotu świadczącego usługi certyfikacyjne oraz numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile kwalifikowany podmiot świadczący usługi certyfikacyjne taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”.

Art. 24. W ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2012 r. poz. 1329, z późn. zm.¹⁶⁾) w art. 14 w ust. 1 pkt 2a otrzymuje brzmienie:

- „2a) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”.

Art. 25. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2013 r. poz. 1393, z 2014 r. poz. 768 oraz z 2015 r. poz. 978) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 95a w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) oznaczenie formy prawnej i numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w innym właściwym rejestrze, o ile przedsiębiorca taki numer posiada;”;
- 2) w art. 166 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada;”;

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 775 i 1238 oraz z 2014 r. poz. 295 i 1662.

3) w art. 175 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada;”.

Art. 26. W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 826, z 2013 r. poz. 1036 oraz z 2015 r. poz. 855) w art. 17 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada;”.

Art. 27. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1594, z późn. zm.¹⁷⁾) w art. 48 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada;”.

Art. 28. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1450) w art. 28 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”.

Art. 29. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 95, z późn. zm.¹⁸⁾) w art. 17:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot ubiegający się o wpis do ewidencji powinien spełniać wymogi określone w art. 5–11, a także posiadać wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego.”;

2) w ust. 3 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP).”.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 644, 768 i 962 oraz z 2015 r. poz. 200 i 978.

¹⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 220, poz. 1433, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 oraz z 2014 r. poz. 822.

Art. 30. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2012 r. poz. 633 i 1512 oraz z 2014 r. poz. 1146) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 22 w ust. 5 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada;”;
- 2) w art. 31 w ust. 10e pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile producent cukru taki numer posiada;”.

Art. 31. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 163 i 693) w art. 57:

- 1) w ust. 3a pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo wskazanie dokumentu określającego status prawny podmiotu;”;
- 2) w ust. 3b w pkt 4 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) dokumenty potwierdzające status prawny podmiotu, w przypadku gdy nie podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;”.

Art. 32. W ustawie z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858) w art. 26 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. We wniosku o ustanowienie wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego należy podać numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile wnioskodawca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP). Nie jest wymagane potwierdzanie tych danych dokumentami.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 204, poz. 1281, z późn. zm.¹⁹⁾) w art. 26 w ust. 2a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile wnioskodawca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 116, poz. 976, z 2012 r. poz. 1529 oraz z 2014 r. poz. 29.

Art. 34. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 50 i 1272 oraz z 2015 r. poz. 165) w art. 4 w ust. 3 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile wnioskodawca taki numer posiada;”.

Art. 35. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, 827 i 1198) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 w ust. 4 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) numer identyfikacji podatkowej (NIP);

4) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub innym właściwym rejestrze prowadzonym w państwie członkowskim lub innym państwie określonym w ust. 1, o ile przedsiębiorca taki numer posiada;”;

2) w art. 60a w ust. 1a w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) numer identyfikacyjny REGON lub NIP, lub numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub innym właściwym rejestrze prowadzonym w państwie członkowskim;”.

Art. 36. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 581) w art. 74 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Osoby, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c, będące przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, na podstawie tych przepisów mogą dokonywać zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego, zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego członków rodziny, zgłoszenia wyrejestrowania z ubezpieczenia zdrowotnego lub zmiany danych wykazanych w tych zgłoszeniach.”.

Art. 37. W ustawie z dnia 1 lipca 2005 r. o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów (Dz. U. z 2015 r. poz. 793) w art. 40 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo innym właściwym rejestrze, o ile bank tkanek i komórek taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”.

Art. 38. W ustawie z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.²⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) w przypadku przedsiębiorców wykonujących zawodową działalność lobbingową – numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile taki numer posiadają, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP).”;
- 2) w art. 11 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) w przypadku przedsiębiorców wykonujących zawodową działalność lobbingową – numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile taki numer posiadają, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP).”.

Art. 39. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o systemie tachografów cyfrowych (Dz. U. Nr 180, poz. 1494, z późn. zm.²¹⁾) w art. 6 w ust. 3 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

- „1a) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile wnioskodawca taki numer posiada;”.

Art. 40. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012 r. poz. 124 oraz z 2015 r. poz. 28 i 875) w art. 27 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) numer wpisu oferenta do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo innego właściwego rejestru oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile oferent takie numery posiada;”.

Art. 41. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2014 r. poz. 1577) w art. 21:

- 1) w ust. 2 pkt 1a otrzymuje brzmienie:
„1a) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo numer identyfikacji podatkowej (NIP), albo numer identyfikacyjny w ewidencji gospodarstw rolnych w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności – w przypadku pomieszczeń gospodarstwa, z wyłączeniem gospodarstw rybackich, o ile wnioskodawca takie numery posiada;”;

²⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 42, poz. 337 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 161, poz. 966.

²¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 99, poz. 661 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 171, poz. 1016.

2) w ust. 3 w pkt 5 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;”.

Art. 42. W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2014 r. poz. 398) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 w ust. 2 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo numer identyfikacyjny w ewidencji gospodarstw rolnych w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, o ile wnioskodawca taki numer posiada;”;

2) w art. 20 w ust. 3 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile wnioskodawca taki numer posiada;”.

Art. 43. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2015 r. poz. 594) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 35 w ust. 2 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile producent wody taki numer posiada;”;

2) w art. 64 w ust. 2 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile wnioskodawca taki numer posiada;”.

Art. 44. W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 144 oraz z 2015 r. poz. 978) w art. 6 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada;”.

Art. 45. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 783) w załączniku do ustawy w części I w ust. 35 w kolumnie 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imiona i nazwisko, numer PESEL lub, gdy ten nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, adres zamieszkania, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer w rejestrze

przedsiębiorców, firmę przedsiębiorcy, pod którą wykonywana jest działalność gospodarcza, siedzibę i adres – w przypadku agenta ubezpieczeniowego będącego osobą fizyczną”.

Art. 46. W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2015 r. poz. 625) w art. 4 w ust. 3a pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile wnioskodawca taki numer posiada;”.

Art. 47. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.²²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 49 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego powinien zawierać dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacyjny REGON, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej oraz określenie rodzaju i zakresu działalności, która będzie prowadzona w składzie podatkowym, jak również wskazanie planowanej lokalizacji składu podatkowego, proponowanego zabezpieczenia akcyzowego oraz liczby już prowadzonych przez podmiot składów podatkowych.

4. Przepis ust. 3 w zakresie numeru w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym nie ma zastosowania do rolników występujących z wnioskiem o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w którym będą wykonywane, zgodnie z ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wyłącznie czynności polegające na wytwarzaniu na własny użytek estru lub czystego oleju roślinnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 lit. c tej ustawy.”;

2) w art. 54 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek o wydanie zezwolenia wyprowadzenia powinien zawierać dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacyjny REGON, numer identyfikacji

²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1559, 1662 i 1877 oraz z 2015 r. poz. 18, 211 i 978.

podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej oraz określenie rodzaju wyrobów akcyzowych, a także adres, pod którym jest zlokalizowany skład podatkowy, z którego będzie następowało wyprowadzanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, oraz numer akcyzowy tego składu podatkowego.”;

3) w art. 56 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacyjny REGON, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej oraz określenie zakresu działalności, która będzie prowadzona przez podmiot, a także proponowane zabezpieczenie akcyzowe.”;

4) w art. 57:

a) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacyjny REGON oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także planowaną lokalizację miejsca odbioru wyrobów akcyzowych;”;

b) w ust. 3a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacyjny REGON oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także planowaną lokalizację miejsca odbioru wyrobów akcyzowych;”;

5) w art. 62a w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze

Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacyjny REGON, numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz adres poczty elektronicznej;”;

6) w art. 81 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać dane dotyczące sprzedawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę sprzedawcy, adres jego siedziby lub zamieszkania, określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej, dane identyfikacyjne przedstawiciela podatkowego, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę przedstawiciela podatkowego, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedstawiciel podatkowy taki numer posiada, numer identyfikacyjny REGON oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także rodzaj wyrobów akcyzowych, które będą nabywane wewnątrzspółnotowo.”.

Art. 48. W ustawie z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 47, poz. 278, z późn. zm.²³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Usługodawca z innego państwa członkowskiego może czasowo świadczyć usługi na zasadach określonych w przepisach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej albo w postanowieniach umów regulujących swobodę świadczenia usług bez konieczności uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.”;

2) w art. 10 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organ rejestrowy i numer w rejestrze, w którym usługodawca jest zarejestrowany jako przedsiębiorca, albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;”.

²³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 112, poz. 654, Nr 227, poz. 1367 i Nr 228, poz. 1368.

Art. 49. W ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 5, poz. 13, z późn. zm.²⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 28:
 - a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”
 - b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Do wniosku o zmianę zaświadczenia, o którym mowa w ust. 6, dołącza się poświadczoną przez operatora za zgodność z oryginałem kserokopię odpisu z rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym.”;
- 2) w art. 30 w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) odpis z rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym.”;
- 3) w art. 34 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”;
- 4) w art. 40 w ust. 1 w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”;
- 5) w art. 64 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie wystąpił do właściwego organizatora z wnioskiem o zmianę treści zaświadczenia, o którym mowa w art. 28 ust. 1, lub potwierdzenia, o którym mowa w art. 30 ust. 1, w przypadku wszelkich zmian dotyczących: oznaczenia przedsiębiorcy, jego siedziby (miejsca zamieszkania) lub adresu, numeru w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile operator lub przewoźnik taki numer posiada, numeru identyfikacji podatkowej (NIP), nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich powstania.”.

²⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 228, poz. 1368, z 2014 r. poz. 423 i 915 oraz z 2015 r. poz. 390.

Art. 50. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2015 r. poz. 155 i 541) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 28 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym – o ile taki numer jest wymagany;”;
- 2) w art. 85 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym – o ile taki numer jest wymagany;”;
- 3) w art. 115 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym – o ile taki numer przedsiębiorca posiada;”.

Art. 51. W ustawie z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze (Dz. U. Nr 92, poz. 529) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 19 w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego, numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) – w przypadku podmiotów i wytwórców, o których mowa w art. 18 ust. 2, o ile takie numery posiadają;”;
- 2) w art. 20 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) – w przypadku podmiotów i wytwórców, o których mowa w art. 18 ust. 2, o ile takie numery posiadają;”;
- 3) w art. 34 w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego, jeżeli podmiot jest wpisany do tego rejestru;”.

Art. 52. W ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. Nr 122, poz. 695 oraz z 2013 r. poz. 1238) w art. 60 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”.

Art. 53. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. z 2014 r. poz. 1104) w art. 20 w ust. 3 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada;”.

Art. 54. W ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. Nr 135, poz. 789, z 2012 r. poz. 951 oraz z 2014 r. poz. 40) w art. 45 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”.

Art. 55. W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1435, z późn. zm.²⁵⁾) w art. 76 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) numer wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym – w przypadku podmiotu podlegającego obowiązkowi takiego wpisu;”.

Art. 56. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873 i 1916) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12a w ust. 2 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) numer identyfikacji podatkowej (NIP).”;

2) w art. 122 w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile wnioskodawca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”;

3) w art. 136 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile biuro usług płatniczych taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP).”.

Art. 57. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 227, poz. 1367 i Nr 244, poz. 1454) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 50 w ust. 7 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada;”;

²⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1491 i 1877 oraz z 2015 r. poz. 978.

2) w art. 52 w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot takie numery posiada;”.

Art. 58. W ustawie z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. Nr 234, poz. 1385, z późn. zm.²⁶⁾) w art. 4 w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W oświadczeniu podaje się także informację o posiadaniu lub braku ubezpieczenia, z tytułu którego jest możliwe uzyskanie odszkodowania, a także informację o numerze w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym oraz o numerze identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot takie numery posiada.”.

Art. 59. W ustawie z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. poz. 1512 oraz z 2013 r. poz. 865) w art. 84 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada;”.

Art. 60. Organy koncesyjne, organy prowadzące rejestry działalności regulowanej oraz organy właściwe do spraw zezwoleń i licencji, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, prześlą do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, dane o innych podmiotach niż przedsiębiorcy wpisani do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub do Krajowego Rejestru Sądowego, wykonujących aktualnie działalność gospodarczą wiążącą się z uzyskaniem odpowiednio koncesji, wpisu do rejestru działalności regulowanej, licencji lub zezwolenia, zawarte w prowadzonych przez nie rejestrach zgodnie z przepisami o działalności gospodarczej.

Art. 61. Przedsiębiorcy, którzy do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie dokonali zmian wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej lub wykreślenia z tej ewidencji, o których mowa w art. 30 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, w przypadku gdy obowiązek taki powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, mogą złożyć wnioski o zmianę wpisu lub wykreślenie w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

²⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 908, z 2013 r. poz. 1291 oraz z 2014 r. poz. 598.

Art. 62. 1. W przypadku gdy wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej nie zawiera numeru PESEL, z wyjątkiem wpisów dotyczących przedsiębiorców, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, przedsiębiorca uzupełnia wpis o tę daną w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Po upływie terminu określonego w ust. 1 Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej wykreśla przedsiębiorcę, którego wpis nie zawiera numeru PESEL.

3. Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej przekazuje drogą elektroniczną niezwłocznie, nie później niż następnego dnia roboczego od dnia wykreślenia przedsiębiorcy z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, informację o dokonaniu wykreślenia, o którym mowa w ust. 2, do Centralnego Rejestru Podmiotów – Krajowej Ewidencji Podatników, Głównego Urzędu Statystycznego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego oraz do organów, o których mowa w art. 37 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 63. 1. Z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej usuwa się dane przedsiębiorców, których wpisy zostały wykreślone z ewidencji działalności gospodarczej przed dniem 1 lipca 2011 r. na podstawie decyzji właściwego organu ewidencyjnego, zgromadzone w ewidencjach prowadzonych przez organy gminy i przeniesione do systemu teleinformatycznego Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej przekazuje drogą elektroniczną niezwłocznie, nie później niż następnego dnia roboczego od dnia usunięcia danych przedsiębiorcy z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, informację o dokonaniu czynności, o której mowa w ust. 1, do Centralnego Rejestru Podmiotów – Krajowej Ewidencji Podatników, Głównego Urzędu Statystycznego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego oraz do organów, o których mowa w art. 37 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 64. 1. Przedsiębiorcy, którzy trwale zaprzestali wykonywania działalności gospodarczej i zostali wykreśleni z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, mogą uzupełnić wpis do

Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej o informację, o której mowa w art. 25 ust. 1 pkt 18a ustawy zmienianej w art. 1.

2. Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej przekazuje drogą elektroniczną niezwłocznie, nie później niż następnego dnia roboczego od dnia dokonania przez przedsiębiorcę czynności, o której mowa w ust. 1, informację o uzupełnieniu wpisu w zakresie, o którym mowa w ust. 1, do Centralnego Rejestru Podmiotów – Krajowej Ewidencji Podatników, Głównego Urzędu Statystycznego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego oraz do organów, o których mowa w art. 37 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 65. Do osób fizycznych wpisanych do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, które nie podjęły wykonywania działalności gospodarczej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a we wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wskazana jest data trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, stosuje się art. 29a ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 66. 1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 34 ust. 2 pkt 1 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się art. 34 ust. 5 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 34 ust. 2 pkt 1a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 67. Zgłoszenia organów gmin dotyczące sprostowań wpisów przedsiębiorców do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej w zakresie niezgodności z treścią złożonego wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, rozpatrywane na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, pozostawia się bez rozpoznania. Wnioski te organy gmin przekształcają w trybie art. 35 ust. 5 tej ustawy.

Art. 68. Do ofert konkursowych złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 40, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 69. Do zaświadczeń, o których mowa w art. 28 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 49, wydanych przez organizatora publicznego transportu zbiorowego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 70. Do zakresu danych przekazanych przez przedsiębiorcę do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 45 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 54, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 71. Do oświadczeń o wartości szkód materialnych poniesionych na skutek powodzi złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 58, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 72. Wnioski złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie:

- 1) art. 10 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1,
- 2) art. 49 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym,
- 3) art. 18 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2,
- 4) art. 35 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym,
- 5) art. 75ab ust. 1 i art. 83a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu dotychczasowym,
- 6) art. 5 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 13, w brzmieniu dotychczasowym,
- 7) art. 16 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu dotychczasowym,
- 8) art. 5 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 16,
- 9) art. 16 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 18,
- 10) art. 12 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 19, w brzmieniu dotychczasowym,
- 11) art. 16 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 20, w brzmieniu dotychczasowym,
- 12) art. 19 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 21,
- 13) art. 39g ust. 4 ustawy zmienianej w art. 22, w brzmieniu dotychczasowym,
- 14) art. 24 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 23,
- 15) art. 14 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 24, w brzmieniu dotychczasowym,
- 16) art. 95a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 25,
- 17) art. 17 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 26, w brzmieniu dotychczasowym,
- 18) art. 48 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 27,
- 19) art. 28 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 28,
- 20) art. 17 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 29,
- 21) art. 22 ust. 3 i art. 31 ust. 10b ustawy zmienianej w art. 30,
- 22) art. 57 ust. 3 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 31,
- 23) art. 26 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 32,
- 24) art. 26 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 33,
- 25) art. 4 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 34,

- 26) art. 10 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 35, w brzmieniu dotychczasowym,
 - 27) art. 6 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 39,
 - 28) art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 41,
 - 29) art. 10 ust. 1 i art. 20 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 42,
 - 30) art. 35 ust. 1 oraz art. 64 ust. 1 i 1a ustawy zmienianej w art. 43,
 - 31) art. 6 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 44,
 - 32) art. 4 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 46,
 - 33) art. 49 ust. 1, art. 54 ust. 1, art. 56 ust. 1, art. 57 ust. 1, art. 62a ust. 1 i art. 81 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 47,
 - 34) art. 28 ust. 4, art. 85 ust. 4 i art. 115 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 50, w brzmieniu dotychczasowym,
 - 35) art. 19 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 51, w brzmieniu dotychczasowym,
 - 36) art. 20 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 53,
 - 37) art. 76 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 55, w brzmieniu dotychczasowym,
 - 38) art. 122 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 56, w brzmieniu dotychczasowym,
 - 39) art. 50 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 57, w brzmieniu dotychczasowym
- uznaje się za wnioski złożone zgodnie z wymogami ustaw wymienionych w pkt 1–39, w brzmieniu obowiązującym w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 73. Koncesje i zaświadczenia wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uznaje się za zgodne z przepisami ustaw zmienianych w art. 8, art. 19 i art. 22, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 74. Zgłoszenia dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uznaje się za zgodne z przepisami ustaw zmienianych w art. 14, art. 38 i art. 59, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 75. Informacje zawarte w ewidencjach, rejestrach i wykazach na podstawie dotychczasowych przepisów uznaje się za zgodne z przepisami ustaw zmienianych w art. 5, art. 7, art. 10, art. 15, art. 17, art. 20, art. 23, art. 28, art. 37, art. 38, art. 49, art. 51, art. 52, art. 56 i art. 57, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 76. Zgłoszeń w sposób określony w:

- 1) art. 25 ust. 5 pkt 9 ustawy zmienianej w art. 1,
- 2) art. 36b ustawy zmienianej w art. 11,

3) art. 74 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 36

– można dokonywać po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 77. Przepis art. 28 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie przesyłania przez Centralną Ewidencję i Informację o Działalności Gospodarczej zgłoszeń, o których mowa w art. 25 ust. 5 pkt 9 tej ustawy, ma zastosowanie po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 78. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. WPROWADZENIE

Przedkładany projekt ustawy o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz niektórych innych ustaw został opracowany na podstawie założeń ustawy o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przyjętych przez Radę Ministrów w dniu 4 grudnia 2012 r. Proponowane w projektowanej ustawie rozwiązania dotyczą przede wszystkim przepisów Rozdziału 3 „Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej”.

2. POTRZEBA I CEL USTAWY

Przepisy dotyczące Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, zwanej dalej „CEIDG”, które weszły w życie w dniu 1 lipca 2011 r. na podstawie ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97, z późn. zm.), stanowią innowacyjne rozwiązanie w dziedzinie ewidencji działalności gospodarczej. Podstawowym założeniem tego systemu było stworzenie jednej ogólnopolskiej centralnej ewidencji działalności gospodarczej osób fizycznych z rozbudowaną funkcją informacyjną, funkcjonującą jedynie wirtualnie. Proces rejestracji działalności gospodarczej miał być całkowicie zelektronizowany i oparty na rejestracji samodzielnej, dokonywanej on-line przez przedsiębiorcę. Zakładano, że przedsiębiorca nie będzie składać żadnych dokumentów papierowych, a wypełniać jedynie odpowiedni formularz na stronie internetowej. W ten sposób miał dokonać „samorejestracji” i już jako przedsiębiorca dokonywać dalszych zmian we wpisie. Już pierwszy rok funkcjonowania CEIDG pokazał jednak, że tylko około 3% przedsiębiorców dokonuje wpisów do CEIDG on-line. Pozostała część dokonuje wpisów i kolejnych zmian drogą papierową za pośrednictwem organów gmin. W związku z powyższym, system z założenia w pełni oparty na rejestracji on-line stał się systemem bazującym na tradycyjnej współpracy przedsiębiorca-gmina, której towarzyszy papierowy obieg dokumentów. To z kolei generuje znacznie większą niż zakładano liczbę błędów popełnianych przy przekształcaniu wniosków papierowych na formę dokumentu elektronicznego, a w konsekwencji większą liczbę postępowań administracyjnych o sprostowanie wpisów. Nie przewidziano również, jak duża będzie liczba postępowań

administracyjnych związanych z nieprawidłowymi wpisami przedsiębiorców w CEIDG, do których wszczęcia i prowadzenia zobowiązany jest Minister Gospodarki z urzędu na podstawie art. 34 i art. 35 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą SDG”. Po roku działania systemu i zebraniu doświadczenia, podjęto prace nad założeniami do zmiany tej ustawy. Obecnie, po trzech latach działania systemu, konieczne jest zaproponowanie kolejnych rozwiązań prawnych mających na celu sprawniejszą i skuteczniejszą obsługę przedsiębiorców. Wprowadzenie zaproponowanych zmian przyczyni się również do skuteczniejszego wykonywania zadań związanych z prowadzeniem rejestru CEIDG, nałożonych na Ministra Gospodarki ustawą SDG.

Projekt ustawy ma na celu:

1) uproszczenie procedury wykreślenia i dokonywania sprostowań wpisów w CEIDG

W niektórych przypadkach kwalifikujących przedsiębiorcę do wykreślenia z rejestru CEIDG, wynikających z obecnego art. 34 ust. 2 ustawy SDG, wykreślenie z CEIDG może następować bez wszczynania postępowania administracyjnego i wydawania decyzji Ministra Gospodarki, w drodze czynności materialno-technicznej. Chodzi o wykreślenie przedsiębiorców z powodu trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, którego przyczyną jest zgon, a także z tytułu upływu 24-miesięcznego okresu zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej oraz z tytułu orzeczenia prawomocnego zakazu prowadzenia działalności. Sprostowanie wpisu z uwagi na niezgodność z treścią wniosku przedsiębiorcy, których przyczyną są błędy powstałe przy przekształcaniu przez organ gminy wniosku o wpis z formy papierowej na elektroniczną, odbywać się będzie przez umożliwienie organom gminy poprawiania własnych błędów powstałych w procesie przekształcania wniosków o wpis do CEIDG do formy elektronicznej, a nie w drodze postanowienia Ministra Gospodarki, poprzedzonego często żmudnym i długotrwałym postępowaniem administracyjnym. Takie rozwiązanie skróci czas oczekiwania na wykreślenie przedsiębiorcy z CEIDG i sprostowanie wpisów w CEIDG oraz poprawi jakość danych w CEIDG.

2) uproszczenie i ujednoczenie zasad uzyskiwania zaświadczeń o wpisie z CEIDG

Zgodnie z nowymi rozwiązaniami, udostępnianie danych przez CEIDG powinno odbywać się elektronicznie i zgodnie z zasadami określonymi w ustawie SDG.

Przedsiębiorca ma mieć także możliwość uzyskiwania z CEIDG zaświadczenia dotyczącego jego wpisu, zawierającego dane dotyczące adresu jego zamieszkania oraz innych danych niejawnych, takich jak numer PESEL czy data urodzenia.

3) poszerzenie zakresu danych zawartych we wpisie do CEIDG

W wyniku postulatów m.in. przedsiębiorców, dane te będą uzupełnione m.in. o informacje dotyczące jego numeru telefonu (przedsiębiorca będzie sam decydował, czy chce, aby numer był widoczny we wpisie, czy tylko służył do kontaktów z administracją publiczną), o dane przedstawiciela ustawowego. Stworzona zostanie również podstawa prawna do zamieszczania przez przedsiębiorcę we wpisie informacji o dacie trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej. Obecnie istnieje podstawa prawna do zamieszczania we wpisie jedynie informacji o wykreśleniu wpisu z CEIDG – art. 25 ust. 1 pkt 19 ustawy SDG, którego brzmienie również zostanie doprecyzowane, wykreśleniu podlega zawsze przedsiębiorca, a nie jak wskazuje obecnie ten przepis „wpis”. Będzie także możliwość dołączenia do wniosku o wpis do CEIDG danych niezbędnych do zgłoszenia przedsiębiorcy oraz jego rodziny do ubezpieczenia społecznego i/lub zdrowotnego. Rozwiązanie to umożliwi przedsiębiorcom złożenie jednym wnioskiem o wpis do CEIDG również tych informacji i przekazanie ich elektronicznie do ZUS/KRUS (obecnie przedmiotowych zgłoszeń należy dokonywać bezpośrednio w wybranym oddziale ZUS/KRUS).

4) ograniczenie zakresu danych podawanych przez przedsiębiorcę we wniosku o zmianę wpisu w CEIDG w sytuacji zawieszenia działalności gospodarczej

Przedsiębiorca, który zdecyduje się na zawieszenie działalności gospodarczej, we wniosku o zmianę wpisu w CEIDG nie będzie musiał jeszcze raz podawać wszystkich danych adresowych związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą.

5) ułatwienie w dochodzeniu przez wierzycieli roszczeń od przedsiębiorców wpisanych do CEIDG

Przewidziano wskazanie adresu do doręczeń zamieszczonego w CEIDG, jako rodzącego skutki administracyjne. Ułatwi to dochodzenie przez wierzycieli roszczeń od przedsiębiorców wpisanych do tego systemu.

Zaproponowano też dodanie kolejnego przepisu, w którym zostanie wprost wskazane, że przedsiębiorca posługujący się adresem nieruchomości, do której nie ma tytułu

prawnego, zostanie wykreślony z CEIDG przez Ministra Gospodarki. Rozwiązanie to wpłynie na zapewnienie prawdziwości danych wpisanych do CEIDG oraz ułatwi walkę z nieuczciwymi przedsiębiorcami podającymi nieprawdziwe dane adresowe w CEIDG.

6) umożliwienie „rezygnacji” z wpisu w CEIDG przed rozpoczęciem działalności gospodarczej

Jeśli przedsiębiorca, wpisując się do CEIDG, poda przyszłą datę rozpoczęcia działalności gospodarczej, to do czasu, kiedy ten termin nadejdzie, będzie mógł zrezygnować z wpisu, i wtedy jego dane nie będą publikowane w CEIDG. Według prawa osoba taka nie jest przedsiębiorcą (nie rozpoczęła wykonywania działalności gospodarczej) a CEIDG jest rejestrem przedsiębiorców.

7) rozwiązanie wątpliwości interpretacyjnych w zakresie stosowania przepisów ustawy SDG – w części dotyczącej dokonywania wpisów do CEIDG

Uporządkowano siatkę pojęciową głównie w rozdziale 3 ustawy SDG, szczególnie w zakresie „wpisu w/do CEIDG”, „wpisu przedsiębiorcy”, „wykreślenia wpisu z CEIDG”, „wykreślenia przedsiębiorcy”, „wnioskodawcy”, „osoby uprawnionej”, „prowadzenie działalności w „formie” spółki cywilnej”.

3. RZECZYWISTY STAN W DZIEDZINIE, KTÓRA MA BYĆ UNORMOWANA

CEIDG jest rejestrem przedsiębiorców, będących osobami fizycznymi, działających na terenie Polski. Rejestr prowadzony jest od dnia 1 lipca 2011 r. w systemie teleinformatycznym przez ministra właściwego do spraw gospodarki na podstawie przepisów ustawy SDG. Od dnia 1 lipca 2011 r. obowiązują nowe przepisy ustawy SDG oraz nowy formularz CEIDG-1 wniosku do rejestracji działalności gospodarczej osób fizycznych, w miejsce dotychczasowego formularza EDG-1. Wniosek ten stanowi jednocześnie zgłoszenie do ZUS/KRUS, GUS oraz naczelnika urzędu skarbowego. Wpis do CEIDG jest wolny od opłat.

Od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2011 r. trwało przenoszenie danych z ewidencji gminnych do CEIDG o funkcjonujących przedsiębiorcach (wykonujących działalność oraz tych, którzy ją zawiesili). Z dniem przeniesienia do CEIDG danych o przedsiębiorcy wójt, burmistrz albo prezydent miasta przestawał być organem ewidencyjnym dla przedsiębiorcy, którego wpis przeniesiono. Do dnia 31 grudnia

2011 r., w zakresie wpisów nieprzeniesionych do CEIDG, wójt, burmistrz albo prezydent miasta pozostawał organem ewidencyjnym i rejestrującym zmiany we wpisach.

Przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą już w dniu złożenia wniosku o wpis, a rejestracja w CEIDG, jw. wskazano, jest wolna od opłat. Wpis jest dokonywany nie później niż następnego dnia roboczego po dniu wpływu do CEIDG poprawnego wniosku. Zaświadczeniem o wpisie w CEIDG jest wydruk ze strony internetowej CEIDG.

Organy polskiej administracji publicznej nie mogą domagać się od przedsiębiorców okazywania, przekazywania lub załączania do wniosków zaświadczeń o wpisie w CEIDG. Numerem identyfikacyjnym przedsiębiorcy w CEIDG oraz w innych urzędowych rejestrach jest numer identyfikacji podatkowej (NIP).

Ogólna liczba przedsiębiorców zarejestrowanych w CEIDG, w okresie od dnia 1 lipca 2011 r., kiedy CEIDG rozpoczęła swoje funkcjonowanie do dnia 30 czerwca 2014 r. wyniosła 3 229 097 (w tym przedsiębiorcy przeniesieni z ewidencji gminnych w wyniku migracji danych).

W tym samym okresie liczba przedsiębiorców, którzy jako formę rejestracji w CEIDG wybrali rejestrację za pośrednictwem urzędu gminy, wyniosła 831 657.

Liczba przedsiębiorców, którzy działalność gospodarczą zarejestrowali on-line w okresie od dnia 1 lipca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2014 r., wyniosła 25 195.

Jak wskazują powyższe statystyki tylko ok. 3% przedsiębiorców, którzy dokonali rejestracji w CEIDG, wykonało tę czynność drogą elektroniczną. Niestety również ten sam odsetek przedsiębiorców dokonuje kolejnych czynności we wpisie, takich jak zmiany danych, wpisywanie informacji o zawieszeniu bądź wznowieniu itp., również drogą elektroniczną. Pozostałe 97% wybrało formę papierową składania wniosków o wpis i rejestrację działalności gospodarczej za pośrednictwem organów gminy, które przekształcają wnioski do formy elektronicznej. Zatem założenie, które przyświecało idei stworzenia rejestru on-line z dostępem do tego rejestru bez pośrednictwa organów administracji, mimo że zostało zrealizowane, nie jest przez przedsiębiorców w zasadzie wykorzystywane. Przedsiębiorcy pomimo funkcjonowania podpisu elektronicznego oraz bezpłatnego profilu zaufanego umożliwiającego całkowitą swobodę w decydowaniu o aktualizacji danych we wpisie, nie korzystają z tej możliwości.

Tradycyjna, papierowa forma wypełniania wniosku rodzi większe ryzyko pomyłek i błędów (formularz elektroniczny ogranicza wpisywanie niepełnych nazw miejscowości, kodów, niepełnych numerów identyfikacyjnych), a konieczność przekształcenia takiego papierowego wniosku na formę dokumentu elektronicznego, niesie za sobą kolejne ryzyko błędów i pomyłek, z tytułu tzw. czynnika ludzkiego. Ponieważ, tworząc przepisy o rejestrze CEIDG w 2004 i 2008 r., nie przewidziano takiej skali korzystania przez przedsiębiorców z „papierowego” sposobu dokonywania wpisu do CEIDG, który miał stanowić tylko margines i alternatywę dla niewielkiej liczby przedsiębiorców np. bez dostępu do Internetu, liczba postępowań administracyjnych m.in. o sprostowanie wpisów w wyniku takich wpisów i popełnionych w trakcie ich dokonywania pomyłek przerosła oczekiwania i możliwości terminowego wydawania w drodze k.p.a. decyzji administracyjnych i postanowień związanych z funkcjonowaniem CEIDG. Z uwagi na wielką liczbę wniosków o wszczęcie postępowania administracyjnego, przestrzeganie tych terminów stało się bardzo trudne, a czasami wręcz niemożliwe. Od początku funkcjonowania CEIDG do dnia 30 czerwca 2014 r. wpłynęło do Ministra Gospodarki łącznie ponad 210 tys. wniosków wymagających wydania decyzji o wykreśleniu przedsiębiorcy z CEIDG bądź wydania postanowienia o sprostowaniu jego wpisu. Mimo wdrożonych w resorcie rozwiązań technicznych oraz organizacyjnych usprawniających rozpatrywanie tych wniosków, udało się w terminie do dnia 30 czerwca 2014 r. załatwić 139 679 z tych spraw. Według stanu na dzień 1 lipca 2014 r. na rozpatrzenie nadal oczekiwało 70 453 wniosków, przy czym miesięcznie wpływa po około 6900 kolejnych nowych wniosków.

Ponadto efekty migracji danych z ewidencji gminnych i przede wszystkim ich słaba jakość spowodowały obciążenie aparatu administracyjnego Ministerstwa Gospodarki niespodziewaną skalą wniosków o sprostowanie, wykreślenie bądź usunięcie wpisów i informacji z CEIDG (np. migracja do CEIDG wpisów osób nieżyjących od kilku lat, a nadal widniejących w ewidencji gminnej jako przedsiębiorcy, wpisów bez podstawowych, wymaganych ustawą danych, jak np. brak nazwiska, nr PESEL, danych adresowych, rodzajów wykonywanej działalności itp., a przede wszystkim wpisów które nigdy nie powinny być zmigrowane, ponieważ zostały wykreślone z ewidencji gminnych w drodze decyzji administracyjnej przed dniem 1 lipca 2011 r.). Pomimo rzetelnych założeń i sprawnego wdrożenia projektu CEIDG okazało się, że rejestr zawiera nieaktualne dane, na które Minister Gospodarki, przed przeniesieniem do

CEIDG nie miał wpływu. Nadmienić należy, że wśród ogólnej liczby tzw. aktywnych przedsiębiorców w CEIDG, aż blisko 74% stanowią przedsiębiorcy wpisani do CEIDG w wyniku migracji z ewidencji gminnych.

Wejście w życie przepisów Rozdziału 3, opracowanych i dodanych do ustawy SDG na kilka lat przed dniem 1 lipca 2011 r. i konieczność praktycznego ich stosowania, pomimo zakończonej realizacji projektu CEIDG, ujawniło więc szereg obszarów wymagających natychmiastowej zmiany i dostosowania.

Obecne problemy i rzeczywisty stan wynikający z obowiązujących przepisów, a w szczególności:

- 1) wątpliwości interpretacyjne, nieścisłości i wzajemne wykluczanie się niektórych przepisów – obecnie przepisy stanowią np. o wykreśleniu przedsiębiorcy albo wpisu z CEIDG, mówią o „osobie uprawnionej” wymiennie z „wnioskodawcą”,
- 2) niedostosowanie przepisów do faktycznych i realnych potrzeb przedsiębiorców – np. brak możliwości rezygnacji z dokonanego wpisu pomimo niepodjęcia faktycznego wykonywania działalności albo brak możliwości dokonania samodzielnie wykreślenia z CEIDG z powodu przekształcenia w jednoosobową spółkę kapitałową, kiedy przedsiębiorcom zależy na czasie i niezachwianej ciągłości ich działalności (obecnie oczekują na decyzję Ministra Gospodarki),
- 3) nieprecyzyjne przepisy określające uprawnienia i obowiązki oraz zakres danych, które mają być przekazywane przez inne rejestry publiczne zobligowane ustawą SDG do zgłaszania danych – np. pomimo konieczności zgłaszania przez Krajowy Rejestr Karny informacji o zakazie prowadzenia działalności, ustawa SDG nie wskazuje, kto i w jaki sposób powinien dopisać informację o jego zatarciu czy wykonaniu środka karnego, a ustawa SDG w ogóle nie uwzględnia sądów upadłościowych, które również postanawiają o zakazie prowadzenia działalności gospodarczej,
- 4) kilkuset tysięczna liczba wniosków o sprostowanie wpisu bądź wykreślenie przedsiębiorcy z CEIDG, w ciągu trzech pierwszych lat funkcjonowania CEIDG ze stałą liczbą wpływu takich wniosków do Ministra Gospodarki na poziomie ok. 7 tys. miesięcznie

– powodują konieczność dokonania odpowiedniej nowelizacji ustawy SDG, tak aby doprecyzować przepisy albo uprościć niezbędne procedury, ujednoczyć siatkę

pojęciową, a przede wszystkim umożliwić aktualizację danych i w efekcie zapewnić wysokiej jakości dane zawarte w CEIDG.

4. RÓŻNICA MIĘDZY DOTYCHCZASOWYM A PROJEKTOWANYM STANEM PRAWNYM

Art. 1 pkt 3, 4 i 7, pkt 8 lit. a i b tiret czwarte, pkt 11, pkt 15 lit. b, pkt 18 lit. a i b, art. 48, art. 51 oraz art. 63 projektu zostały omówione w załączniku do uzasadnienia – Tabeli zmian w projekcie w relacji do Założeń

1) Art. 1 pkt 1 projektu – zmiana w art. 10 ust. 4 pkt 4 ustawy SDG polega na wykreśleniu wyrazów „albo w Ewidencji Działalności Gospodarczej”.

Przedsiębiorca, składając na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy SDG wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie, zawiera w nim między innymi dane dotyczące numeru w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w Ewidencji Działalności Gospodarczej. Ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw w art. 68 wprowadziła regulację, według której ilekroć przepisy szczególne odwołują się do ewidencji działalności gospodarczej, należy przez to rozumieć CEIDG. Jednakże w ramach CEIDG nie nadaje się osobom fizycznym żadnego numeru. Numerem identyfikacyjnym przedsiębiorcy w obrocie gospodarczym jest NIP. Wynika to wprost z przepisów art. 16 ust. 1 i 3 ustawy SDG, które stanowią m.in., że przedsiębiorca zobowiązany jest posługiwać się tym numerem w obrocie prawnym i gospodarczym. Identyfikacja przedsiębiorcy w poszczególnych urzędowych rejestrach następuje również na podstawie wyłącznie tego numeru. W związku z powyższym zostały wykreślone z przepisu wyrazy „albo w Ewidencji Działalności Gospodarczej”. Dodatkowo w przypadku numeru w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, który również powinien zostać zawarty w ww. wniosku doprecyzowano, że numer w tym rejestrze zostaje wymieniony w ww. wniosku, o ile przedsiębiorca taki numer posiada. Opisana zmiana w art. 10 ust. 4 pkt 4 ustawy SDG obejmie również wszystkie inne ustawy (wymienione pośród artykułów od 2–64 projektu) posługujące się odniesieniem do numeru w ewidencji działalności gospodarczej lub do numeru w

CEIDG. Ewidencje działalności gospodarczej prowadzone przez organy gminy i nadawane w nich numery funkcjonowały bowiem w systemie prawa do momentu zmigrowania wpisu do CEIDG, ale nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2011 r., natomiast CEIDG nie nadaje odrębnych numerów.

- 2) Art. 1 pkt 2 projektu – zmiana polega na dodaniu do ustawy SDG art. 16a, który nakłada na przedsiębiorcę obowiązek posiadania tytułu prawnego do nieruchomości, których adresy określone w art. 25 ust. 1 pkt 5 podlegają wpisowi do CEIDG. Zmieniany również projektowaną ustawą art. 25 ust. 1 pkt 5 stanowi, iż wpisowi do CEIDG podlega adres zamieszkania przedsiębiorcy, adres do doręczeń przedsiębiorcy oraz adresy, pod którymi jest wykonywana działalność gospodarcza, w tym adres głównego miejsca wykonywania działalności i oddziału, jeżeli został utworzony. Dotychczasowe przepisy ustawy SDG nie regulują bezpośrednio tej kwestii poza art. 33, który wskazuje na istnienie domniemania prawdziwości danych wpisanych do CEIDG. Jednakże, realizując w przepisach założenie wprowadzające obligatoryjne wykreślenie z CEIDG tego przedsiębiorcy, który podał jako adres do doręczeń, adres zamieszkania lub wykonywania działalności gospodarczej – adres nieruchomości lub lokalu, do którego nie posiada tytułu prawnego (projektowany art. 35 ust. 2a), należy najpierw wskazać przedsiębiorcy obowiązek posiadania takiego tytułu wynikający wprost z przepisu ustawy (projektowany art. 16a).

Założenie nr 17, które realizowane jest w przepisach art. 16a i art. 35 ust. 1a, 2a i 2b, zakładało ustanowienie przesłanki do obligatoryjnego wykreślenia przedsiębiorcy w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy przedsiębiorca posługuje się danymi adresowymi, do których nie jest uprawniony. Założenie takie przyjęto z uwagi na konieczność ochrony osób uprawnionych do wskazywanych w CEIDG adresów nieruchomości. Plaga posługiwania się przez przedsiębiorców dowolnymi adresami bez zgody, a nawet wiedzy uprawnionych do tych adresów osób, często w celu świadomego naruszenia przepisów prawa (np. fikcyjne rejestry i firmy powstające na „chwilę” w celu np. wyłudzenia kredytu bądź podatku) spowodowała, że obecnie Minister Gospodarki wszczyna rocznie po kilka tysięcy postępowań administracyjnych o wykreślenie danego przedsiębiorcy z tytułu niezgodności danych adresowych z rzeczywistym stanem rzeczy. Zawiadomienia o niezgodnościach we wpisie pochodzą najczęściej od osób fizycznych, w zakresie danych adresowych, którymi ktoś bez wiedzy lub zgody tych osób się posługuje.

Zawiadomienia pochodzą również od takich organów, jak ZUS czy US. Przedsiębiorca jest najpierw wzywany do zmiany danych w terminie 7 dni bądź złożenia wyjaśnień, więc ma prawo do odniesienia się do stawianych zarzutów. Postępowania w tych sprawach są skomplikowane i długotrwałe. A wśród najpoważniejszych konsekwencji wpisania do CEIDG danych adresowych osób bez ich wiedzy i zgody są, obok stresu związanego z wyjaśnianiem sprawy w ministerstwie, konsekwencje finansowe – wysokość stawki podatku od nieruchomości wynosi maksymalnie dla budynków mieszkalnych 0,75 zł od 1m², natomiast od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej – 23,13 zł od 1 m² powierzchni użytkowej.

Proponowany w art. 16a przepis (wraz z art. 35 ust. 1a i 2a) ma na celu uproszczenie procedury wykreślenia z CEIDG tych przedsiębiorców, którzy podają fałszywe adresy związane z wykonywaniem działalności. Celem nowelizacji w tym zakresie jest zatem przede wszystkim poprawa bezpieczeństwa obrotu gospodarczego i skuteczniejsza ochrona ofiar takiego procederu. Wyjaśnienie kwestii posiadania tytułu prawnego niezbędne będzie dopiero w przypadku wszczęcia przez Ministra Gospodarki postępowania o wykreślenie (projektowany art. 35 ust. 1a) wszczętego na wniosek kogoś, kto zakwestionuje uprawnienie do posługiwania się danymi adresowymi zawartymi we wpisie tego przedsiębiorcy. Żaden przepis obowiązującej ustawy SDG ani przepis projektowanej nowelizacji – w tym przedmiotowy art. 16a – nie nakłada na przedsiębiorcę na etapie dokonywania wpisu do CEIDG (zarówno on-line, jak i w organie gminy) obowiązku składania lub okazywania dokumentów potwierdzających prawo do lokalu, pod którego adresem wykonywana jest działalność gospodarcza lub który wskazano jako adres do doręczeń.

Pojęcie „tytułu prawnego” do nieruchomości należy wyjaśniać nie w oparciu o jedną konkretną definicję, ale o orzecznictwo i doktrynę, podobnie jak np. nie zostało zdefiniowane pojęcie „tytułu prawnego do lokalu” w ustawie o ochronie praw lokatorów. Tak więc przepis ustawy celowo nie określa, jaką formę ma przybrać tytuł prawny do nieruchomości, której adresem posługuje się w CEIDG dany przedsiębiorca. Przepis art. 16a nie może zawierać katalogu takich tytułów, ponieważ założeniem projektodawcy jest to, aby był to katalog otwarty, bez jakiegokolwiek sugerowania, który tytuł jest najwłaściwszy. Może nim być np. pisemne lub ustne oświadczenie woli, które z kolei może być jednostronne lub w formie umowy stron,

a także orzeczenie lub decyzja właściwego sądu lub organu, z której wynikać będzie dla danego przedsiębiorcy możliwość korzystania z lokalu czy też rozporządzania nim. Należy wskazać, że tytuły prawne do nieruchomości, których adresy podlegają wpisowi do CEIDG z reguły przybierają formę pisemną, niemniej istnieją one również jako wynik ustnej umowy stron.

Rozwiewając zatem wątpliwości zgłaszane podczas uzgodnień projektu, należy wskazać, że przepis ten nie będzie wykluczał możliwości wskazania np. skrytki pocztowej – np. jako adresu do doręczeń, ponieważ na podstawie jakiegoś uprawnienia przedsiębiorca korzysta z tej skrytki. Nie wykluczał on będzie również możliwości podawania w CEIDG adresów nieruchomości, pod którymi mieszczą się tzw. wirtualne biura, w których przedsiębiorca „wynajmuje” na określonych umową zasadach „biurko” lub czas i możliwość korzystania z danego pomieszczenia w takim biurze czy np. tylko z możliwości odbierania z danego miejsca przychodzącej na ten adres korespondencji, o ile oczywiście przedsiębiorca jest uprawniony do podania w CEIDG adresu takiego biura (posiada umowę/zgodę ustną/pisemną itp.). W takim przypadku tytuł prawny do adresu będzie istniał.

- 3) Art. 1 pkt 5 lit. a projektu – propozycja w zakresie art. 25 ust. 1 pkt 3 nie wprowadza zmian merytorycznych, ma charakter dostosowujący do przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1161), którą wprowadzono nową instytucję uchylenia NIP (dodany art. 8a ust. 3 ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników). W związku z powyższym niezbędne jest również wprowadzenie zmiany do art. 25 ust. 1 pkt 3 przez nadanie temu przepisowi odpowiedniego brzmienia.

Zmiany w zakresie art. 25 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy SDG nie wprowadzają zasadniczych zmian merytorycznych. W pkt 5 tego przepisu zostały usunięte dane dotyczące oznaczenia miejsca zamieszkania przedsiębiorcy, bowiem miejsce zamieszkania zawarte jest w adresie zamieszkania przedsiębiorcy, z kolei w pkt 6 tego przepisu, z uwagi na różne sposoby, jakie dają nowe technologie kontaktowania się z przedsiębiorcą, zawarto ogólne sformułowanie – „dane kontaktowe przedsiębiorcy”, w szczególności będą to: adres poczty elektronicznej, strony internetowej, numeru telefonu, o ile dane te zostały przez przedsiębiorcę zgłoszone

we wniosku o wpis do CEIDG, przy zachowaniu katalogu otwartego. Do decyzji przedsiębiorcy zostanie pozostawiony wybór ujawniania tych danych we wpisie – czy chce, aby np. numer telefonu był widoczny we wpisie, czy też służył jedynie do kontaktów z administracją publiczną (rozwiązanie to zawarto w projektowanym art. 37 ust. 1 ustawy SDG – art. 1 pkt 18 lit. a projektu).

W zakresie art. 25 ust. 1 pkt 14a zmiana polega na doprecyzowaniu tych przepisów m.in. w zakresie sytuacji, w której wniosek o ogłoszenie upadłości osób fizycznych wykonujących działalność gospodarczą został prawomocnie oddalony z tego powodu, że majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania lub wystarcza jedynie na zaspokojenie tych kosztów. Z kolei dodanie w art. 25 w ust. 1 pkt 14b ma na celu ujawnianie w CEIDG informacji o uchyleniu lub wygaśnięciu układu zawartego w postępowaniu restrukturyzacyjnym lub upadłościowym.

W zakresie art. 25 ust. 1 pkt 19 ustawy SDG zmiana polega na doprecyzowaniu, że wpisowi do CEIDG podlega informacja o wykreśleniu przedsiębiorcy z CEIDG, a nie jak było dotychczas informacja o wykreśleniu wpisu w CEIDG. Ponieważ do CEIDG wpisywany jest przedsiębiorca, wykreśleniu podlegać powinien przedsiębiorca, a nie jego wpis, tak jak to wynika z obecnego brzmienia art. 34 ust. 2. Zmiana ta ma zatem charakter doprecyzowujący i uspołniający m.in. te dwa przepisy.

W zakresie dodawanych pkt 11a i 18a w art. 25 ust. 1 ustawy SDG zmiany podyktowane są potrzebą rozszerzenia zakresu danych podlegających wpisowi do CEIDG. Wpis do CEIDG ma obejmować dane przedstawiciela ustawowego oraz informację o dacie trwałego zaprzestania wykonywania działalności, o ile informacja ta została zgłoszona we wniosku o wpis do CEIDG. Informacja o dacie trwałego zaprzestania wykonywania działalności powinna stanowić dane wpisowe wynikające z art. 25 ust. 1. Datę tę może stwierdzić jedynie sam przedsiębiorca dokonujący zmian we wpisie na podstawie art. 30 ust. 1 pkt 2. Informacja ta znajduje się zatem we wniosku o wpis i jako dana z wniosku podawana jest również do innych rejestrów. Niemniej jednak brak jest obecnie wyraźnej podstawy prawnej do uznania jej jako danej podlegającej wpisowi do CEIDG. Nowelizacja ma na celu wyraźne wskazanie daty zaprzestania, jako danej wpisowej podawanej we wpisie, ale jedynie

wówczas, jeżeli we wniosku wskaże ją przedsiębiorca. Jeżeli wykreślenie przedsiębiorcy nastąpi w drodze decyzji administracyjnej Ministra Gospodarki, to dana taka nie jest i w dalszym ciągu nie będzie stwierdzana, a we wpisie pojawi się jedynie informacja o wykreśleniu przedsiębiorcy z CEIDG wraz z datą wykreślenia z rejestru. Analogicznie data zaprzestania nie zostanie dopisana do wpisu, jeżeli wykreślenie nastąpi w drodze czynności materialno-technicznej, np. w wyniku dopisania informacji o zgonie przedsiębiorcy. Rozwiązanie to wymusiło również zmiany w art. 42 ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 591, z późn. zm.) – art. 5 projektu (zmiana uzgodniona z GUS).

- 4) Art. 1 pkt 5 lit. c projektu – zmiana w art. 25 ust. 2 ustawy SDG jest konsekwencją dodania w art. 25 ust. 1 ustawy SDG pkt 11a oraz dodatkowo doprecyzowuje zakres danych podlegających wpisowi do CEIDG, odnoszących się do pełnomocnika oraz przedstawiciela ustawowego. Dane pełnomocnika będącego osobą prawną nie powinny obejmować: numeru PESEL, daty urodzenia, informacji o obywatelstwie, oznaczenia miejsca zamieszkania i adresu zamieszkania, gdyż dotyczą one jedynie osoby fizycznej. Powinny natomiast obejmować m.in. adres siedziby osoby prawnej oraz numer w KRS.
- 5) Art. 1 pkt 5 lit. d projektu – zmiany w art. 25 ust. 5 ustawy SDG mają na celu zamieszczenie w ustawie SDG podstawy prawnej do zawarcia we wniosku o wpis do CEIDG danych dotyczących formy wpłaty zaliczki na podatek dochodowy, rodzaju prowadzonej dokumentacji rachunkowej oraz danych podmiotu prowadzącego dokumentację rachunkową wnioskodawcy, jak również danych dotyczących zaliczki na podatek dochodowy, rodzaju prowadzonej dokumentacji rachunkowej oraz danych podmiotu prowadzącego dokumentację rachunkową wnioskodawcy. Ponieważ dane te są integralną częścią wniosku/oświadczenia o wyborze formy opodatkowania, które przedsiębiorca może dołączyć do wniosku o wpis do CEIDG, należy umożliwić również przekazywanie tych danych do właściwych organów, pomimo że dane te nie są danymi wpisowymi określonymi enumeratywnie w art. 25 ust. 1.

Ponadto wprowadzono rozwiązanie umożliwiające dołączanie przez przedsiębiorcę prowadzącego jednoosobowo działalność gospodarczą, do wniosku o wpis do

CEIDG, danych niezbędnych do zgłoszenia tego przedsiębiorcy do ubezpieczeń społecznych lub ubezpieczenia zdrowotnego oraz członków rodziny przedsiębiorcy do ubezpieczenia zdrowotnego. Rozwiązanie to pozwoli przedsiębiorcom złożyć w jednym miejscu wnioski o wpis do CEIDG oraz dołączyć do niego dane niezbędne do zgłoszenia tego przedsiębiorcy do ubezpieczeń społecznych i/lub do ubezpieczenia zdrowotnego, zmiany danych i wyrejestrowania z ubezpieczeń, a także dane niezbędne do zgłoszenia członków rodziny przedsiębiorcy do ubezpieczenia zdrowotnego. Natomiast zgłoszeń do ubezpieczeń pracowników zatrudnianych przez przedsiębiorcę oraz innych ubezpieczonych (np. osoby współpracującej) nadal powinien dokonać płatnik składek na dotychczasowych zasadach (czynność może być dokonana drogą elektroniczną, pod warunkiem posiadania bezpiecznego podpisu elektronicznego weryfikowanego certyfikatem kwalifikowanym lub profilu zaufanego e-PUAP).

- 6) Art. 1 pkt 5 lit. e projektu – zmiany polegają na dodaniu ust. 5b–5d w art. 25 ustawy SDG i są konsekwencją dodania w art. 25 w ust. 5 pkt 5–9. Zgodnie z dodawanymi przepisami zmiany danych wykazanych w zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych, o których mowa w art. 36 ust. 14 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121, z późn. zm.), będą dokonywane wyłącznie w sposób wskazany w przepisach tej ustawy. W przypadku określonym w art. 25 ust. 5 pkt 9 ustawy SDG, przedsiębiorca wraz z wnioskiem o wpis do CEIDG będzie mógł przekazywać dane do sporządzenia zgłoszeń lub zmiany danych wykazanych w zgłoszeniach, wymagane przepisami ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych lub ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 581, z późn. zm.), lub ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.) oraz w ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. Nr 144, poz. 930, z późn. zm.) inne niż wynikające z art. 25 ust. 1 ustawy SDG.
- 7) Art. 1 pkt 5 lit. f projektu – zmiana w zakresie art. 25 ust. 7 ustawy SDG polega na wyłączeniu obowiązku złożenia oświadczenia o braku orzeczonych – wobec osoby, której wpis dotyczy – zakazów, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 16–18 ustawy SDG, w przypadku składania wniosku o wykreślenie przedsiębiorcy.

Obecnie ustawa SDG stanowi, iż wpisowi do CEIDG podlega i jest ujawniana na stronie internetowej informacja o orzeczonych wobec przedsiębiorcy zakazach prowadzenia działalności gospodarczej oraz zawodowej. Niemniej jedynie orzeczenie wobec przedsiębiorcy „całkowitego” zakazu prowadzenia działalności gospodarczej równoznaczne jest z brakiem możliwości wpisu lub wykreśleniem przedsiębiorcy z CEIDG. Obecnie ustawa, żądając takiego oświadczenia przy składaniu każdego rodzaju wniosku o wpis do CEIDG (wpis rejestrujący, zmianę wpisu, wnioski o wykreślenie), uniemożliwia w ogóle złożenie jakiegokolwiek wniosku, jeżeli nie złożony zostanie takiego oświadczenia. Nie jest zatem możliwe wykreślenie się samodzielne przez przedsiębiorcę, który został przez sąd poinformowany o orzeczonym zakazie wykonywania działalności.

- 8) Art. 1 pkt 6 projektu – zmiana art. 26 ust. 2 ustawy SDG polega na wykreśleniu wyrazu „osobiście”, co pozwoli na objęcie tym przepisem tych osób, które są uprawnione do złożenia wniosku.

Przepis ten reguluje sposoby składania wniosku (osobiście, listem poleconym) o wpis do CEIDG dla przedsiębiorców, którzy nie zdecydowali się na złożenie wniosku w formie elektronicznej na stronie internetowej CEIDG. Wątpliwości interpretacyjne budzi użyty w tym przepisie wyraz „osobiście”. Literalna interpretacja tego przepisu uniemożliwia złożenie wniosku w postaci papierowej przez pełnomocnika, co stoi w sprzeczności z intencjami ustawodawcy oraz ogólnymi zasadami prawa cywilnego w zakresie reprezentacji. W związku z tym proponuje się przeredagowanie tego przepisu tak, aby umożliwić pełnomocnikowi złożenie wniosku o wpis do CEIDG. Zgłoszenie pełnomocnictwa w CEIDG powinno również dawać możliwość, fakultatywnie, zgłaszania umocowania do czynności pełnomocnika także w innych instytucjach, np. ZUS, GUS czy urząd skarbowy, z wyjątkiem spraw prowadzonych na podstawie ustaw określonych w art. 25a ust. 3 ustawy SDG.

W zakresie art. 26 ust. 4a ustawy SDG zmiana ma na celu wprowadzenie obowiązku informowania Ministra Gospodarki o cofnięciu upoważnienia do przekazywania danych do CEIDG (dotyczy gmin i organów koncesyjnych). Obecnie art. 26 ust. 4a ustawy SDG (łącznie z przepisem art. 37 ust. 5 zdanie 4) stanowi, że organy dokonujące wpisów do CEIDG obowiązane są przekazywać do CEIDG imiona i

nazwiska osób dokonujących tych wpisów w imieniu organu. Brak jednak wyraźnej normy nakazującej tym organom informowanie CEIDG o cofnięciu upoważnienia (np. z powodu rozwiązania stosunku pracy). Rodzi to potencjalne niebezpieczeństwo, iż osoba ta ciągle będzie miała techniczną możliwość nieuprawnionego korzystania z CEIDG, w szczególności dokonywania wpisów do CEIDG i wglądu w dane niejawne.

W zakresie art. 26 ust. 7 ustawy SDG uregulowano kwestię weryfikacji upoważnień cudzoziemców do podejmowania działalności gospodarczej. W odniesieniu do osób, o których mowa w art. 13 ust. 2, 4 oraz 5 ustawy SDG, organ gminy powinien być uprawniony do weryfikowania prawidłowości przedkładanych przez te osoby dokumentów, w celu potwierdzenia przez urzędnika gminy uprawnień cudzoziemca, które podał we wniosku o wpis. Weryfikacja przedkładanych dokumentów polegać będzie na przedłożeniu organowi gminy odpowiedniego dokumentu stwierdzającego status wynikający z art. 13 ust. 2, 4 i 5 ustawy SDG. Praktyka funkcjonowania CEIDG wskazuje, że cudzoziemcy w danych potwierdzających ich uprawnienie do podejmowania działalności gospodarczej wskazują dane nieaktualne bądź błędne i po weryfikacji okazuje się, że nie posiadają prawa do wykonywania działalności gospodarczej w Polsce. Taka sytuacja jest niezgodna z przepisami ustawy SDG oraz zagraża bezpieczeństwu obrotu gospodarczego.

- 9) Art. 1 pkt 8 projektu – zmiana art. 27 ustawy SDG polega na doprecyzowaniu pojęcia „niepoprawność wniosku” przez dopisanie kolejnej przesłanki. Za wniosek niepoprawny powinien być uznany wniosek, w którym dane są niezgodne z przepisami prawa. W obecnym brzmieniu przepisów organy gminy nie mogą się powołać na niepoprawność wniosku i wezwać do jego uzupełnienia bądź skorygowania, w przypadku gdy wniosek zawiera obowiązkowe dane wymienione w art. 25 ust. 1 ustawy SDG, chociaż są to dane ewidentnie nieprawdziwe (np. w zakresie obywatelstwa) lub niezgodne z przepisami prawa. Dodatkowe wyjaśnienia zostały zawarte w Tabeli będącej załącznikiem do pkt 4 uzasadnienia w lp 4.
- 10) Art. 1 pkt 9 projektu – zmiana art. 28 ustawy SDG polega na korekcie legislacyjnej – przepisowi nadano precyzyjne brzmienie, skracając jego treść, nie dokonując jednocześnie zmiany merytorycznej.

- 11) Art. 1 pkt 10 projektu – dodanie do ustawy SDG art. 29a ma na celu umożliwienie „rezygnacji” z wpisu w CEIDG przed rozpoczęciem wykonywania działalności gospodarczej. W obecnej sytuacji osoba, która złożyła wniosek i została wpisana do CEIDG, ale nie rozpoczęła wykonywania działalności gospodarczej i dokonała wykreślenia wpisu będzie figurować w CEIDG i jej wpis będzie już zawsze widoczny na stronie internetowej CEIDG. Osoba taka nie jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy SDG, wobec tego nie ma podstawy, aby wpis pozostał w CEIDG. W związku z tym proponuje się dodanie nowego przepisu art. 29a regulującego takie sytuacje. Informacja o „rezygnacji” z zamiaru podjęcia działalności gospodarczej i tym samym dokonania wpisu do CEIDG będzie przekazywana do innych rejestrów zintegrowanych z ST CEIDG m.in. ZUS, GUS, urzędów skarbowych. Konsekwencją dodania tej regulacji będzie modyfikacja przepisu art. 34 ust. 1 ustawy SDG.
- 12) Art. 1 pkt 11 projektu – zmiana w art. 30 ust. 1 ustawy SDG doprecyzowuje terminologię i zasady dotyczące dokonywania zmian we wpisie. Odnosząc się do obowiązku zmiany w ciągu 7 dni danych określonych w art. 25, wykreślono dotychczasowe odniesienie do ust. 5 tego artykułu. Obowiązek zmiany danych, o którym mowa w art. 30 ust. 1, powinien dotyczyć tylko danych objętych wpisem, czyli wyłącznie danych wymienionych w art. 25 ust. 1, a nie w ust. 5. Dane i informacje, o których mowa w ust. 5 pkt 1–9, choć stanowią integralną część wniosku o wpis do CEIDG, nie są danymi wpisowymi, o których mowa w ust. 1, publikowanymi w CEIDG na podstawie art. 37 ust. 1 pkt 1, więc nie powinno się od nich uzależniać konieczności dokonania zmiany we wpisie. Ponadto żądanie ich przyjęcia przez wniosek CEIDG stanowi jedynie fakultatywną formę w stosunku do obowiązujących na gruncie prawa podatkowego procedur składania bezpośrednio naczelnikowi właściwego urzędu skarbowego oświadczeń/wniosków/zawiadomień. Odnosząc się zaś do zmiany wprowadzonej w pkt 2 art. 30 ust. 1 – ma ona charakter doprecyzowujący. Wykreśleniu z CEIDG podlega przedsiębiorca, a nie jego wpis.
- 13) Art. 1 pkt 12 projektu – zmiana w zakresie art. 31 ust. 1 ustawy SDG ma na celu rozszerzenie katalogu danych i informacji wpisywanych do CEIDG z urzędu. Obecnie wpisowi z urzędu do CEIDG podlegają numer NIP, informacja o wykreśleniu wpisu oraz informacje „sądowe”, określone w art. 25 ust. 1 pkt 13–18 ustawy SDG. Proponuje się rozszerzenie tego katalogu o numer PESEL, REGON. W

zakresie numerów są to dane nadawane przez urzędy, z którymi CEIDG i tak prowadzi bieżącą wymianę danych, na podstawie przepisu art. 27 ust. 5 ustawy SDG. Rozwiązanie to przyczyni się do zapewnienia odpowiedniej jakości i spójności danych w poszczególnych rejestrach urzędowych. Ewentualne niezgodności w zakresie takich danych będą mogły być usuwane bez angażowania przedsiębiorcy. Dodatkowo należy zaznaczyć, że urząd wprowadzający te numery z urzędu będzie „prostował” swoją ewentualną pomyłkę, w drodze czynności materialno-technicznej. W zmienianym ust. 2 uregulowano kwestię przekazywania ww. danych do innych rejestrów. Będzie to następować niezwłocznie, automatycznie przez ST CEIDG, nie później niż następnego dnia roboczego po dniu, kiedy dany rejestr dopisał „swoje” dane z urzędu lub dokonał ich zmiany.

Z kolei w zmienianym art. 31 ust. 3 ustawy SDG uregulowano kwestie kompetencji organów, które powinny z urzędu dopisywać dane o ustanowieniu kuratora/opiekuna/syndyka masy upadłościowej/osoby uprawnionej wyrokiem sądu (np. w stosunku do małoletnich) oraz o ustaniu tych uprawnień, w powiązaniu z wpisem właściwego przedsiębiorcy, tak aby ustanowieni kuratorzy/opiekunowie/syndycy/osoby uprawnione mogli dokonywać wpisów do CEIDG.

Zmiana w art. 31 ust. 5–8 ustawy SDG uwzględnia – obok dotychczasowych podmiotów – również sądy upadłościowe w katalogu podmiotów dokonujących wpisu do CEIDG w zakresie informacji o zakazach prowadzenia działalności gospodarczej oraz uszczegóławia sposób i zakres przekazywanych przez te podmioty informacji. Zgodnie z przepisami art. 373–377 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2015 r. poz. 233, z późn. zm.) sąd upadłościowy może orzec pozbawienie na okres od trzech do dziesięciu lat prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek. Od dnia 1 stycznia 2016 r. okres ten będzie wynosił od roku do dziesięciu lat - w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, która zmienia art. 373 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe w ww. zakresie (zmiana tytułu ustawy również wchodzi w życie od dnia 1 stycznia 2016 r.). Informacja taka powinna zostać wpisana do CEIDG, a zakaz powinien skutkować wykreśleniem wpisu. Obecnie przepis art. 31 ust. 5 ustawy SDG przewiduje, że informacje o zakazie prowadzenia działalności gospodarczej przekazywane są do CEIDG przez

Krajowy Rejestr Karny oraz właściwe organy, a zatem nie ma przepisu upoważniającego do przekazywania takich informacji przez sądy upadłościowe. W związku z powyższym została dodana regulacja umożliwiająca dokonywanie z urzędu wpisu przez te sądy. Na podmioty wymienione w ust. 5 nałożono również obowiązek informowania nie tylko o orzeczeniu zakazu, ale również o:

- zatarciu skazania,
- wykonaniu środka karnego,
- przywróceniu terminu do zaskarżenia orzeczenia wpisanego do CEIDG,
- uchyleniu takiego orzeczenia z uwagi na wznowienie postępowania lub kasację wyroku,
- stwierdzeniu nieważności orzeczenia odnotowanego w CEIDG.

Obecnie żaden przepis nie reguluje, jaki organ/podmiot ma informować CEIDG o zaistnieniu powyższych sytuacji związanych z orzeczonym wcześniej zakazem, zgłoszonym już do CEIDG przez właściwy sąd lub Krajowy Rejestr Karny.

- 14) Art. 1 pkt 13 projektu – zmiana w art. 32 ustawy SDG polega na ograniczeniu zakresu danych podawanych przez przedsiębiorcę we wniosku o zmianę wpisu w przedmiocie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej. Dotychczasowy przepis wymaga, aby wniosek o zmianę wpisu w ww. zakresie zawierał, oprócz danych identyfikacyjnych przedsiębiorcy i ewentualnie spółek cywilnych, których jest stroną, także jego wszystkie adresy wykonywania działalności gospodarczej. Jest to zupełnie zbędne i utrudnia wypełnienie wniosku. W związku z tym proponuje się usunięcie wymogu podawania w tym wniosku danych wymienionych w art. 25 ust. 1 pkt 5 ustawy SDG.

Z kolei zmiana art. 33 ustawy SDG ma na celu dostosowanie zasady domniemania prawdziwości danych wpisanych do CEIDG do terminologii ustawy. Obecnie w art. 33 ustawy SDG użyto sformułowań niewystępujących w innych przepisach: „wniosek o sprostowanie wpisu” oraz „wniosek o uzupełnienie wpisu”. Ponadto przepis ten nie zawiera najważniejszej przesłanki, z punktu widzenia funkcji informacyjnej CEIDG, to jest nieprawdziwości czy też nieaktualności danych. W związku z tym proponuje się zmianę art. 33 ustawy SDG na wzór przepisu regulującego podobną kwestię w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze

Sądowym (art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym).

- 15) Art. 1 pkt 14 projektu – dodany do ustawy SDG art. 33a reguluje kwestię doręczenia przez Ministra Gospodarki pism przedsiębiorcy wpisanemu do CEIDG. Zgodnie z zaproponowanym przepisem doręczenie pism następuje wyłącznie na adres do doręczeń podany we wpisie do CEIDG. Jeżeli przedsiębiorca nie dokona zmiany wpisu do CEIDG w przypadku zmiany adresu do doręczeń, doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny. Adres do doręczeń zawarty we wpisie w CEIDG powinien być adresem, na który doręczenie przedmiotowych pism będzie prawnie skuteczne.
- 16) Art. 1 pkt 15 lit. a projektu – zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy SDG dane zawarte w CEIDG nie mogą być z niej usunięte, a wykreślenie wpisu nie oznacza usunięcia danych. Problemy pojawiają się w przypadku zatarcia skazania. Oznacza to, że informacja o osobie, wobec której orzeczono wyrok karny, który uległ np. zatarciu, nie jest już dostępna w Krajowym Rejestrze Karnym, a ciągle widnieje w CEIDG. Sytuacja ta wymaga pilnego rozwiązania. Nowelizacji podlega więc przepis art. 34 ust. 1 – przez rozszerzenie zastrzeżenia na przypadki określone w przepisach prawa, a nie w ustawie, jak jest obecnie (powołanie się na ustawę odnosi się tylko do ustawy SDG, nie obejmuje zaś przypadków wynikających z innych przepisów, takich jak np. zatarcie skazania).

W art. 1 pkt 15 lit. b projektu – zmiany w zakresie art. 34 ust. 2 ustawy SDG polegają na usunięciu przesłanek wykreślenia przedsiębiorcy z CEIDG z urzędu określonych w pkt 1, 1a i 3 – to jest w przypadku:

- gdy prawomocnie orzeczono zakaz wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę (uchylenie tej przesłanki zostało wyjaśnione w lp. 6 załącznika do pkt 4 uzasadnienia),
- wpisania do rejestru przedsiębiorców jednoosobowej spółki kapitałowej powstałej wskutek przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą,
- niezłożenia wniosku o wpis informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej przed upływem okresu 24 miesięcy od dnia zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.

Minister Gospodarki, wydając z urzędu decyzję o wykreśleniu przedsiębiorcy z powodu przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną w jednoosobową spółkę kapitałową, nie przeprowadza postępowania wyjaśniającego (nie rozstrzyga jakichkolwiek wątpliwości w tym zakresie). Czynność ta powinna zatem odbywać się w drodze dopisywania informacji przez Krajowy Rejestr Sądowy na podstawie art. 31 ust. 4 ustawy SDG, a nie w drodze decyzji Ministra Gospodarki – po dopisaniu informacji przez Krajowy Rejestr Sądowy przedsiębiorca wykreśli się na własny wniosek, zaznaczając odpowiednią opcję na formularzu. Obecnie przepis wymaga, aby wykreślenie z CEIDG przedsiębiorcy, który zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej na dłużej niż 24 miesiące, dokonywało się na mocy decyzji administracyjnej wydawanej przez Ministra Gospodarki. Rozwiązanie takie jest nieefektywne oraz powoduje, że co miesiąc, kilka tysięcy wpisów kwalifikuje się do wydania decyzji przez Ministra Gospodarki o wykreśleniu przedsiębiorcy z CEIDG. W systemie CEIDG wpisy te opatrzone są informacją o podleganiu wykreśleniu z urzędu. Ponieważ przesłanka do wykreślenia jest nieodwracalna i istnieje nawet wówczas, jeżeli przedsiębiorca chce wykonywać działalność gospodarczą, wpis tego przedsiębiorcy oczekuje w „kolejce” do wykreślenia, a przedsiębiorca chcący wykonywać działalność musi jak najszybciej złożyć wniosek o wykreślenie samodzielnie i wpisać się od nowa albo czekać kilka miesięcy na wydanie decyzji przez Ministra Gospodarki. Dlatego też wykreślanie przedsiębiorcy w takiej sytuacji powinno odbywać się w drodze czynności materialno-technicznej, nie później niż w terminie 7 dni po zapadnięciu daty upływu maksymalnego okresu zawieszenia, bez żadnych środków odwoławczych. Przedsiębiorca, który uchybi temu terminowi (nie złoży wniosku o wznowienie w ciągu 2 lat od dokonania zawieszenia), będzie mógł dokonać wpisu do CEIDG ponownie, o ile podejmie decyzję o ponownym wykonywaniu działalności gospodarczej.

- 17) Art. 1 pkt 15 lit. c projektu – zmiana polega na dodaniu ust. 4–8 w art. 34 ustawy SDG.

Dodany przepis ust. 4 umożliwi korzystanie przez Ministra Gospodarki z danych zawartych w rejestrze PESEL na potrzeby prowadzonego postępowania administracyjnego. Należy stworzyć wyraźną podstawę do korzystania z tych danych, ponieważ Minister Gospodarki weryfikuje dane w tym rejestrze w ramach prowadzonych postępowań administracyjnych, np. w zakresie zweryfikowania

informacji o zgonie czy też w zakresie adresu zamieszkania/zameldowania, jeżeli przedsiębiorca nie odbiera korespondencji z adresów wskazanych we wpisie. Obecnie uprawnienie Ministra Gospodarki w tym zakresie jest niedoprecyzowane. W ust. 5 zawarto przesłanki, których wystąpienie będzie skutkowało wykreśleniem przedsiębiorcy z CEIDG. Czynność ta będzie odbywała się automatycznie, a nie w drodze decyzji administracyjnej Ministra Gospodarki. Zgodnie z nowym przepisem CEIDG wykreśli przedsiębiorcę:

- w przypadku niezłożenia wniosku o wpis do CEIDG informacji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej przed upływem 24 miesięcy od dnia zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej,
- gdy w CEIDG została zgłoszona informacja o prawomocnym orzeczeniu zakazu prowadzenia działalności gospodarczej, z wyłączeniem orzeczenia zakazu prowadzenia określonej działalności gospodarczej,
- po wprowadzeniu do systemu informacji o zgonie przedsiębiorcy.

Według dodawanego ust. 6 do powyższych czynności nie będzie miał zastosowania k.p.a., a zatem przepis ten przesądza, że czynności te będą miały charakter materialno-techniczny.

Także regulacja przewidziana w dodawanym ust. 7 przesądza, że w sposób materialno-techniczny będą usuwane z CEIDG informacje, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 16–18 ustawy SDG, po otrzymaniu informacji, o których mowa w nowelizowanym art. 31 ust. 6 i 7 ustawy SDG, a także po upływie okresu, na jaki orzeczono zakaz prowadzenia działalności gospodarczej zgłoszony do CEIDG przez sąd upadłościowy na podstawie art. 31 ust. 5 pkt 1. W ust. 8 uregulowano z kolei kwestię przekazywania informacji do innych rejestrów o wykreśleniu przedsiębiorcy z CEIDG na podstawie ust. 5. Obecnie wykreśleń z powodu wymienionych w ust. 5 przesłanek dokonuje Minister Gospodarki i to on obowiązany jest na podstawie art. 36 do przekazywania informacji o wykreśleniu do innych rejestrów. Po nowelizacji będzie to następować niezwłocznie, automatycznie przez ST CEIDG, nie później niż następnego dnia roboczego po dniu, kiedy dany rejestr dopisał „swoje” dane z urzędu lub dokonał ich zmiany.

Obecnie przepisy ustawy SDG przewidują, iż w przypadku stwierdzenia przez Ministra Gospodarki zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej przez

przedsiębiorcę, np. z powodu zgonu, przedsiębiorca w CEIDG podlega wykreśleniu w drodze decyzji administracyjnej Ministra Gospodarki. Rozwiązanie takie, co do zasady słuszne, nie rozróżnia jednak sytuacji, w których wykreślenie jest wynikiem czynników nieodwracalnych. Wykreślenie zmarłego przedsiębiorcy jest w praktyce stwierdzeniem obiektywnego faktu, który wywołał nieodwracalne skutki. W takiej sytuacji system CEIDG powinien na podstawie uzyskanych informacji z systemu ewidencyjnego ludności dokonywać wykreślenia przedsiębiorcy z CEIDG niezwłocznie w drodze czynności materialno-technicznej. Natomiast w pozostałych przypadkach stwierdzenia przez Ministra Gospodarki, np. dokonania wpisu z naruszeniem przepisu prawa, czy też trwałego zaprzestania wykonywania działalności wykreślenie będzie nadal następować w drodze decyzji administracyjnej, od której przysługuje ewentualnie wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Analogiczne rozwiązanie należy przyjąć w art. 73 ustawy SDG (art. 1 pkt 23 projektu), w zakresie wykreślenia przez organy działalności regulowanej wpisów zmarłych przedsiębiorców.

- 18) Art. 1 pkt 16 projektu – zmiana polegająca na dodaniu w art. 35 ustawy SDG ust. 1a, 2a i 2b umożliwi wykreślenie z urzędu przedsiębiorcy z CEIDG, jeżeli mimo wezwania Ministra Gospodarki do dokonania odpowiedniej zmiany wpisu w zakresie adresu, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 5 ustawy SDG, dotyczącego nieruchomości, do którego nie posiada tytułu prawnego, przedsiębiorca nie dokona takiej zmiany. Na wniosek osoby, której dane adresowe zostały dopisane do CEIDG bez tytułu prawnego do nieruchomości, której adres dotyczy, po dokonaniu ww. wykreślenia, dane te nie będą publikowane w CEIDG (uzasadnienie tych zmian również w ppkt 2 tej części uzasadnienia str. 8–10).

Brak uregulowania tego zagadnienia w przepisach powoduje posługiwanie się dowolnymi adresami bez wiedzy i zgody uprawnionych podmiotów, często też z naruszeniem bądź w celu naruszenia przepisów prawa. Osoby, których adresem bezprawnie się posłużono i opublikowano w CEIDG, powinny mieć możliwość zażądania niepublikowania tych danych. Pomimo prawomocnej decyzji wobec nieuczciwego przedsiębiorcy i wykreślenia go z CEIDG, dane dotyczące adresu nie będą całkowicie usuwane (choćby ze względu na cele dowodowe w

postępowaniach sądowych), natomiast nowa regulacja ma umożliwić niepublikowanie takich danych adresowych.

Z kolei zmiana polegająca na dodaniu w art. 35 ustawy SDG ust. 5 nadaje organom gminy uprawnienie do dokonywania zmian we wpisach, w związku z błędami, które popełniły przy wprowadzaniu papierowych wniosków do CEIDG. Obecny system wydawania postanowień o sprostowaniu wpisów w CEIDG przez Ministra Gospodarki jest uciążliwy przede wszystkim dla przedsiębiorców. Wydanie postanowienia o sprostowaniu wpisu wymaga przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, w tym pozyskania przez Ministra Gospodarki oryginalnego wniosku przedsiębiorcy. Cała procedura trwa do kilku miesięcy. W tym czasie w CEIDG publikowany jest wpis zawierający błędy, takie jak np. literówka w nazwie czy błędna cyfra w adresie, ale często bardziej kłopotliwe dla przedsiębiorcy, jak np. błąd w dacie rozpoczęcia wykonywania działalności (od której uzależnione są skutki podatkowe).

Statystyki zgłaszanych do Ministra Gospodarki potrzeb sprostowań wykazują, iż niemal we wszystkich przypadkach pomyłki są zauważane od razu przez samego pracownika urzędu gminy. Zasadne wydaje się zatem stworzenie wyraźnej podstawy prawnej do wielokrotnego przekształcania przez organ gminy wniosku przedsiębiorcy o wpis, w celu skorygowania wcześniej popełnionych błędów w przekształcaniu wniosku – aż do momentu prawidłowego odwzorowania informacji i danych zamieszczonych przez przedsiębiorcę we wniosku złożonym w postaci papierowej.

- 19) Art. 1 pkt 17 – dodany do ustawy SDG art. 36a wprowadza regulację upoważniającą Ministra Gospodarki oraz organy, które z urzędu wpisują do CEIDG informacje, o których mowa w art. 31 ust. 1 ustawy SDG, do dokonywania z urzędu zmian wpisu do CEIDG, jeżeli wpis do CEIDG osoby już wykreślonej z ewidencji – nieposiadającej już z chwilą wykreślenia statusu przedsiębiorcy zawiera oczywiste błędy, niezgodności z treścią wniosku, kiedy jeszcze był przedsiębiorcą lub stanem faktycznym wynikającym z innych rejestrów publicznych. Z kolei, jeżeli wpis przedsiębiorcy wykreślonego z CEIDG zawiera niezgodności z treścią wniosku o wpis do CEIDG przekształconego przez organ gminy w trybie art. 26 ust. 4 ustawy SDG, organ gminy zgodnie z dodanym art. 36a ust. 2 będzie mógł ponownie

przekształcić ten wniosek. Wpis w CEIDG jest publikowany także po zaprzestaniu przez przedsiębiorcę wykonywania działalności gospodarczej. W związku z tym uzasadnione jest umożliwienie dokonywania zmian takiego wpisu, o ile zawiera informacje nieprawdziwe według stanu na dzień wykreślenia. Pozostałe informacje są widoczne w „historii wpisu”. Wszelkie zmiany dokonywane we wpisie „archiwalnym” dostępne będą w historii wpisu obrazującej przebieg zmian, skreśleń lub uzupełnień.

- 20) Art. 1 pkt 19 i 20 projektu – zmiany w zakresie art. 38 i art. 39 ustawy SDG dotyczą zasad udostępniania i publikowania danych o przedsiębiorcach przez CEIDG. Obecnie ustawa SDG sztywno określa zakres danych i informacji o przedsiębiorcach i innych podmiotach podlegających udostępnieniu (art. 37 ust. 1 i 2 ustawy SDG) oraz przewiduje dwa sposoby udostępniania danych: przez stronę internetową (art. 38 ust. 2 ustawy SDG) oraz w drodze teletransmisji (art. 39 ustawy SDG). Doświadczenia z pierwszego okresu funkcjonowania CEIDG wykazują jednak, że potrzeby rynkowe w tym zakresie są znacznie szersze. Podstawowe postulaty zgłaszane przez zainteresowanych to:
- umożliwienie wyszukiwania wpisów przedsiębiorców według różnych kryteriów, np. daty czy miejsca rejestracji;
 - uzyskiwanie przez duże podmioty np. banki „kopii” bazy przedsiębiorców do realizacji swoich celów gospodarczych.

W związku z tym w art. 38 ustawy SDG dodany został ust. 2a, w którym zawarto wymogi dla systemu teleinformatycznego CEIDG, tak aby umożliwić udostępnienie danych i informacji z CEIDG według dostępnych w systemie kryteriów, które wyszukujący będzie dowolnie wybierał, oraz umożliwić potwierdzanie w CEIDG danych osobowych przedsiębiorcy wpisanego do CEIDG.

Dodanie z kolei w art. 38 ustawy SDG przepisów ust. 4a–4d ma na celu uproszczenie i ujednoczenie zasad uzyskiwania zaświadczeń z CEIDG.

Obecnie funkcjonujące przepisy w zakresie zaświadczeń o wpisie w CEIDG budzą liczne kontrowersje i spory interpretacyjne. Problemy powstają na gruncie ich stosowania w kontekście przepisów innych ustaw, w szczególności k.p.a. oraz o dostępie do informacji publicznej. W związku z tym należy w sposób wyraźny wyłączyć stosowanie przepisów działu VII k.p.a. w zakresie potwierdzania stanów

faktycznych i prawnych wynikających z CEIDG. Wszelkie udostępnianie danych przez CEIDG powinno odbywać się przez środki komunikacji elektronicznej i wyłącznie według zasad określonych w ustawie SDG. Przedsiębiorca powinien mieć możliwość uzyskania z CEIDG zaświadczenia zawierającego dane dotyczące adresu jego zamieszkania oraz innych danych niejawnych.

Ponadto należało doprecyzować kwestie zaświadczeń dla przedsiębiorców wykonujących działalność poza granicami kraju. Chodzi o unormowanie w przepisach takich przypadków, kiedy polski przedsiębiorca potrzebuje przedstawić w obrocie prawnym za granicą dokument, z którego będzie wynikać, że wykonuje działalność, a tamtejsze organy nie uwzględniają zaświadczeń w formie dokumentu elektronicznego albo w formie wydruku ze strony internetowej CEIDG. Wówczas przedsiębiorca zgłasza się do Ministerstwa Gospodarki z prośbą o wydruk z CEIDG potwierdzony pieczęcią. Musi także uzyskać apostille w Ministerstwie Spraw Zagranicznych (MSZ). Obecnie nie istnieje do takiego trybu postępowania podstawa prawna, ponieważ wydruk z CEIDG nie jest dokumentem wydawanym przez Ministra Gospodarki, a z kolei MSZ nie ma podstaw prawnych do uznania wydruku z CEIDG (który jest jedynym zaświadczeniem o wpisie do CEIDG) jako dokumentu urzędowego. Przedsiębiorca, nie mogąc uzyskać innego dokumentu urzędowego, poza wydrukiem z CEIDG, nie może uzyskać również poświadczenia w MSZ przez apostille.

Zmiana art. 39 ustawy SDG polega na zrównaniu podmiotów publicznych i komercyjnych w zakresie udostępniania danych CEIDG oraz zniesienia opłaty za udostępnianie danych.

Zastosowane rozwiązania techniczne oraz w zasadzie nieograniczone kryteria uzyskiwania jawnych danych przez stronę internetową CEIDG powodują, że koszt uzyskania danych „pojedynczego” przedsiębiorcy w stosunku do danych „hurtowych” w obydwu przypadkach powinien być zbliżony. Zatem zaproponowane zmiany zmierzają do udostępniania danych CEIDG nieodpłatnie wszystkim zainteresowanym podmiotom przez wyszukiwarkę w CEIDG. W związku z tym zrezygnowano z regulacji zawartej w ust. 2–4 oraz 6 i 7 w obecnym art. 39 ustawy SDG.

Dodatkowo proponuje się wyłączenie danych osobowych ujawnianych w CEIDG spod przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1182, z późn. zm.), z wyjątkiem przepisów odnoszących się do zasad bezpieczeństwa i kontroli wykonywania tych zasad.

Minister Gospodarki, jako administrator danych osobowych, jest odpowiedzialny za zabezpieczenia oraz nadzór nad danymi zawartymi w CEIDG, co zgodnie z ww. ustawą oznacza m.in., że powinien prowadzić wykaz budynków, pomieszczeń lub części pomieszczeń, tworzących obszar, w którym przetwarzane są te dane osobowe. W przypadku tak dużej liczby podmiotów zaangażowanych w system teleinformatyczny CEIDG w zasadzie niewykonalne jest stosowanie ww. zabezpieczeń. Jednocześnie, mając na uwadze, iż dane zawarte w CEIDG są jawne zgodnie z art. 38 ustawy SDG, Ministerstwo Gospodarki nie widzi potrzeby dodatkowej ochrony tych danych zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

- 21) Art. 1 pkt 21 projektu – w dodawanym do ustawy SDG art. 39a doprecyzowano warunki udostępniania danych niepublicznych innym organom państwowym w celu realizacji ich ustawowych zadań przede wszystkim na potrzeby postępowań sądowych, ale również w związku z postępowaniami wszczynanymi przez inne organy administracji państwowej.

Art. 39b precyzuje, które spośród danych zgromadzonych w CEIDG są objęte wyłączeniem spod ustawy o ochronie danych osobowych i w jakim zakresie wyłączenia tego się nie stosuje.

- 22) Art. 1 pkt 22 projektu – zmiana w art. 49 ust. 1 pkt 2 ustawy SDG polega na wykreśleniu numeru w ewidencji we wniosku o udzielenie lub o zmianę koncesji, ponieważ w ramach CEIDG nie przewiduje się nadawania osobom fizycznym numeru, co zostało wyjaśnione w pkt 1 tej części uzasadnienia. Jest to przepis horyzontalny, który odnosi się do wszystkich wniosków o koncesje, w ustawach szczególnych natomiast są różne zakresy podmiotów, które o taką koncesję mogą się ubiegać, czasami są to tylko podmioty z UE i EOG, czasami dodatkowo ze Szwajcarii, ewentualnie Turcji i podmioty z innych państw. Dlatego przepis SDG powinien być możliwie jak najbardziej uniwersalny.

- 23) Zmiany w innych ustawach – art. 2–59 projektu – polegają na usunięciu wyrazów „numer wpisu w ewidencji działalności gospodarczej” lub „numer wpisu w CEIDG” – występujących w ustawach wymienionych w tych artykułach projektu. Ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw w art. 68 wprowadziła regulację, według której, ilekroć przepisy szczególne odwołują się do ewidencji działalności gospodarczej, należy przez to rozumieć CEIDG. A zatem w ramach CEIDG nie przewiduje się nadawania osobom fizycznym odrębnego numeru. Numerem identyfikacyjnym przedsiębiorcy w obrocie gospodarczym jest numer NIP. W związku z powyższym w licznych przepisach innych ustaw zostało wykreślone sformułowanie numer w ewidencji działalności gospodarczej (pełne uzasadnienie w ppkt 1).
- 24) Art. 6 projektu – zmiana w art. 15 ust. 1b ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2012 r. poz. 1314, z późn. zm.) spowodowana została tym, że dane zawarte w CRP-KEP oraz w zgłoszeniach aktualizacyjnych i identyfikacyjnych objęte są tajemnicą skarbową, natomiast w CEIDG wybrane dane mają charakter jawny. Zasadne jest zatem wyłączenie ww. danych spod tajemnicy skarbowej przez dokonanie stosownych zmian. Przedmiotowe wyłączenie dotyczy następujących danych: pełnej nazwy (firmy), adresu siedziby, adresu głównego miejsca wykonywania działalności, przedmiotu wykonywanej działalności określonego według obowiązujących standardów klasyfikacyjnych. Redakcja zaproponowanego przepisu uwzględnia zmiany w ustawie o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, wynikające z ogłoszonej w dniu 2 września 2014 r. ustawie z dnia 26 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1161), które weszły w życie z dniem 1 grudnia 2014 r.
- 25) Art. 62 projektu – zgodnie z przepisem przejściowym, w przypadku gdy wpis do CEIDG nie zawiera numeru PESEL, z wyjątkiem wpisów dotyczących przedsiębiorców, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 ustawy SDG, przedsiębiorca uzupełnia wpis o tę daną w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Po upływie tego terminu CEIDG wykreśla przedsiębiorcę, którego wpis nie zawiera numeru PESEL. Wykreśleniu w drodze czynności materialno-technicznej powinny podlegać wpisy nieposiadające numeru identyfikacyjnego PESEL. Bez

danych na temat numeru PESEL identyfikacja przedsiębiorcy w CEIDG jest niemożliwa, zatem wpisy przedsiębiorców, które w terminie 2 lat nie zostaną uzupełnione o podstawowe dane identyfikacyjne, będą podlegać wykreśleniu w drodze czynności materialno-technicznej, z wyłączeniem wpisów dotyczących przedsiębiorców określonych w art. 13 ust. 1 i 2 ustawy SDG. Wpisy bez numeru PESEL zostały przekazane do CEIDG w wyniku migracji wpisów z ewidencji prowadzonych przez organy gminy do systemu CEIDG. Organy gminy miały bowiem obowiązek do dnia 31 grudnia 2011 r. zmigrować wszystkie wpisy posiadające w swoich ewidencjach, w takiej formie i z takim zakresem danych, jaki znajdował się w ich ewidencjach. Skala tych wpisów w CEIDG wynosi obecnie około 300 tys. Aktualnie przedsiębiorcy, którzy we wpisie nie posiadają numeru PESEL, mogą za pomocą specjalnego formularza (CEIDG-2) uzupełnić dane identyfikacyjne. W związku z powyższym przyjęto, jako okres przejściowy pozwalający na uporządkowanie ww. kwestii – 2 lata. Dla „nowych” wpisów nie jest możliwe złożenie wniosku bez podania numeru PESEL. Dodatkowo wniosek jest weryfikowany w rejestrze PESEL. W ust. 3 uregulowano z kolei kwestię przekazywania informacji do innych rejestrów o wykreśleniu przedsiębiorcy z CEIDG na podstawie ust. 2. Będzie to następować niezwłocznie, automatycznie przez ST CEIDG, nie później niż następnego dnia roboczego po dniu, kiedy dany rejestr dopisał „swoje” dane z urzędu lub dokonał ich zmiany.

5. PODLEGANIE NOTYFIKACJI

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, o których mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

6. ZGODNOŚĆ PROJEKTU Z PRAWEM UE

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

7. UDOSTĘPNIENIE PROJEKTU W BIP RCL

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów

(M.P. poz. 979), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

8. JAWNOŚĆ DZIAŁALNOŚCI LOBBINGOWEJ

Do projektu ustawy nie zgłoszono zainteresowania pracami w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

9. WEJŚCIE USTAWY W ŻYCIE

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie po upływie 6 miesięcy od daty ogłoszenia ustawy. Odejście od zasady przewidzianej w uchwale nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205), podyktowane jest koniecznością wprowadzenia w ST CEIDG szeregu zmian technicznych (powiązanych z innymi rejestrami) odzwierciedlających ogłoszoną już ustawę, a nie jej projekt – nawet w finalnym etapie prac legislacyjnych, który do momentu ogłoszenia może ulec zmianom. Okres *vacatio legis* między ogłoszeniem ustawy a jej wejściem w życie powinien wynosić więc min. 6 miesięcy od momentu uzyskania ostatecznego kształtu ustawy, ze względu na konieczność zrealizowania przepisów w konkretnych rozwiązaniach technicznych. Przyjmując bowiem jedną z dwóch przewidzianych uchwałą dat wejścia w życie znowelizowanej ustawy bez gwarancji min. długości 6 miesięcy na *vactio legis* ustawy, istnieje ryzyko technicznego nieprzygotowania systemu i braku jego koorelacji z obowiązującą już ustawą.

Ponadto z uwagi na istotne zmiany odnoszące się m.in. do przedsiębiorców, jak np. zastąpienie niektórych czynności wykonywanych obecnie przez organ prowadzący CEIDG w drodze postępowań administracyjnych na czynności materialno-techniczne z wyłączeniem stosowania przepisów k.p.a (odwołania, zażalenia), należy zapewnić dostateczny termin na zapoznanie się z nowymi przepisami przez zainteresowane podmioty.

W związku z wprowadzanymi niniejszą nowelizacją zmianami dotyczącymi tych ustaw, które nadal posługują się odniesieniem do numeru w ewidencji działalności gospodarczej lub numeru w CEIDG, należy mieć również na uwadze, że w dniu 15 grudnia 2014 r. weszła w życie ustawa z dnia 24 kwietnia 2014 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze standaryzacją niektórych wzorów pism w procedurach administracyjnych (Dz. U. poz. 822). Wobec powyższego, właściwe organy,

wypełniając ustawowy obowiązek dostosowania wzorów elektronicznych wniosków, powinny mieć na względzie także wejście w życie zmian wynikających z przedmiotowej nowelizacji, polegających na usunięciu z przepisów dotyczących składanych wniosków sformułowania „numer w ewidencji działalności gospodarczej” lub „numer w CEIDG” (uzasadnienie do tych zmian omówiono w pkt 4 ppkt 1 uzasadnienia).

TABELA ZMIAN WPROWADZONYCH W PROJEKCIE W RELACJI DO ZAŁOŻEŃ

Lp.	PROJEKTOWANY ARTYKUŁ	CZEGO DOTYCZY ZMIANA	UZASADNIENIE
1.	Art. 1 pkt 3 projektu	Uzupełnienie art. 22a ust. 3 ustawy SDG o wskazanie możliwości składania drogą elektroniczną przez punkt kontaktowy również wniosków o wpis do CEIDG	Przepis ten nie wprowadza merytorycznych zmian w przepisie, ma charakter jedynie doprecyzowujący. Mimo upływu blisko 3 lat od wejścia w życie przepisów umożliwiających ewidencję wykonywania działalności gospodarczej drogą elektroniczną, wciąż zdarzają się zapytania, w jaki sposób, poprzez jakie strony www można dokonywać rejestracji. Ponieważ jednak przepis ten dotyczy głównie sposobu składania wniosków związanych z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej, postanowiono doprecyzować, że poprzez punkt kontaktowy możliwe jest złożenie właśnie wniosków o wpis do CEIDG, wymieniając nazwę własną tego rejestru.
2.	Art. 1 pkt 4 projektu	Dodanie w art. 24 ustawy SDG ust. 2a	z uwagi na potrzebę zapewnienia wpływu na zakres danych objętych wnioskiem o wpis do CEIDG, którego integralną częścią jest m.in. żądanie zgłoszenia identyfikacyjnego albo aktualizacyjnego, o którym mowa w przepisach o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, będącego źródłem danych dla CRP KEP, pożądanym jest dodanie do art. 24 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej ustępu 2a w brzmieniu i na potrzebę zapewnienia wpływu na zakres danych objętych wnioskiem o wpis do CEIDG, którego integralną częścią są zgłoszenia identyfikacyjne lub aktualizacyjne wymienione w ust. 5 pkt 1-3, dodano również w art. 24 ustawy SDG nowy ust. 2a,
3.	Art. 1 pkt 7 projektu	Dodanie art. 26a w ustawie SDG nadającego uprawnienie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki do żądania od organu gminy udostępnienia wszelkich dokumentów związanych z wnioskami o wpis do CEIDG złożonymi w gminach.	Dodanie tego przepisu jest konsekwencją stworzenia podstawy prawnej do wielokrotnego przekształcania przez organy gminy wniosku przedsiębiorcy o wpis, w celu skorygowania wcześniej popełnionych błędów w przekształcaniu wniosku – projektowany Art. 1 pkt 16 lit. c (art. 35 ust. 5 ustawy SDG). Projektowany art. 26a ma służyć możliwości zażądania przez Ministra Gospodarki wszelkich dokumentów i wyjaśnień od organu gminy w przypadku kierowanych do Ministra Gospodarki skarg i uwag przedsiębiorców na czynności organów gmin i błędy przy przekształcaniu i ewentualne nadużycia po stronie organów gmin, w przepisach będzie istniała wyraźna podstawa prawna pozwalająca na weryfikowanie stawianych zarzutów i ewentualne podjęcie czynności sprostowania przez Ministra Gospodarki - przepis art. 35 ust. 3 ustawy SDG nie przestaje obowiązywać. Wyraźna podstawa prawna w przepisach do fakultatywnego żądania tych dokumentów, umożliwi przeprowadzanie ewentualnych postępowań wyjaśniających, jeżeli przedsiębiorca zgłosi, że jego wpis zawiera dane niezgodne z treścią wniosku z winy organu dokonującego przekształcania. Obecnie organy gmin nie mając podstawy prawnej do wielokrotnego przekształcania wniosku błędnie wprowadzonego, zgłaszają taką sprawę w ST CEIDG, jako wniosek o sprostowanie, załączając kopie - skany niezbędnych dokumentów. Po wejściu w życie przepisu 35 ust. 5 ustawy SDG organy gmin nie będą w ogóle dokonywały takich zgłoszeń do Ministra Gospodarki o sprostowanie, a co za tym idzie nie będą dołączały żadnej dokumentacji w ewentualnych sprawach spornych, czy budzących wątpliwości.

4.	Art. 1 pkt 8 lit. a i b	Korekty legislacyjne obejmujące art. 27 ust. 1 i ust. 2 pkt 7, art. 37 ust. 4 ustawy SDG.	Art. 1 pkt 8 lit. a i b tiret czwarte projektu – art. 27 ust. 1 i ust. 2 pkt 7 ustawy SDG – ponieważ przepisy art. 27 ust. 3 i 4 ustawy SDG regulują sposób postępowania z wnioskiem niepoprawnym, należało dokonać korekty legislacyjnej obecnego brzmienia art. 27 ust. 1, którego treść powinna uzależniać dokonanie wpisu do CEIDG od warunku poprawności wniosku. Przepis art. 27 ust. 2 ustawy SDG, wskazując na przesłanki jego niepoprawności, został uzupełniony o przeniesioną z ust. 1 przesłankę złożenia go przez osobę nieuprawnioną (art. 27 ust. 2 pkt 7). Art. 1 pkt 18 lit. b projektu – art. 37 ust. 4 ustawy SDG - zmiana o charakterze redakcyjno - legislacyjnym – informacja o zaprzestaniu wykonywania działalności została dodana do danych wpisowych określonych w art. 25 ust. 1, dlatego też należało dostosować w tym zakresie brzmienie art. 37 ust. 4.
5.	Art. 1 pkt 11 projektu	Zrezygnowano z realizacji założenia polegającego na wydłużeniu do 14 dni terminu na składanie wniosków o zmianę wpisu w CEIDG	Na etapie przygotowywania tekstu projektu ustawy, konkretna treść zaprojektowanego przepisu w przedmiotowym zakresie została wstępnie skonsultowana z m.in. dwoma organami: Prezesem ZUS i Ministrem Finansów. Obydwa organy zgłosiły uwagę, że zmiana tego terminu spowoduje szereg komplikacji w ich systemach rozliczeniowych - podatkowych i ubezpieczeniowych. W opinii Prezesa ZUS najkorzystniejsze ze względu na przejrzystość systemu prawnego byłoby pozostawienie tego terminu bez zmian argumentując to między innymi tym, iż wprowadzenie w CEIDG 14 dniowego terminu na dokonywanie zmian we wpisie, przez dokonanie zgłoszenia do lub wyrejestrowania z ubezpieczenia społecznego, skutkować będzie tym, że pozostali płatnicy składek będą mieli w dalszym ciągu 7 dni na te czynności. Ponadto ci płatnicy, którzy nie skorzystają z możliwości dokonywania tych czynności poprzez ST CEIDG, a będą ich dokonywali bezpośrednio w oddziałach ZUS będą mieli w dalszym ciągu termin 7 dni. Przede wszystkim zmiana ta opóźni przekazywanie przez ZUS danych do NFZ, co może mieć negatywny wpływ na korzystanie przez przedsiębiorców oraz członków ich rodzin ze świadczeń opieki zdrowotnej. Minister Finansów podniósł natomiast, że wprowadzenie przedmiotowej zmiany, jeżeli miałyby uwzględniać dodatkowe uwagi Ministra Finansów w tym zakresie, spowoduje konieczność dokonania zmian w szeregu przepisów, m.in. w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.) i rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów (Dz. U. Nr 152, poz. 1475, z późn. zm.) oraz w ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. Nr 144, poz. 930, z późn. zm.). Biorąc pod uwagę powyższe uwagi, a także dokonaną analizę, z której wynika, że dla samego funkcjonowania systemu CEIDG zmiana ta nie jest istotna - przedsiębiorcy przekraczający obecnie 7 dni na dokonanie zmian, mogą przekraczać również termin 14 dni, proponuje się pozostawienie tego terminu i przepisu go regulującego w dotychczasowym brzmieniu.
6.	Art. 1 pkt 15 lit. b projektu	uchylenie w art. 34 w ust. 2 obok punktów 1a i 3 ustawy SDG, które wynikają z założeń, również pkt 1 związanego z przeprowadzaniem postępowań w zakresie objętym tym przepisem i w związku z tym dodanie możliwości wykreślenia	Wprowadzenie tej regulacji mimo, że nie zostało wprost ujęte w założeniach, stanowi konsekwencję i zapewnia jednolitość z zapisami założeń nr 18 i 19 - wykreślenia w drodze czynności materialno-technicznej przedsiębiorców, którzy zmarli oraz którym upłynął 24 miesięczny okres zawieszenia. W tych przypadkach przeprowadzanie postępowania o wykreślenie nie jest konieczne z uwagi na nieodwracalność przesłanek o wykreśleniu. Podobna sytuacja dotyczy przesłanki prawomocnego orzeczenia zakazu prowadzenia działalności gospodarczej, kiedy Minister Gospodarki nie ocenia tej przesłanki (prawomocne orzeczenie sądu) i nie przeprowadza postępowania wyjaśniającego w takich

		przedsiębiorcy z CEIDG bez przeprowadzania postępowania administracyjnego w przypadku informacji o orzeczeniu o zakazie prowadzenia działalności gospodarczej.	sprawach, gdyż prawomocne orzeczenia sądów są wiążące i nie jest możliwe rozstrzygnięcie o zasadności prawomocnych orzeczeń sądu, a dokonywanie oceny stanu faktycznego i prawnego przez organ opiera się tylko i wyłącznie o treść takich orzeczeń. Wydawanie decyzji, tak jak w dwóch przypadkach określonych obecnie w art. 34 ust. 2 pkt 1a i 3 ustawy SDG, uchylanych w nowelizacji, jest więc bezzasadne, a wręcz zagraża bezpieczeństwu obrotu gospodarczego, ponieważ zanim decyzja w ogóle zostanie wydana, następnie się uprawomocni, a następnie jej postanowienia zostaną wprowadzone do ST CEIDG, wpis pozostaje niezmienny (obecnie średni okres od momentu wpłynięcia w ST CEIDG informacji o zakazie do wprowadzenia do systemu postanowień z prawomocnej decyzji MG wynosi ok. 2-3 miesięcy).
7.	Art. 1 pkt 18 lit. a projektu	W art. 37 w ust. 1 w pkt 1 ustawy SDG rozszerzenie regulacji dotyczącej ochrony niepublikowanych w CEIDG danych i informacji o pozostałe adresy wskazane w art. 25 ust. 1 pkt 5 ustawy SDG.	Zmiana tego przepisu podyktowana jest doświadczeniami wynikającymi z funkcjonowania ST CEIDG. Przedsiębiorcy, którzy wskazując swój adres zamieszkania w CEIDG, jako adresy wykonywania działalności gospodarczej, publikowane w CEIDG jako dane jawne, (czyli adres głównego i dodatkowych miejsc wykonywania działalności lub adres do korespondencji), żądają niepublikowania tego adresu, ponieważ jest to adres zamieszkania. Zatem przepis ten stanowi doprecyzowanie i uszczegółowienie obecnego brzmienia przepisu art. 37 ust. 1 pkt 1, iż wskazanie nie tylko miejsc wykonywania działalności, ale wszelkich adresów, takich jak adres do doręczeń, spowoduje ich udostępnianie w CEIDG, jeżeli będą one tożsame z miejscem zamieszkania. Zmiana w zakresie tego przepisu została także omówiona w pkt 4 uzasadnienia ppkt 3.
8.	Art. 48 projektu	Zmieniono art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 47, poz. 278, z późn. zm.).	Zastąpienie odwołania do ewidencji działalności gospodarczej odwołaniem do istniejącej obecnie CEIDG.
9.	Art. 51 projektu	Zmieniono art. 34 ust. 4 pkt 4 ustawy z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze (Dz. U. Nr 92, poz. 529).	Zniesienie wymogu przedstawiania zaświadczenia o wpisie podmiotu do ewidencji działalności gospodarczej, gdyż jest on niezgodny z art. 38 ust. 5 ustawy SDG.
10.	Art. 63 projektu	(przepis przejściowy) uzupełniono projekt o możliwość usunięcia z CEIDG danych przedsiębiorców, którzy zakończyli wykonywanie działalności gospodarczej przed dniem 1 lipca 2011 r. zgromadzonych w ewidencjach prowadzonych przez gminy i przeniesionych do systemu teleinformatycznego CEIDG.	We wstępnej fazie prac nad projektem założeń na początku 2012 r. nie była znana jeszcze dokładna liczba i skala wpisów zmigrowanych z urzędów gmin bez podstawy prawnej, z naruszeniem przepisu art. 66 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Przepis ten wskazuje wprost, że organy gmin pozostają właściwe w zakresie spraw ewidencyjnych przedsiębiorców, którzy zakończyli wykonywanie działalności gospodarczej przed dniem 1 lipca 2011 r. Konieczność wprowadzenia do ustawy SDG przepisu odnoszącego się do przedmiotowej kwestii, mimo że została pominięta w założeniach, wydaje się uzasadniona. Obecnie brak jest podstawy prawnej, by wpisy błędnie zmigrowane do CEIDG, dotyczące przedsiębiorców, którzy zostali wykreśleni z ewidencji gminnych przed dniem 1 lipca 2011 r. były w ST CEIDG. Zważywszy, że przepis art. 34 ust. 1 ustawy SDG stanowi, iż dane z CEIDG nie mogą być usunięte, proponowana regulacja jest niezbędna. Ponadto wprowadzenie przepisu, który bezpośrednio ureguje tę kwestię, uzasadnione jest m.in. kilkutyśieczną

			ilością bezpodstawnie zmigrowanych wpisów, których, z uwagi na brak podstawy prawnej do ich przeniesienia, Minister Gospodarki nie może ani wykreślić, ani sprostować.
11.	Brak artykułów w projekcie-wykreślone (w wersji projektu przekazanego do uzgodnień, konsultacji i opiniowania w dniu 26.09.2014 były to art. 9, 13 i 83 projektu)	Po uzgodnieniach międzyresortowych i konferencji uzgodnieniowej z dnia 15.02.2014r. odstąpiono od realizacji założenia nr 5, czyli wprowadzenia zmian w art. 413 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.) polegającej na dodaniu przepisu rozszerzającego dane jakie powinien zawierać wyrok skazujący o PESEL NIP przedsiębiorcy i kod PKD działalności wobec której orzeczono zakaz (projektowany art. 9 i przepis przejściowy art. 83). Konsekwentnie z założeniem tym powiązane były adekwatne zmiany w art. 7 ustawy o usługach turystycznych, z których również zrezygnowano (projektowany art. 13),	<p>Wprowadzenie obowiązku wskazywania i przekazywania do CEIDG rodzaju działalności (PKD) oraz numeru PESEL lub NIP osoby fizycznej (przedsiębiorcy), wobec której orzeczono zakaz prowadzenia określonej działalności gospodarczej przewidziane w założeniach, miało rozwiązać kwestie interpretacji orzeczeń i dostosować terminologię orzeczeń do danych zawartych we wpisie w CEIDG, w którym przedmioty wykonywanej działalności określa się wg kodów PKD.</p> <p>Resort sprawiedliwości, jak i środowisko zawodowe sędziów wskazywało od początku procedowania założeń, jak i dalej na etapie opiniowania projektu ustawy, iż koncepcja takich zmian w Kpk stwarza ryzyko wpływu innych czynników na treść środka karnego poza wyrokiem sądowym. Ponadto wskazano, iż z punktu widzenia czytelności i jasności wyroku nie jest celowe zamieszczanie w nim numerów NIP, czy PESEL. Zgodnie bowiem z art. 31 ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.), informacje: o zakazie prowadzenia działalności gospodarczej, zakazie wykonywania określonego zawodu, którego wykonywanie przez przedsiębiorcę podlega wpisowi do CEIDG oraz o zakazie prowadzenia działalności związanej z wychowywaniem, leczeniem, edukacją małoletnich lub opieką nad nimi, podlega zgłoszeniu do CEIDG przez Krajowy Rejestr Karny za pośrednictwem formularza dostępnego na stronie internetowej CEIDG. Sąd pierwszej instancji sporządzający kartę rejestracyjną do Krajowego Rejestru Karnego umieszcza w niej, jako dane identyfikujące osobę, między innymi, numer PESEL oraz orzeczone środki karne i podstawę prawną ich orzeczenia (art. 11 ust. 2 i art. 12 ust. 1 pkt 1 i pkt 6 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym, Dz. U z 2012 r. poz. 654, z późn.). A zatem Krajowy Rejestr Karny dysponuje numerem PESEL skazanego umożliwiającym jego identyfikację podczas zamieszczania w CEIDG wpisu informacji o orzeczonym środku karnym. Zwrócono również uwagę, że wymóg podania numeru PESEL albo NIP nie zawsze będzie możliwy do zrealizowania – część podsądnych nie posiada żadnego z nich – np. znaczna liczba obcokrajowców. W odniesieniu natomiast do obowiązku podawania w wyroku orzekającym środek karny w postaci zakazu prowadzenia określonej działalności gospodarczej przedmiotu działalności gospodarczej zgodnie z PKD, wskazać należy, że żaden przepis prawa karnego materialnego nie nakłada na sąd obowiązku orzeczenia takiego zakazu poprzez wskazanie przedmiotu działalności zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD). Sąd przy orzekaniu wskazanego środka karnego nie jest związany granicami rodzajów działalności określonych w PKD, który jest systemem klasyfikacyjnym rodzajów działalności społeczno-gospodarczej tworzonym dla celów statystyki publicznej. Zasady wiążące sąd przy orzekaniu środków karnych, zgodnie z art. 56 k.k., określone zostały w art. 53 k.k., art. 54 § 1 k.k. i art. 55 k.k. Może się więc zdarzyć, że zakres orzeczonego zakazu nie zawiera się w całości w określonych kodach PKD. Granica zakazu może zatem nie korespondować z przyjętą klasyfikacją PKD. Zakresy zaś działalności PKD nie mogą ograniczać zakresu swobody sądu w określaniu zakazów środka karnego. Nie jest zatem możliwe, aby w przypadku orzeczenia środka karnego zakazu prowadzenia określonej działalności gospodarczej, określać przedmiot tego zakazu w treści wyroku w sposób wskazany w projektowanej regulacji. Ponadto wskazano, że wprowadzone rozwiązanie będzie całkowicie nieskuteczne w sytuacji, gdy sąd orzeknie zakaz wykonywania określonego zawodu. Orzeczenie zakazu wykonywania zawodu lekarza, księgowego, biegłego rewidenta, czy adwokata będzie oznaczało także</p>

			<p>zakaz wykonywania w danym zakresie działalności gospodarczej, a przecież według PKD klasyfikowane nie będzie.</p> <p>Wobec merytorycznych i zasadnych argumentów resortu sprawiedliwości, o konieczności odstąpienia od takiej zmiany Kpk, należało podjąć decyzję o odstąpieniu od realizacji tej zmiany. Koncepcja, by orzekanie przez sądy karne wg klasyfikacji PKD wraz z NIP i PESEL, włączyć do nowelizacji ustawy SDG, towarzyszyła początkom funkcjonowania CEIDG i obawom, że będzie istniał problem z powiązaniem danego orzeczenia z wpisem konkretnego przedsiębiorcy, o ile oczywiście orzeczenie sądu karnego dotyczyłoby w ogóle przedsiębiorcy. <u>Jak pokazały prawie 4 lata doświadczenia w funkcjonowaniu CEIDG, taki problem praktycznie obecnie nie istnieje.</u> Zatem obowiązki nałożone na wszystkie sądy karne wobec wszystkich osób, wobec których sądy orzekają (a nie tylko określonego procenta przedsiębiorców, którzy będą wśród tych osób) byłyby w efekcie w niewspółmierne do zakładanego celu.</p>
12.	<p>Z uwagi na to, że wprowadzenie zmian wynikających z pkt 2 założeń do projektu ustawy („<i>Uregulowanie zasad doręczania pism sądowych i administracyjnych przedsiębiorcom będącym osobami fizycznymi. Adres do doręczeń zawarty we wpisie w CEIDG powinien być adresem, na który doręczenie przedmiotowych pism będzie prawnie skuteczne</i>”) w zakresie dotyczącym Kodeksu postępowania cywilnego zostało uzależnione od stanu prac nad projektem ustawy nowelizującej ten Kodeks, odstąpiono od tego założenia, gdyż projekt taki został już opracowany w Rządowym Centrum Legislacji i przesłany do Ministerstwa Sprawiedliwości. W uzgodnieniach międzyresortowych założeń do projektowanej ustawy Minister Sprawiedliwości zadeklarował bowiem, że procedując wówczas nowelizację Kodeksu postępowania cywilnego, włączy do własnego projektu to założenie.</p> <p>Propozycja zawarta w pkt 2 założeń wskazywała na konieczność nowelizacji Kodeksu postępowania cywilnego, która objęłaby w szczególności art. 126 § 2, i uregulowania w nim kwestii doręczeń korespondencji sądowej na adres do doręczeń wskazywany w CEIDG, a nie adres zamieszkania, który nie jest daną publiczną wpisem.</p>		

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Gospodarki</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Arkadiusz Bąk – Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Małgorzata Skwarek-Kołtunowicz – Naczelnik Wydziału Małgorzata.Skwarek-Koltunowicz@mg.gov.pl, tel. 22 693 56 11; Ewa Terlikowska – Główny Specjalista Ewa.Terlikowska@mg.gov.pl, tel. 22 693 57 05</p>	<p>Data sporządzenia 08.08.2014 r. (zaktualizowano 24.06.2015 r.)</p> <p>Źródło: Exposé Premiera z 18 listopada 2011 r.</p> <p>Nr w wykazie prac: UA31</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Doświadczenia pierwszego okresu funkcjonowania Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) oraz praktyka związana z obsługą tego systemu na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą SDG” pozwalają na stwierdzenie, iż funkcjonowanie rejestru CEIDG w obecnym kształcie i na obecnych zasadach nie realizuje w pełni celu zakładanego przy tworzeniu przepisów o CEIDG w 2004 i 2008 r. Podstawowym założeniem tego systemu było stworzenie centralnej ewidencji działalności gospodarczej osób fizycznych z rozbudowaną funkcją informacyjną, funkcjonującą jedynie online. Przedsiębiorca miał nie składać żadnych dokumentów papierowych, a wypełnić jedynie odpowiedni formularz na stronie internetowej. W ten sposób miał dokonać „samorejestracji” i już jako przedsiębiorca dokonywać dalszych zmian we wpisie, także jedynie w formie elektronicznej.

Statystyki wynikające z informacji zawartych w Systemie Teleinformatycznym CEIDG (ST CEIDG) wskazują, że jednak tylko ok. 3% przedsiębiorców, którzy dokonali rejestracji w CEIDG, wykonało tę czynność drogą elektroniczną, mimo kampanii informacyjnej towarzyszącej wdrażaniu CEIDG pod hasłem „jeden klik do biznesu” oraz jasnych instrukcji wypełniania wniosków online zamieszczonych na stronie internetowej CEIDG. Niestety również ten sam odsetek przedsiębiorców dokonuje kolejnych czynności we wpisie, takich jak zmiany danych, wpisywanie informacji o zawieszeniu bądź wznowieniu itp., również drogą elektroniczną. Pozostałe 97% wybrało formę papierową za pośrednictwem wniosków składanych w organach gmin. Zatem założenie, które przyświecało idei stworzenia rejestru online z dostępem do tego rejestru bez pośrednictwa organów administracji, mimo że zostało zrealizowane, nie jest przez przedsiębiorców wykorzystywane. Tradycyjna, papierowa forma wypełniania wniosku rodzi większe ryzyko pomyłek i błędów (formularz elektroniczny ogranicza wpisywanie niepełnych nazw miejscowości, kodów, niepełnych numerów identyfikacyjnych), a konieczność przekształcenia takiego papierowego wniosku na formę dokumentu elektronicznego, niesie za sobą kolejne ryzyko błędów i pomyłek. Ilość postępowań administracyjnych np. o sprostowanie wpisów w wyniku takich wpisów i popełnionych w trakcie ich dokonywania pomyłek, przerosła więc możliwości terminowego wydawania w drodze k.p.a. decyzji administracyjnych i postanowień związanych z funkcjonowaniem CEIDG. Od początku funkcjonowania CEIDG do 30 czerwca 2014 r. wpłynęły do Ministra Gospodarki łącznie 210 132 wnioski wymagające wydania decyzji o wykreśleniu przedsiębiorcy z CEIDG bądź wydania postanowienia o sprostowaniu jego wpisu. Do dnia 30 czerwca 2014 r. załatwiono 139 679 z tych spraw. Według stanu na dzień 1 lipca 2014 r. na rozpatrzenie nadal oczekiwało 70 453 wniosków, przy czym miesięcznie wpływa po około 6900 kolejnych nowych wniosków. Problem ogromnej kilkuset tysięcy ilości wniosków wymagających sprostowania bądź wykreślenia wpisów jest wieloaspektowy i wynika nie tylko z obsługi bieżących spraw, takich jak np. wpływ zarówno w ST CEIDG, jak i drogą papierową do ministerstwa kilkuset dziennie wniosków o wykreślenie przedsiębiorców z powodu zgonu bądź upływu okresu zawieszenia. Również efekty migracji danych z ewidencji gminnych, która trwała do końca 2011 r. spowodowały obciążenie aparatu administracyjnego Ministerstwa Gospodarki niespodziewaną skalą wniosków o sprostowanie, wykreślenie, bądź usunięcie wpisów i informacji z CEIDG. Jak duża jest skala problemu może wskazywać odsetek procentowy ogólnej liczby przedsiębiorców w CEIDG – aż 74% przedsiębiorców z nich zostało wpisanych do CEIDG właśnie w wyniku migracji danych z ewidencji gminnych. W ten sposób zmigrowano do CEIDG np. wpisy osób nieżyjących od kilku lat, a nadal widniejących jako aktywni przedsiębiorcy w ewidencji gminnej (i również obecnie w CEIDG), wpisy bez podstawowych, wymaganych ustawą danych, jak np. brak nazwiska, nr PESEL, danych adresowych, rodzajów wykonywanej działalności itp., a przede wszystkim wpisy, które nigdy nie powinny być zmigrowane, ponieważ zostały wykreślone z ewidencji gminnych w drodze decyzji administracyjnej jeszcze przed dniem 1 lipca 2011 r. Mimo więc rzetelnych założeń towarzyszących tworzeniu CEIDG i sprawnego technicznego wdrożenia tego projektu okazało się, że rejestr zawiera nieaktualne dane, których prawdziwość gwarantuje jednak ustawa w art. 33 ustawy SDG. Wyłaniający się z powyższego ogólny problem dotyczący nieaktualnych i nieprawdziwych danych w CEIDG, wpływa

przede wszystkim na samych przedsiębiorców – zarówno tych obecnych, jak i byłych, którzy w CEIDG mimo przesłanek do wykreślenia są nadal „aktywni”, wpływa na inne organy i rejestry, które opierają się na danych zawartych w CEIDG, ale przede wszystkim wpływa na bezpieczeństwo obrotu gospodarczego, które ten rejestr powinien gwarantować. Obszary wymagające natychmiastowej zamiany i dostosowania wymieniono w punkcie 2 Tabeli. Dla tych obszarów nie istnieje inny wariant rozwiązania problemu, alternatywny dla zaproponowanej nowelizacji.

W celu zwiększenia liczby wniosków o wpis do CEIDG składanych drogą online, w przyszłości można rozważyć propozycję wprowadzenia opłaty za wnioski o wpis do CEIDG, składane w formie papierowej w urzędach gmin w celu ich przetworzenia i wprowadzenia do ST CEIDG. Wprowadzenie za tzw. „wnioski papierowe” opłaty wydaje się być jedynym skutecznym rozwiązaniem nakłaniającym przedsiębiorców do samodzielnego dokonywania wpisów w CEIDG wyłącznie drogą online, gdyż kampanie informacyjne zachęcające do takiej formy rejestracji działalności gospodarczej i aktualizacji danych w tym zakresie, nie przyniosły oczekiwanych rezultatów przyswiecających idei tzw. „zero okienka”. Mogłoby to nastąpić w ew. kolejnej nowelizacji ustawy SDG, gdyż obecnie procedowany i uzgadniany projekt nie przewidywał w założeniach takiej propozycji.

Ewentualnie takie rozwiązanie mogłoby się znaleźć również w nowej ustawie o CEIDG, której opracowanie zakładają założenia projektu ustawy – Prawo działalności gospodarczej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Doświadczenia 3 lat funkcjonowania CEIDG wskazują, że konieczne jest wprowadzenie zmian prowadzących m.in. do:

- 1) uproszczenia procedury wykreślenia i dokonywania sprostowań wpisów w CEIDG zawierających błędy – wykreślenie przedsiębiorców z CEIDG ze względu na ich zgon, ze względu na upływ 24 m-cy okresu zawieszenia oraz z uwagi na zgłoszenie informacji o orzeczonym zakazie prowadzenia działalności powinny odbywać się automatycznie, w drodze czynności materialno-technicznej, po wpłynięciu takiej informacji do ST CEIDG. Również sprawy wymagające obecnie sprostowania wpisu w drodze postanowienia Ministra Gospodarki z uwagi na błędy popełnione przez urzędników gmin przy przekształcaniu wniosku przedsiębiorcy na formę dokumentu elektronicznego, będą załatwiane na poziomie organu gminy, który popełnił błąd. Odbywać się to będzie poprzez wielokrotne przekształcanie wniosku, aż do momentu wyeliminowania wszystkich błędów i pomyłek urzędnika gminy i faktycznego odwzorowania treści wniosku w danych opublikowanych we wpisie w CEIDG. Wyeliminuje to konieczność oczekiwania na wszczęcie postępowania w Ministerstwie Gospodarki i przyspieszy wprowadzenie prawidłowych informacji do wpisu danego przedsiębiorcy. Obecnie miesięcznie Ministerstwo Gospodarki rejestruje ok 6900 różnych wniosków o sprostowanie wpisu, bądź wykreślenie przedsiębiorcy z CEIDG. Wprowadzenie do systemu funkcjonalności, które w związku z nowelizacją ustawy umożliwią wykreślenie takich przedsiębiorców automatycznie – bez konieczności prowadzenia postępowania administracyjnego, wydawania decyzji, uprawomocnienia i wprowadzania jej postanowień do ST CEIDG, bardzo uprości procedurę. Minimum 60% spraw ze wskazanej liczby 6900, nie będzie już wymagała prowadzenia przez Ministra Gospodarki postępowań administracyjnych, co zmniejszy koszty funkcjonowania ministerstwa, ale przede wszystkim wyeliminuje kilkumiesięczne oczekiwanie przedsiębiorcy na aktualizację danych we wpisie. Dane we wpisie będą mogły być aktualizowane niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni po dniu wprowadzenia do CEIDG informacji o danej przesłance do wykreślenia;
- 2) umożliwienie „rezygnacji” z wpisu, jeżeli osoba nie podjęła działalności w wyznaczonym terminie i nie publikowanie danych w tym zakresie – osoba taka nie jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy SDG, wobec tego nie ma podstawy, aby wpis pozostawał w CEIDG. Brak obecnie takiego przepisu często rodzi negatywne skutki np. w postaci odmowy dofinansowania z urzędu pracy, w przypadku gdy osoba taka wpisze się do CEIDG i mimo że nie podjęła działalności figuruje nadal w CEIDG – nie może się też wykreślić, ponieważ wykreślić można tylko przedsiębiorcę. Obecnie nie ma możliwości „zrezygnowania” z takiego wpisu, a przepis art. 34 ust. 1 dodatkowo zabrania usuwania danych z CEIDG;
- 3) doprecyzowania kwestii zaświadczeń o wpisie w CEIDG – o ile same zasady określone w CEIDG są klarowne, problemy powstają na gruncie ich stosowania w kontekście przepisów innych ustaw, w szczególności k.p.a. oraz o dostępie do informacji publicznej. W związku z tym należy w sposób wyraźny wyłączyć stosowanie przepisów działu 7 k.p.a. w zakresie potwierdzania stanów faktycznych i prawnych wynikających z CEIDG;
- 4) poszerzenia zakresu danych zawartych we wpisie i we wniosku o wpis – poszerzenie zakresu danych zawartych we wpisie np. o dane dotyczące numeru telefonu (przedsiębiorca będzie sam decydował, czy chce, aby numer był widoczny we wpisie, czy tylko służył do kontaktów z administracją publiczną), o dane przedstawiciela ustawowego, czy też dane dotyczące daty zaprzestania wykonywania działalności, o ile przedsiębiorca je podał, a także możliwość dołączania do wniosku formularza ZUS ZUA, ZUS ZZA. Zmiany te odpowiadają na oczekiwania i prośby przedsiębiorców, zapewnią przejrzystość danych zawartych we wpisie, zwiększają zakres informacji w CEIDG i poprawiają bezpieczeństwo obrotu gospodarczego;
- 5) ułatwienia dochodzenia przez wierzycieli roszczeń od przedsiębiorców wpisanych do CEIDG – dodanie przepisu zobowiązującego przedsiębiorcę do posiadania tytułu prawnego do nieruchomości, których adresy wskazuje we wpisie oraz wskazanie adresu do doręczeń zawartego w CEIDG, jako adresu rodzącego skutki administracyjne i sądowe – ułatwi to dochodzenie przez wierzycieli roszczeń od przedsiębiorców wpisanych do CEIDG na drodze

powództwa cywilnego, uprości również kwestię doręczeń pism w ramach postępowań administracyjnych prowadzonych w związku z rejestrem CEIDG – obecnie korespondencja wysyłana jest na wszelkie możliwe adresy, tak aby sprostać wymaganiom k.p.a. o skuteczności doręczenia. Zaproponowane rozwiązanie przyczyni się do skrócenia postępowań administracyjnych – doręczanie tylko na jeden adres wskazany w CEIDG, jako adres do doręczeń, oraz wpłynie na ograniczenie kosztów funkcjonowania administracji poprzez np. ograniczenie kosztów wysyłki – koszt jednego listu poleconego za zwrotnym potwierdzeniem odbioru – 6,60 zł;

- 6) wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych w zakresie stosowania przepisów ustawy SDG (w części dotyczącej CEIDG) – uporządkowanie siatki pojęciowej zawartej w ustawie przyczyni się do zapewnienia spójności i jednoznaczności przepisów ustawy SDG oraz wyeliminowania rozbieżności w ich stosowaniu przez różne organy.

Chodzi o nadanie jednolitej definicji np. osobie uprawnionej i wnioskodawcy – ustawa obecnie posługuje się tymi określeniami zamiennie, jak np. wpis do/w CEIDG.

Projekt ustawy ma na celu ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej m.in. poprzez uproszczenie stosowania związanego z nią prawa (wątpliwości interpretacyjne przepisów np. w zakresie def. wnioskodawcy/osoby uprawnionej, wydłużają postępowanie związane z weryfikacją wniosku w organie gminy, która kieruje zapytanie do MG i na podstawie udzielonej odpowiedzi dopiero dokonuje, bądź nie wpisu do CEIDG), a w oparciu o nowe rozwiązania prawne usprawnienie funkcjonowania systemu teleinformatycznego CEIDG (uproszczenie procedury udostępniania danych z CEIDG, doprecyzowanie, jakie organy i jakie dane przekazują do CEIDG bezpośrednio w systemie teleinformatycznym), a także usprawnienie pracy administracji, przede wszystkim w urzędzie obsługującym organ prowadzący CEIDG. Oczekuje się, że zaproponowana regulacja przyczyni się m.in. do zmniejszenia liczby wniosków wymagających wszczęcia postępowania administracyjnego nawet o 60% względem obecnej liczby 6900 miesięcznie i przez to skróci okres oczekiwania przedsiębiorców na dopisanie do wpisów aktualnych danych z kilku miesięcy do maksymalnie kilku dni.

Przedmiotowa nowelizacja umożliwi również hurtowy bezpłatny dostęp do danych z CEIDG (obecnie odpłatnie na wniosek po zawarciu umowy z MG), a także umożliwi organom, takim jak sądy czy prokuratury dostęp do wszystkich danych wpisowych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozwiązanie przyjęte w Polsce stanowi innowacyjne rozwiązanie w dziedzinie ewidencji działalności gospodarczej osób fizycznych, która umożliwia „bez wychodzenia z domu” bezpłatną rejestrację, dokonywanie zmian, aktualizację danych itp. online w systemie teleinformatycznym. Przedsiębiorca nie musi uzyskać żadnego zaświadczenia o wpisie – dane w CEIDG są jawne i ogólnie dostępne. Funkcjonowaniu przedsiębiorcy w CEIDG nie towarzyszy zbędny formalizm – nie jest nadawany odrębny numer wpisu, którym musiałby się posługiwać poza rejestrem, a numerem identyfikacyjnym w obrocie gospodarczym jest wyłącznie NIP danej osoby. Przekazywanie danych z CEIDG do innych rejestrów o rozpoczęciu wykonywania działalności, czy zmianie danych odbywa się automatycznie, bez konieczności składania odrębnych wniosków w innych rejestrach, takich jak GUS, ZUS, US. W innych krajach funkcjonują odmienne systemy w zakresie prowadzenia ewidencji podmiotów gospodarczych, właściwe dla danego porządku prawnego. W trzech wskazywanych krajach w żadnym nie funkcjonuje rejestr umożliwiający bezpłatną rejestrację działalności gospodarczej osób fizycznych online, niewymagającą uzyskiwania zaświadczenia o wpisie, czy dokonywania odrębnych formalności zgłoszeniowych w innych koniecznych rejestrach – np. podatkowych i ubezpieczeniowych.

Republika Federalna Niemiec*

W Niemczech zasady rejestracji działalności gospodarczej reguluje ustawa o prowadzeniu działalności gospodarczej – *Gewerbeordnung (GewO)*. W większych miastach, np. w Berlinie poszczególne dzielnice posiadają odrębne urzędy ds. gospodarczych. Zgłoszenia dokonuje się na urzędowym formularzu (*Gewerbe-Anmeldung*).

W trakcie rejestracji działalności sugerowana jest osobista obecność w urzędzie – w przypadku bariery językowej – w obecności osoby ze znajomością języka niemieckiego. Do formularza należy dołączyć kopie dokumentu (paszport), poświadczenie zameldowania oraz uiścić opłatę urzędową. Rejestracja działalności gospodarczej niewymagającej koncesji wiąże się z opłatą 26 €. Wszelkie zmiany dokonywane w rejestrze prowadzonym w urzędzie gospodarczym w odniesieniu do zarejestrowanej działalności, takich jak zmiana adresu siedziby lub zakresu działania wiążą się z opłatą w wysokości 20 €. W przypadku stwierdzenia przez urząd ds. gospodarczych, że osoba zobowiązana do zgłoszenia zmian w rejestrze nie dopełniła tego obowiązku możliwe jest nałożenie na nią kary porządkowej.

Urząd ds. gospodarczych z reguły we własnym zakresie informuje o utworzeniu przedsiębiorstwa kolejne instytucje, takie jak urząd skarbowy, branżowa kasa chorych (*Berufsgenossenschaft*) czy urząd statystyczny kraju związkowego.

Nie mniej jednak zaleca się samodzielne nawiązanie kontaktu z powyższymi instytucjami, aby wyjaśnić ewentualne wątpliwości i przyspieszyć w ten sposób załatwianie formalności.

Wyrejestrowanie działalności gospodarczej nie podlega opłacie.

Hiszpania*

Niezbędne jest wypełnienie wniosku o rozpoczęcie działalności gospodarczej w danym regionie (*Comunicación de Apertura del Centro de trabajo o Reanudación de la Actividad*). Wraz z wnioskiem należy przedłożyć kopię dokumentu tożsamości.

Każdy region posiada własne formularze, które należy złożyć w odpowiednim oddziale Urzędu Miasta. Konieczne jest również wypełnienie wszystkich wymaganych wniosków dla danego rodzaju działalności gospodarczej w danym regionie autonomicznym. Jeśli przedsiębiorca świadczy działalność usługową, powinien nabyć dokumenty reklamacyjne (*Hojas de Reclamaciones*) na wypadek potrzeby złożenia reklamacji przez klientów. Zazwyczaj wydają je Urzędy Miast. Wskazane powyżej formalności można załatwić kolejno w każdej instytucji odpowiedzialnej za przyjmowanie i wydawanie dokumentów lub też w instytucjach działających w ramach systemu tzw. Jednego Okienka, gdzie wszystkie formalności można załatwić w jednym miejscu: www.ventanillaempresarial.org. Proces zakładania jednoosobowej działalności gospodarczej w Hiszpanii trwa 1–2 dni.

Republika Czeska*

Zgłoszenie do ewidencji działalności gospodarczej można złożyć osobiście w Urzędzie ds. Działalności Gospodarczej (*Živnostenský úřad*) w tzw. Centralnym Punkcie Rejestracyjnym (*Centrální registrační místo – CRM*) lub wysłać pocztą, ewentualnie e-mailem z podpisem elektronicznym. Można też dokonać zgłoszenia osobiście w jednym z punktów kontaktowych czeskiej administracji publicznej – tzw. Czech POINT.

Urząd ds. Działalności Gospodarczej (*Živnostenský úřad*) jest zobowiązany do dokonania wpisu do rejestru i wydania wyciągu do 5 dni od dnia zgłoszenia. W przypadku gdy zgłoszenie jest niekompletne, Urząd ds. Działalności Gospodarczej ma obowiązek do 5 dni wezwać przedsiębiorcę do usunięcia nieprawidłowości. Okres na usunięcie nieprawidłowości wynosi 15 dni (w przypadku koncesji 30 dni). Jeżeli nieprawidłowości zostaną usunięte w terminie, urząd dokona rejestracji, w innym przypadku wyda decyzję o odrzuceniu wniosku.

Osoba ubiegająca się o uzyskanie uprawnienia do prowadzenia działalności gospodarczej w RCz musi też przedłożyć zaświadczenie, że nie posiada zaległości podatkowych o ile prowadzi lub prowadziła na terytorium Republiki Czeskiej działalność gospodarczą, nie zalega z opłatami na ubezpieczenie zdrowotne i socjalne oraz składkami na fundusz zatrudnienia.

*źródło:

informacje udostępniane przez Wydziały Promocji Handlu i Inwestycji Ambasad RP w Berlinie, Madrycie, Pradze.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
osoby fizyczne podejmujące oraz wykonujące działalność gospodarczą – przedsiębiorcy wpisani do CEIDG	3 224 675	CEIDG	Na przedsiębiorcę wpłyną m.in. następujące zmiany: – możliwość prostowania własnych błędów przez organy gmin, GUS, US, rejestr PESEL oraz możliwość dokonywania zmian błędnie podanych informacji o zakazie np. przez sąd upadłościowy, znacznie skróci okres oczekiwania na wprowadzenie do wpisu prawidłowych danych. Obecnie dane te są prostowane w drodze postanowienia Ministra Gospodarki, przy czym nawet przy zachowaniu terminów przewidzianych na załatwienie sprawy w k.p.a., okres oczekiwania na zakończenie takiego postępowania i wprowadzenie prawidłowych danych do CEIDG nie wynosi z reguły kilku dni, tak jak to będzie możliwe po wprowadzeniu przedmiotowej zmiany, – termin wykreślenia przedsiębiorcy z CEIDG z powodu przekształcenia

		<p>przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną w jednoosobową spółkę kapitałową będzie zależał tylko i wyłącznie od przedsiębiorcy. Po dopisaniu przez KRS do CEIDG informacji o przekształceniu, przedsiębiorca sam w dowolnym terminie złoży wniosek o wykreślenie ze skutkiem natychmiastowym. Obecnie oczekuje na wydanie decyzji Ministra Gospodarki, jej uprawnomocnienie, a następnie wprowadzenie jej do systemu,</p> <ul style="list-style-type: none">– możliwość wskazania pełnomocnika, jako podmiotu uprawnionego do złożenia wniosku – obecnie nie ma możliwości złożenia wniosku „papierowego” przez pełnomocnika, co stoi w sprzeczności z intencjami ustawodawcy oraz ogólnymi zasadami prawa cywilnego w zakresie reprezentacji,– będzie także możliwość dołączenia do wniosku o wpis do CEIDG danych niezbędnych do zgłoszenia przedsiębiorcy oraz jego rodziny do ubezpieczenia społecznego i/lub zdrowotnego. Rozwiązanie to umożliwi przedsiębiorcom złożenie jednym wnioskiem o wpis do CEIDG również tych informacji i przekazanie ich elektronicznie do ZUS (obecnie przedmiotowych zgłoszeń należy dokonywać bezpośrednio w wybranym oddziale ZUS,– możliwość „rezygnacji” z wpisu w CEIDG przed rozpoczęciem wykonywania działalności gospodarczej,– ograniczenie zakresu danych podawanych przez przedsiębiorcę we wniosku o zmianę wpisu w przedmiocie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej (art. 32 ust. 2). Obecnie przepis wymaga, aby wniosek taki zawierał, oprócz danych identyfikacyjnych
--	--	--

			przedsiębiorcy i ewentualnie spółek cywilnych, których jest stroną, także jego wszystkie adresy wykonywania działalności gospodarczej. 81% ankietowanych uważa, że jest to zbędne i utrudnia wypełnienie wniosku.
przedsiębiorstwa (osoby fiz. i prawne) – firmy zajmujące się branżą informacji gospodarczej	Brak szczegółowych danych	-	Uchylenie upoważnienia do wydania rozporządzenia i przepisów regulujących odpłatne hurtowe udostępnianie danych z CEIDG wpłynie na podmioty gromadzące dane w celu ich ponownego wykorzystania. Obecnie istnieje jedynie możliwość odpłatnego otrzymywania informacji z CEIDG do wykorzystania dla celów komercyjnych, poprzedzona zawarciem umowy określającej szczegółowe warunki udostępniania. Koszty, które należy ponieść za otrzymywanie hurtowe danych z CEIDG wynikają z rozporządzenia. Po wejściu w życie nowelizacji dane te będą udostępniane nieodpłatnie.
Organy gmin	2479	ustawa	Zostanie nałożone na gminy dodatkowe zadanie związane z obowiązkiem poprawiania własnych błędów powstałych w procesie przekształcania wniosku o wpis przedsiębiorcy do CEIDG. Organ gminy będzie przekształcał wniosek do momentu jego bezbłędneho odwzorowania we wpisie przedsiębiorcy w CEIDG. Zostanie jednak zdjęty z gmin obecny obowiązek zgłaszania wniosku do Ministra Gospodarki o sprostowanie takiego wpisu (w przypadku jakiegokolwiek nawet najmniejszego błędu/pomyłki) i obowiązek czynnego uczestniczenia w postępowaniu – przesyłania wyjaśnień skanów dokumentów itp.
Organy ZUS, GUS, US	dotyczy tych organów na terenie całego kraju	ustawa	Projektowane przepisy wpływają na te organy poprzez doprecyzowanie istniejących już obowiązków wynikających z obowiązujących przepisów. W zakresie nowych zadań powstanie obowiązek zmiany wpisu przedsiębiorcy, któremu

			dany organ z urzędu dopisuje dane, jak np. NIP, REGON i popełni błąd. Zdjęty z tych organów zostanie obecny obowiązek zgłaszania wniosku do Ministra Gospodarki o sprostowanie takiego wpisu i obowiązek czynnego uczestniczenia w postępowaniu – przesyłania wyjaśnień skanów dokumentów itp.
Sądy rodzinne, upadłościowe, KRK, KRS	dotyczy tych podmiotów na terenie całego kraju	ustawa	<p>Projektowane przepisy wpływają na te organy poprzez doprecyzowanie istniejących już obowiązków wynikających z obowiązujących przepisów. Obecnie ustawa nakazuje dopisania do wpisu informacji o ustanowieniu opieki lub kurateli kuratorowi lub opiekunowi, co jest nieprecyzyjne i błędne, ponieważ dane informacje może dopisać jedynie sąd który ustanowił taką kuratelę czy opiekę – sąd okręgowy w zakresie uprawomocnienia się postanowienia o ograniczeniu lub utracie zdolności do czynności prawnych, a sąd rejonowy w zakresie uprawomocnienia się postanowienia o ustanowieniu opieki lub kurateli. Spowoduje to nowe obowiązki po stronie tych sądów. Ponadto po wejściu w życie przepisów powinno się to odbywać online. Obecnie informacje wpływają od różnych podmiotów, w formie listowej, mailem, faksem.</p> <p>W zakresie nowych zadań powstanie obowiązek zmiany wpisu przedsiębiorcy, któremu dany sąd czy rejestr dopisał błędne informacje, jak np. informację o ustanowieniu opieki czy kurateli, utracie zdolności do czynności prawnych, czy o orzeczonym zakazie bądź jego zatarciu. Tym samym zostanie jednak zdjęty z podmiotów obecny obowiązek zgłaszania wniosku do Ministra Gospodarki o sprostowanie takiego wpisu i obowiązek czynnego uczestniczenia w postępowaniu – przesyłania wyjaśnień</p>

Minister Gospodarki	1	ustawa	skanów dokumentów itp. Organ prowadzący w systemie teleinformatycznym CEIDG. W wyniku czynności materialno-technicznych wykreślenia przedsiębiorcy z CEIDG, dokonywanych bezpośrednio w ST CEIDG, Minister Gospodarki nie będzie prowadził postępowań o wydanie decyzji o wykreśleniu w zakresie trzech przesłanek: zgonu, orzeczenia zakazu wykonywania działalności oraz upływu 24 m-cy zawieszenia wykonywania działalności. Minister Gospodarki zobowiązany będzie do wprowadzenia w systemie teleinformatycznym CEIDG odpowiednich zmian, odzwierciedlających znowelizowane przepisy.
---------------------	---	--------	---

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji publicznych projekt ustawy został skonsultowany z następującymi podmiotami:

1. Business Centre Club (BCC);
2. Biuro Informacji Kredytowej (BIK);
3. Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw (FMiŚP);
4. Krajowa Izba Gospodarcza (KIG);
5. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług;
6. Konfederacja Lewiatan;
7. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
8. Polski Związek Pracodawców Budownictwa;
9. Polska Izba Handlu;
10. Pracodawcy RP;
11. Związek Rzemiosła Polskiego (ZRP).

Projekt został przekazany do konsultacji w dniu 26.09.2014 r. z terminem 30 dni na zgłaszanie uwag. W dniu 15.12.2014 r. odbyła się konferencja uzgodnieniowa, na którą zostały zaproszone wszystkie podmioty, które zgłosiły uwagi. W ramach konsultacji w wyznaczonym terminie uwagi nadeszły następujące podmioty:

1. FMiŚP – część uwag uwzględniono, w zakresie pozostałych – w opinii MG niezasadnych uwag – Fundacja przyjęła wyjaśnienia MG, jedna uwaga nieuwzględniona i wyjaśnienia MG nie zostały przyjęte;
2. Porozumienie Pracodawców Ochrony Zdrowia (choć nie uwzględnione w rozdzielniku) – uwagi uwzględnione;
3. ZRP – część uwag uwzględniono, w zakresie pozostałych w opinii MG niezasadnych uwag ZRP przyjął wyjaśnienia MG

Po upływie terminu wyznaczonego na konsultowanie projektu uwagi nadeszły BIK i Konfederacja Lewiatan. Podmioty te wzięły udział w konferencji uzgodnieniowej – część uwag uwzględniono, w zakresie pozostałych w opinii MG niezasadnych uwag zarówno BIK, jak i Konfederacja Lewiatan przyjęły wyjaśnienia MG.

Stanowiska tych podmiotów, ich omówienie i ustosunkowanie się do nich zawarte zostały w Raporcie z konsultacji i w Załączniku do tego Raportu (zgodnie z § 51 Regulaminu pracy Rady Ministrów).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Ponadto rekomendowane nowelizacją rozwiązania prawne były bardzo szeroko konsultowane w trakcie prac nad założeniami, na podstawie których opracowano niniejszy projekt ustawy zmieniającej. W ramach konsultacji społecznych projektu założeń, przedsiębiorcy oraz organy gmin wypowiedziały się w formie ankiety. Badanie ankietowe zostało skierowane drogą elektroniczną do 2479 gmin oraz 10 000 przedsiębiorców zarejestrowanych w systemie

CEIDG. Badanie trwało 7 dni i było przeprowadzone na przełomie maja/czerwca 2012 r. Pytania zawarte w ankietach dotyczyły opinii ankietowanych na temat rozwiązań zawartych w projekcie założeń zmian do ustawy SDG. Responsywność wyniosła 6,1%. Otrzymano 763 wypełnionych ankiet, w tym 600 ankiet przesłały gminy, 163 ankiety wpłynęły od przedsiębiorców. Wszystkie zaproponowane rozwiązania zyskały aprobatę od min. 67% do maks. 96% poparcia. Wyniki przedmiotowej ankiety stanowią załącznik do pkt 5 OSR.

Ponadto projekt założeń został poddany konsultacjom z następującymi organizacjami przedsiębiorców: Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji, Polskiego Związku Pracodawców Budownictwa, Business Centre Club oraz Polskiej Izby Handlu. Żaden z tych podmiotów nie zgłosił uwag do projektu założeń.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	0,84 mln	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0,84 mln
budżet państwa	0,84 mln	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0,84 mln
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-0,84 mln	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-0,84 mln
budżet państwa	-0,84 mln	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-0,84 mln
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania	Budżet państwa
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Należy wskazać, iż koszty przewidziane na niezbędne zmiany w systemie, zawierają się w środkach zabezpieczanych corocznie na modyfikację i rozwój systemu teleinformatycznego CEIDG. Na rok 2015 r. w tym celu zabezpieczono kwotę 1 mln złotych w budżecie państwa w części, w której dysponentem jest Ministerstwo Gospodarki, przy czym modyfikacje związane ze zmianą przepisów, gdyby ustawa została uchwalona w 2015 r., zostały już ujęte w tej kwocie, tak aby na dzień wejścia w życie ustawy ST CEIDG uwzględniał już wynikające z niej zmiany.</p> <p>Szacowanie kosztów oparto na danych zawartych w ST CEIDG oraz kosztach organizacyjno-technicznych zmian w systemie, opracowanych na podstawie zleconej przez MG analizy. Analizy dokonano w dniu 16.07.2013 r. przez podmiot zewnętrzny, świadczący usługi doradcze w zakresie realizacji poszczególnych etapów projektu dotyczącego budowy CEIDG oraz Pojedynczego Punktu Kontaktowego – Absoft Abramowicz Mirosław.</p> <p>Koszty związane z funkcjonowaniem CEIDG w wysokości 0,64 mln zł będą zabezpieczone w ramach limitu przyznawanego dla Ministra Gospodarki. Inne koszty nie są znane.</p> <p>Natomiast szacunkowe koszty zmian leżące po stronie Ministerstwa Sprawiedliwości, pozwalających na pozyskiwanie danych z systemu teleinformatycznego Krajowego Rejestru Karnego podane przez Ministerstwo Sprawiedliwości wyniosą ok 0,15–0,2 mln zł (co daje łącznie wskazaną wyżej kwotę 0,84 mln zł). Koszty wskazane jako leżące po stronie Ministerstwa Sprawiedliwości w wysokości ok 0,15–0,2 mln zł, zostaną sfinansowane w ramach corocznie ustalanego w ustawie budżetowej limitu wydatków dla właściwej części budżetowej i nie będą podstawą do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel.</p> <p>Niniejsza zmiana nie wpłynie na sektor finansów publicznych w zakresie zadań organów gmin. Obecnie organy gmin wykonują zadania wynikające z art. 26 ust. 2 jako zadania zlecone od 01.07.2011 r. i w tym zakresie przedmiotowa nowelizacja nie wprowadza zmian. Zatem</p>

wprowadzane nowelizacją zmiany nie powinny wpłynąć na wysokość dotacji celowej.

Odnosząc się do wpływu przedmiotowej nowelizacji na wysokość dochodów sektora finansów publicznych, w związku z rezygnacją w projektowanym art. 39 ustawy SDG z pobierania opłat za udostępnianie danych, należy podnieść, że pozostanie to bez wpływu na ten sektor z uwagi na to, iż budowa systemu teleinformatycznego CEIDG uzyskała finansowanie w ramach projektu realizowanego w Programie Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka (PO IG). Zgodnie z dokumentacją projektową wdrożony ST CEIDG nie może przynosić przychodów. Oznacza to, że gdyby projekt CEIDG wygenerował dochód netto, pojawiłaby się konieczność zwrotu części środków, przekazanych w ramach dofinansowania. W związku z powyższym opłata za udostępnianie danych, stanowiąca dochód budżetu państwa, została oszacowana w taki sposób, że pokrywa jedynie koszty związane z udostępnianiem tych danych. Wartość wpływów z tytułu opłat związanych z udostępnianiem danych pokrywa jedynie koszty związane z obsługą zawartych na podstawie przedmiotowego rozporządzenia umów, bez generowania dochodu netto.

Wejście w życie nowych przepisów spowoduje zmniejszenie ilości prowadzonych postępowań administracyjnych w trybie k.p.a. o ok. 60%. Będzie się to wiązało ze zmniejszeniem kosztu obsługi tych wniosków. Wobec tego, iż miesięcznie średnio wpływa do MG ok 6900 różnych wniosków o sprostowanie bądź wykreślenie w drodze postępowania administracyjnego, wpływ ilości wniosków obniży się do ok. 2800 wniosków miesięcznie. Jednak złożoność tych wniosków oraz pracochłonność ich rozpatrywania będzie można ocenić dopiero po upływie około 1 roku od wejścia w życie nowych przepisów. W przypadku stwierdzenia nadwyżki zatrudnienia, zostaną przedstawione odpowiednie wnioski.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
	(dodaj/usuń)	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Uchylenie upoważnienia do wydania rozporządzenia i przepisów regulujących odpłatne hurtowe udostępnianie danych z CEIDG wpłynie korzystnie na podmioty – z reguły duże firmy zajmujące się branżą informacji gospodarczej. Obecnie istnieje jedynie możliwość odpłatnego otrzymywania informacji z CEIDG do wykorzystania dla celów komercyjnych, poprzedzona zawarciem umowy określającej szczegółowe warunki udostępniania. Koszty, które należy ponieść za otrzymywanie hurtowe danych z CEIDG, wynikają z rozporządzenia. Po wejściu w życie nowelizacji dane te będą udostępniane nieodpłatnie. Wpłynie to na konkurencyjność działalności tej grupy przedsiębiorstw, ponieważ dostęp do tych danych będzie równy, niezależny od możliwości finansowych danego podmiotu. Wpływ ten określono jako niepieniężny, ponieważ nie jest możliwe oszacowanie jaka grupa docelowo skorzysta z odpłatnego udostępniania danych. Rozporządzenie regulujące wejście w życie kwestie takiego udostępniania danych obowiązuje bowiem od niespełna roku (weszło w życie 4 kwietnia 2014 r.). Do dnia 15.02.2015 r. zawarto 19 umów.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Skrócenie okresu oczekiwania na dopisanie danych do CEIDG, które z urzędu obecnie wprowadza do poszczególnych wpisów Minister Gospodarki po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego – postanowienia z decyzji o wykreśleniu przedsiębiorcy z CEIDG z przyczyn, takich jak: zgon, orzeczony zakaz wykonywania działalności, upływ okresu zawieszenia czy przekształcenie przedsiębiorcy z os. fizycznej w jednoosobową spółkę prawa handlowego oraz postanowień o sprostowaniu wpisu przedsiębiorcy-zmian we wpisie poprzez odpowiednie przekształcenie wniosku będą dokonywały te organy, które popełnią błąd przy wprowadzaniu danych do wpisu czy przekształcaniu wniosku o wpis do CEIDG. Okres ten wyniesie kilka dni zamiast kilku miesięcy.						

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	nie dotyczy
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	Koszty i korzyści pozafinansowe: zwiększenie bezpieczeństwa obrotu gospodarczego poprzez m.in. poszerzenie zakresu informacyjnego zawartego w CEIDG, zwiększenie wiarygodności i poprawności danych zawartych w CEIDG poprzez dopisywanie numerów identyfikacyjnych m.in NIP i REGON spółki z urzędu przez właściwe organy, ułatwienie dochodzenia przez wierzycieli roszczeń od przedsiębiorców wpisanych do CEIDG poprzez wskazanie adresu do doręczeń jako adresu wywołującego skutki prawne i sądowe, szybkie zapewnienie aktualności wpisu poprzez uproszczenie procedury sprostowania oraz wykreślenia wpisu z CEIDG, wyeliminowanie w wielu przypadkach konieczności prowadzenia postępowań administracyjnych, zapewnienie spójności i jednoznaczności przepisów ustawy SDG.
	(dodaj/usuń)	

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Sektor mikro, małych i średnich przedsiębiorstw (MSP)*, którego głównie dotyczą przedmiotowe założenia, jak wynika z <i>Raportu o stanie sektora małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce (PARP 2013)**</i> generuje prawie połowę polskiego PKB (47,3%), przy czym najmniejsze przedsiębiorstwa prawie jedną trzecią (29,4%). W 2011 r. liczba pracujących w przedsiębiorstwach wyniosła ponad 9 mln osób, z czego 6,3 mln osób (70,2%) pracowało w podmiotach sektora MSP. Przeciętna liczba zatrudnionych w przedsiębiorstwach w 2011 r. wyniosła 6,6 mln osób, przy czym zatrudnieni w mikro, małych i średnich firmach (ponad 3,9 mln osób) stanowią ponad połowę 60,5% ogółu zatrudnionych w przedsiębiorstwach. Liczba pracujących w nowo utworzonych mikro, małych i średnich przedsiębiorstwach zarejestrowanych w REGON w 2011 r. wyniosła 443,8 tys. osób, z czego 68,2% osób pracowało w przedsiębiorstwach prowadzonych przez osoby fizyczne.</p> <p>*Sektor MSP jest rozumiany jako przedsiębiorstwa o liczbie pracujących do 249 osób: – mikroprzedsiębiorstwa – 0–9, małe – 10–49, średnie – 50–249 pracujących. ☐ ☐ Źródło: PARP: „Raport o stanie sektora małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce w latach 2011–2012” – Warszawa 2013 r.</p>
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

☒ zmniejszenie liczby dokumentów	☐ zwiększenie liczby dokumentów
☒ zmniejszenie liczby procedur	☐ zwiększenie liczby procedur
☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy	☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:	☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

Projekt zmniejszy liczbę dokumentów oraz procedur, ponieważ wykreślenia wpisów w CEIDG np. z powodu upływu 24 miesięcy zawieszenia wykonywania działalności bądź prostowanie błędów popełnianych przez organy gmin i inne rejestry nie będą wymagały wszczynania przez Ministra Gospodarki postępowań administracyjnych, a co za tym idzie generowania dokumentacji papierowej. Dopisywanie numerów identyfikacyjnych przez właściwe organy (NIP, PESEL, REGON) w ST CEIDG przyczyni się do zmniejszenia liczby wniosków papierowych oraz zaoszczędzi czas przedsiębiorcy na dokonanie tych czynności. Skrócenie czasu odnosi się zarówno do przedsiębiorców, jak i organów administracji publicznej, ponieważ wiele zadań będzie realizowanych automatycznie, w drodze czynności materialno-technicznej.

9. Wpływ na rynek pracy

Nie przewiduje się wpływu projektu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
---	--	--

Omówienie wpływu

Uregulowania zawarte w niniejszym projekcie wywierają wpływ na środowisko poprzez ograniczenie ilości korespondencji papierowej. Do 30 czerwca 2014 r. wpłynęło do Ministra Gospodarki łącznie ponad 210 tys. wniosków wymagających wydania bądź decyzji o wykreśleniu przedsiębiorcy z CEIDG, bądź wydania postanowienia o sprostowaniu jego wpisu (wezwania, postanowienia, decyzje administracyjne – których od początku obowiązywania CEIDG wydano, wydrukowano, wysłano w ilości kilkuset tysięcy, kopie przesyłanej dokumentacji również w formie papierowej należy przechowywać w aktach sprawy). Po uchyleniu w projektowanej ustawie niektórych przesłanek do wykreślenia przedsiębiorców z CEIDG w drodze decyzji administracyjnej, dotychczasowa korespondencja papierowa zostanie zastąpiona czynnościami technicznymi realizowanymi bezpośrednio w systemie teleinformatycznym CEIDG.

Nowelizacja wpłynie na teleinformatyczny system CEIDG – poprzez konieczność wprowadzenia w nim odpowiednich zmian.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wejście w życie nowych przepisów przewidziano po upływie 6 miesięcy od ogłoszenia ustawy.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu nastąpi po upływie minimum roku od wejścia w życie przepisów.

Mierniki:

- procent spraw związanych z funkcjonowaniem CEIDG, których rozpatrzenie przez Ministra Gospodarki nadal wymagać będzie wydania decyzji bądź postanowienia w drodze przepisów k.p.a.,
- okres oczekiwania przez przedsiębiorców na wyeliminowanie błędów z wpisu powstałych w wyniku dopisania nieprawidłowych danych przez organy dopisujące je z urzędu lub organy gmin przekształcające wnioski papierowe,
- ilość spraw/informacji przekazywanych do CEIDG przez inne rejestry poza systemem (drogą papierową).

W zakresie przepisów uchylających część przesłanek do wykreślenia przedsiębiorców z CEIDG, w drodze decyzji administracyjnej Ministra Gospodarki, i zastąpienie ich dyspozycją wykreślenia w drodze czynności materialno-technicznej, miernikiem efektywności będzie ilość spraw rozpatrywanych nadal w drodze postępowania administracyjnego oraz okres oczekiwania na wprowadzenie do wpisów poszczególnych przedsiębiorców informacji o wykreśleniu z CEIDG z powodu zgonu, orzeczonego zakazu, bądź upływu 24 miesięcy zawieszenia. Obecnie średnio miesięcznie wpływa 6900 wniosków o sprostowanie i wykreślenie przedsiębiorcy z CEIDG z powodu m.in. ww. przesłanek. Szacuje się, że po wejściu nowych przepisów w życie ilość takich wniosków powinna spaść o min. 60%. Obecnie okres oczekiwania na wprowadzenie danych z decyzji Ministra Gospodarki do CEIDG, a co za tym idzie ich aktualizacja, w związku z tak dużą ilością wniosków, wynosi średnio od 3 do 6 miesięcy. Po wejściu w życie nowych przepisów informacja np. o wykreśleniu przedsiębiorcy z tytułu orzeczonego zakazu, zostanie wprowadzona do CEIDG niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni, po uzyskaniu przez CEIDG danej informacji o zaistnieniu przesłanki kwalifikującej konkretnego przedsiębiorcę do wykreślenia z rejestru.

Do kilku dni powinien skrócić się również okres oczekiwania na wpisanie aktualnych danych do CEIDG, dopisywanych do wpisów z urzędu przez inne rejestry, takie jak GUS, US oraz wpisywanych do CEIDG w wyniku przekształcania wniosków papierowych przez organy gmin. Obecnie, jeśli podmioty te popełnią błędy, pomyłki przy wykonywaniu tych czynności, przedsiębiorca na wprowadzenie prawdziwych danych czeka, aż zakończy się postępowanie o sprostowanie jego wpisu w drodze postanowienia Ministra Gospodarki. Ponieważ często wymagane są oryginały dokumentów, na podstawie których dokonano przekształcania wniosku w systemie, prowadzone postępowanie wydłuża okres oczekiwania na wydanie postanowienia o sprostowaniu i wprowadzeniu go do systemu nawet o kilka miesięcy od dnia wprowadzenia błędnej informacji do CEIDG.

Cel ten powinien zostać osiągnięty z dniem wejścia w życie ustawy.

Celem projektu jest również doprecyzowanie niespójnych, wieloznacznych przepisów związanych z rejestracją i dokonywaniem wpisów w CEIDG oraz dopisywaniem danych przez inne uprawnione rejestry.

Np. zakaz prowadzenia działalności postanawia sąd upadłościowy, ale dopiero znowelizowana ustawa wskaże wprost tę instytucję jako zobowiązaną do zgłoszenia tej informacji do CEIDG i nie drogą papierową, jak to często ma miejsce obecnie, ale bezpośrednio w systemie. Podobnie kwestie przekazywania do CEIDG np. informacji o zatarciu skazania, czy wykonaniu środka karnego obecna ustawa w ogóle nie reguluje. W obu tych kwestiach miernikiem efektywności zastosowania przepisów ustawy będzie ilość spraw przekazywanych przez Krajowy Rejestr Karny czy sądy upadłościowe wciąż drogą papierową, a nie wyłącznie elektronicznie bezpośrednio w Systemie Teleinformatycznym CEIDG.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

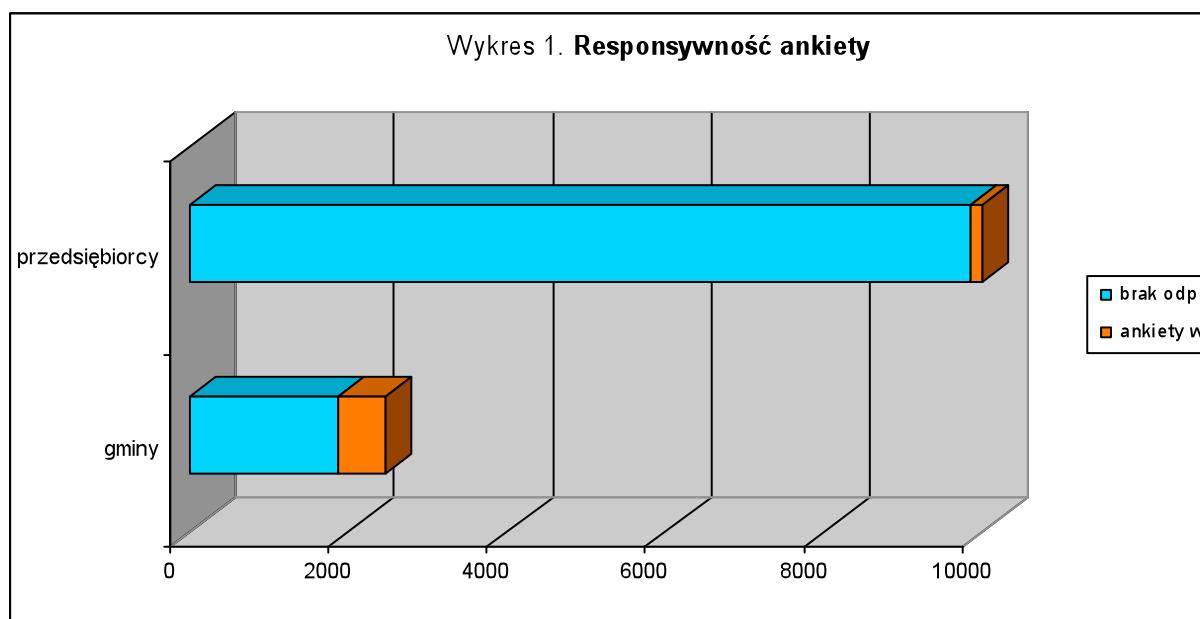
Załącznik do pkt 5 tabeli – Wyniki ankiety: „*Propozycje zmian do ustawy o swobodzie działalności gospodarczej mające wpływ na funkcjonowanie systemu Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG)*”

Wyniki ankiety
„Propozycje zmian do ustawy o swobodzie działalności gospodarczej
mające wpływ na funkcjonowanie systemu
Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG)”

Badanie ankietowe zostało skierowane drogą elektroniczną do 2479 gmin oraz 10.000 przedsiębiorców zarejestrowanych w systemie CEIDG. Badanie trwało 7 dni. Pytania zawarte w ankietach dotyczyły opinii ankietowanych na temat rozwiązań zawartych w projekcie założeń zmian do ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Responsywność wyniosła 6,1%. Otrzymano 763 wypełnionych ankiet, w tym 600 ankiet przesłały gminy, 163 ankiety wpłynęły od przedsiębiorców.

Wyniki ankiety są prezentowane w podziale na trzy części, zgodnie z obszarami wpływu na funkcjonowanie:

1. opinie przedstawicieli gmin oraz przedsiębiorców w sprawie założeń wpływających na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz gmin
2. opinie przedsiębiorców w sprawie założeń wpływających na funkcjonowanie przedsiębiorców
3. opinie przedstawicieli gmin w sprawie założeń wpływających na funkcjonowanie administracji.

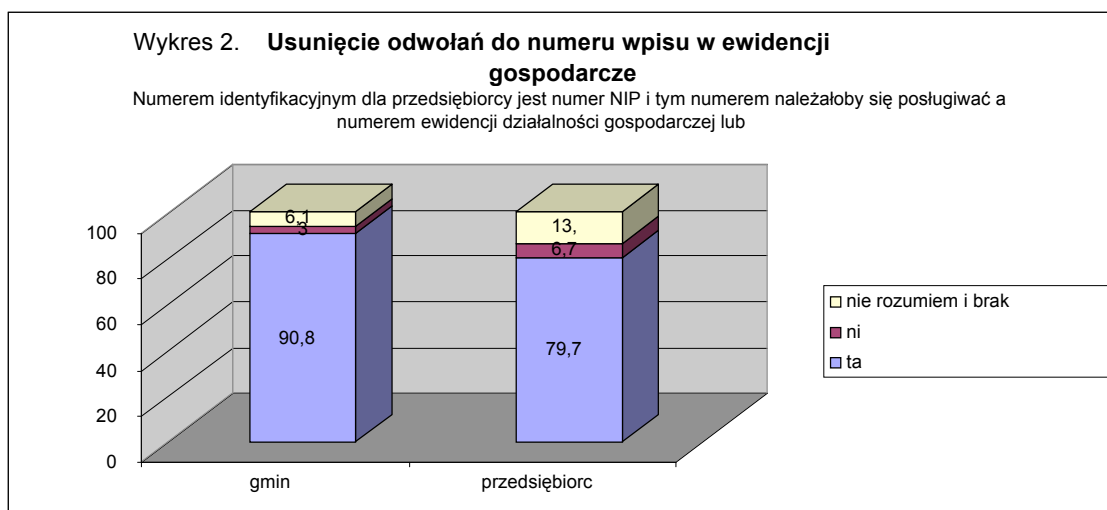

Wyniki otrzymanych ankiet

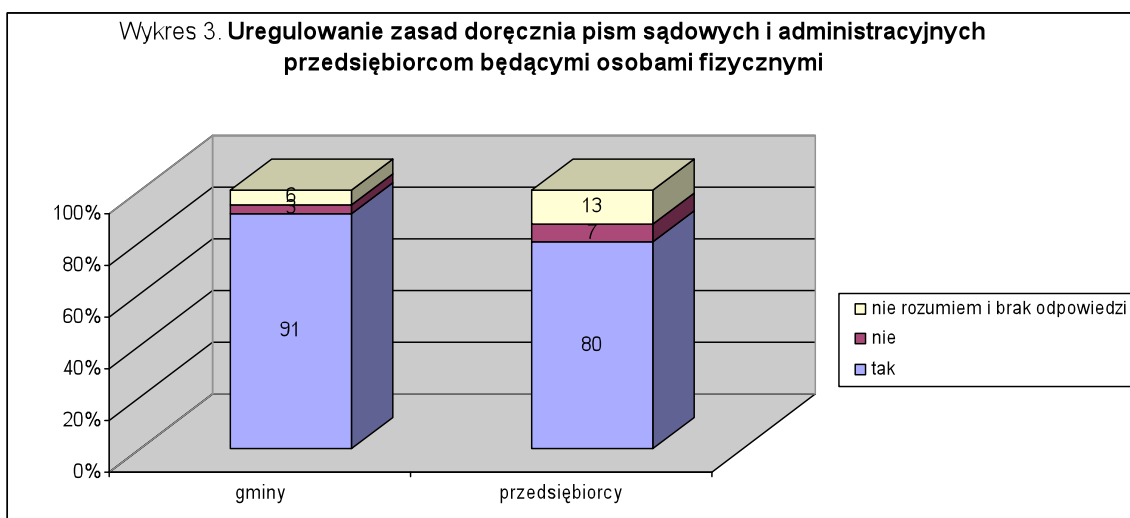
Część I

Opinie przedstawicieli gmin oraz przedsiębiorców w sprawie założeń wpływających na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz gmin

- 1. Usunięcie odwołań do numeru wpisu w ewidencji działalności gospodarczej (art. 10 ust. 4 i art. 49 ust. 1 pkt 2 ustawy SDG).** Nie przewiduje się nadawania osobom fizycznym numeru w ramach CEIDG. Numerem identyfikacyjnym przedsiębiorcy w obrocie gospodarczym jest numer NIP. Spośród przesłanych odpowiedzi, ponad 90% urzędów gmin oraz prawie 80% przedsiębiorców zgadza się na usunięcie odwołań do numeru wpisu w ramach CEIDG i posługiwaniem się numerem NIP, jedynie 3% odpowiedzi z gmin oraz niecałe 7% przedsiębiorców nie akceptuje takiej zmiany.

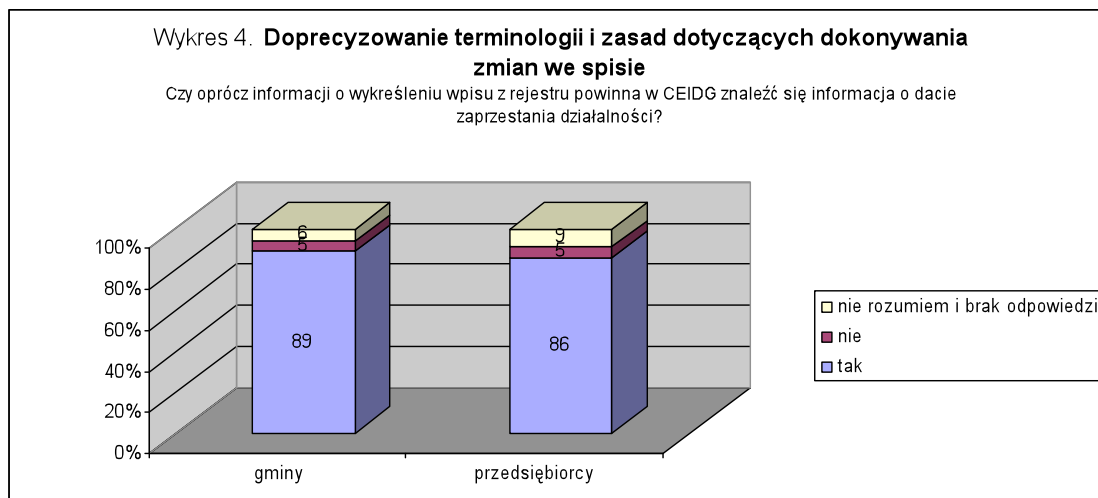

- 2. Uregulowanie zasad doręczania pism sądowych i administracyjnych przedsiębiorcom będącym osobami fizycznymi.** 91% ankietowanych gmin oraz 80% przedsiębiorców zgadza się ze stwierdzeniem, że adres do doręczeń zawarty we wpisie w CEIDG powinien być adresem, na który doręczenie przedmiotowych pism będzie prawnie skuteczne.

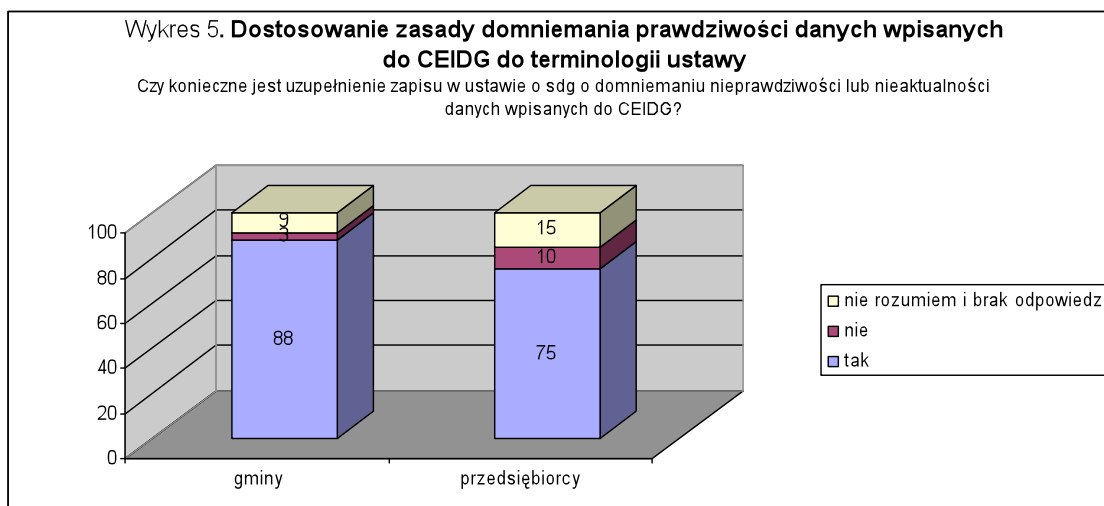

- 3. Doprecyzowanie terminologii i zasad dotyczących dokonywania zmian we wpisie (art. 30 ust. 1)** 86% badanych gmin oraz 86% przedsiębiorców jest zdania, że należy rozszerzyć katalog danych podlegających wpisowi (art. 25 ust. 1), tak aby oprócz

informacji o wykreśleniu wpisu z rejestru, wpisowi podlegała również informacja o dacie zaprzestania prowadzenia działalności. Informacja o wykreśleniu budzi bowiem wątpliwości interpretacyjne samych przedsiębiorców, jak i samych organów. Tylko 5% gmin i przedsiębiorców nie zgadza się z zaproponowaną zmianą.

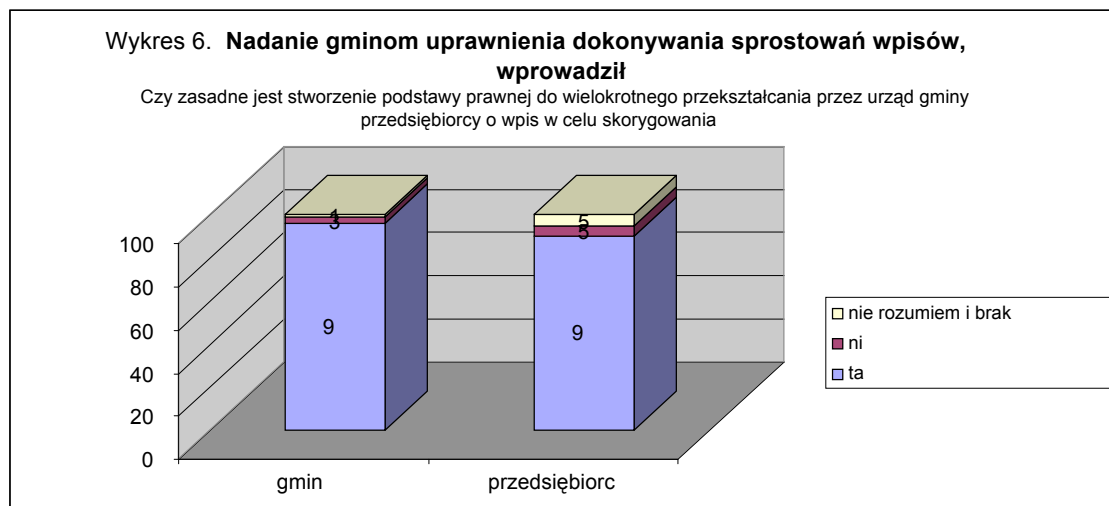

4. **Dostosowanie zasady domniemania prawdziwości danych wpisanych do CEIDG do terminologii ustawy (art. 33).** W związku z tym, że art. 33 ustawy nie zawiera informacji o nieprawdziwości czy też nieaktualności danych, proponuje się nowelizację tego przepisu i nadanie mu następującego brzmienia: „Art. 33. Domniemywa się, że dane wpisane do CEIDG są prawdziwe. Jeżeli do CEIDG wpisano dane nieprawdziwe, nieaktualne lub niezgodne z wnioskiem przedsiębiorcy, osoba wpisana do CEIDG nie może zasłaniać się wobec osoby trzeciej, działającej w dobrej wierze, zarzutem, że dane te nie są prawdziwe, jeżeli po powzięciu informacji o treści tego wpisu zaniedbała wystąpić niezwłocznie z wnioskiem o zmianę lub wykreślenie wpisu.”. 88% badanych gmin oraz 75% przedsiębiorców zgadza się z przedstawioną propozycją, tylko 3% gmin i 10% przedsiębiorców jest jej przeciwnych.

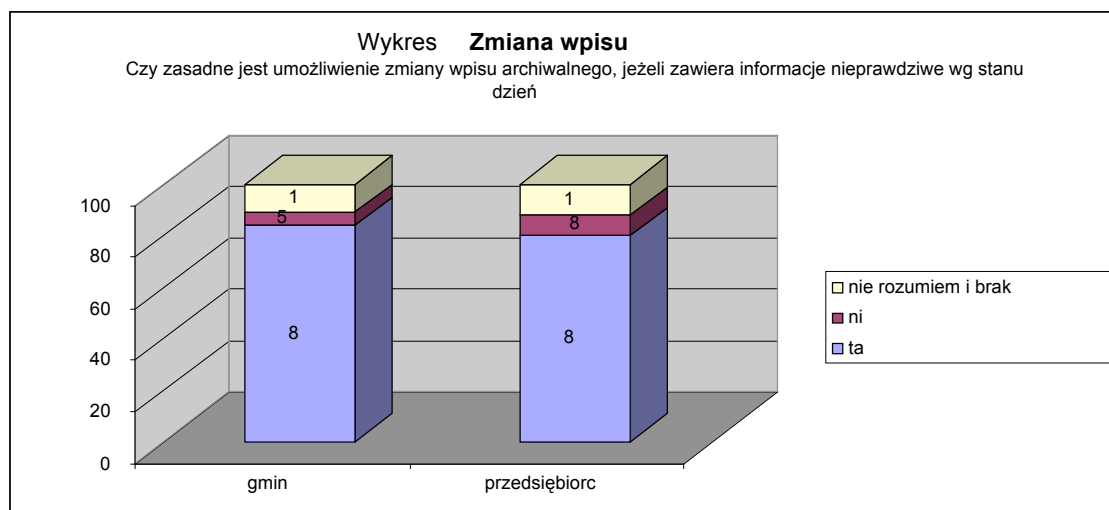

5. **Nadanie gminom uprawnienia do dokonywania sprostowań wpisów, które wprowadziły (art. 35).** 96% gmin poddanych ankiecie oraz 90% przedsiębiorców zgadza się ze stwierdzeniem, że należy stworzyć wyraźną podstawę prawną do wielokrotnego przekształcania przez urząd gminy wniosku przedsiębiorcy o wpis, w celu skorygowania wcześniej popełnionych błędów w przekształcaniu wniosku (aż do momentu pełnego

„odzworowania” informacji i danych zamieszczonych przez przedsiębiorcę we wniosku „papierowym”).

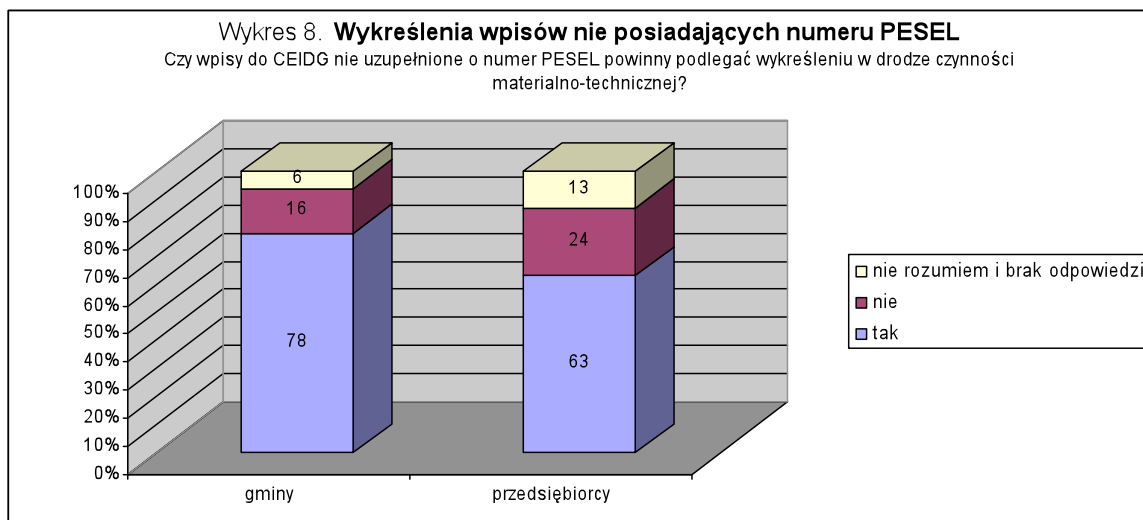
- 6. Umożliwienie dokonania zmiany wpisu „archiwalnego” oraz uporządkowanie siatki pojęciowej w rozdziale 3 ustawy.** Wpis w CEIDG jest publikowany także po zaprzestaniu przez przedsiębiorcę wykonywania działalności gospodarczej. W związku z tym uzasadnione jest umożliwienie dokonywania zmian takiego wpisu, o ile zawiera informacje nieprawdziwe według stanu na dzień wykreślenia. Pozostałe informacje są widoczne w „historii wpisu”. Dodatkowo należy uporządkować siatkę pojęciową w rozdziale 3 ustawy, szczególnie w zakresie „wpisu w CEIDG”, „wpisu przedsiębiorcy”, „wykreślenia wpisu przedsiębiorcy”, „wykreślenia przedsiębiorcy”, „wnioskodawcy”, „osoby uprawnionej”. Zdecydowana większość badanych gmin (84%) oraz przedsiębiorców (80%) zgodziła się z tą propozycją.

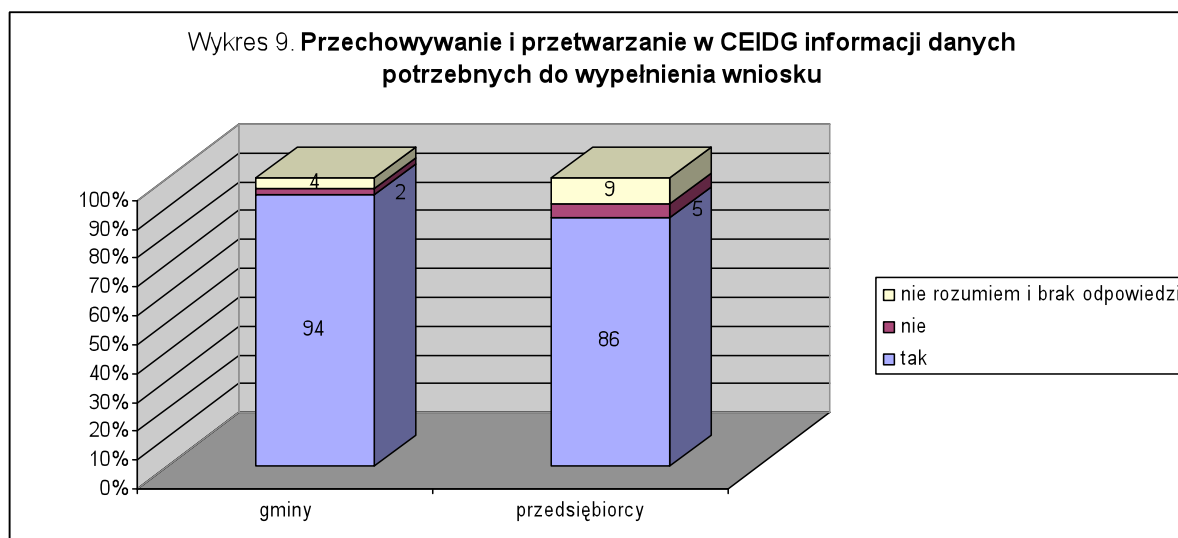
- 7. Wykreśleniu w drodze czynności materialno-technicznej powinny podlegać wpisy nie posiadające numeru identyfikacyjnego PESEL.**

Bez danych na temat numeru PESEL, identyfikacja przedsiębiorcy w CEIDG jest niemożliwa. 78% ankieterowanych gmin oraz 63% przedsiębiorców zgadza się, aby wpisy przedsiębiorców, które np. w terminie 2 lat nie zostaną uzupełnione o podstawowe dane identyfikacyjne, będą podlegały wykreśleniu w drodze czynności materialno-technicznej, z wyłączeniem wpisów dotyczących przedsiębiorców określonych w art. 13 ust. 1 i 2

ustawy SDG. 16% badanych gmin i aż 24% przedsiębiorców nie zgadza się z tą propozycją.

8. **Ustanowienie podstawy prawnej do przechowywania i przetwarzania w ST CEIDG informacji, m.in. o nazwie skróconej, właściwym naczelniku urzędu skarbowego, właściwych jednostkach ZUS i KRUS.** Takie rozwiązanie umożliwi przewyższenie wniosku o wpis. Zdejmiemy również z przedsiębiorców i organów każdorazowy obowiązek wypełniania tych samych danych, nawet jeśli wniosek nie dotyczy tych danych. Pozwoli to na skrócenie czasu wypełniania i przekształcania wniosku w systemie.

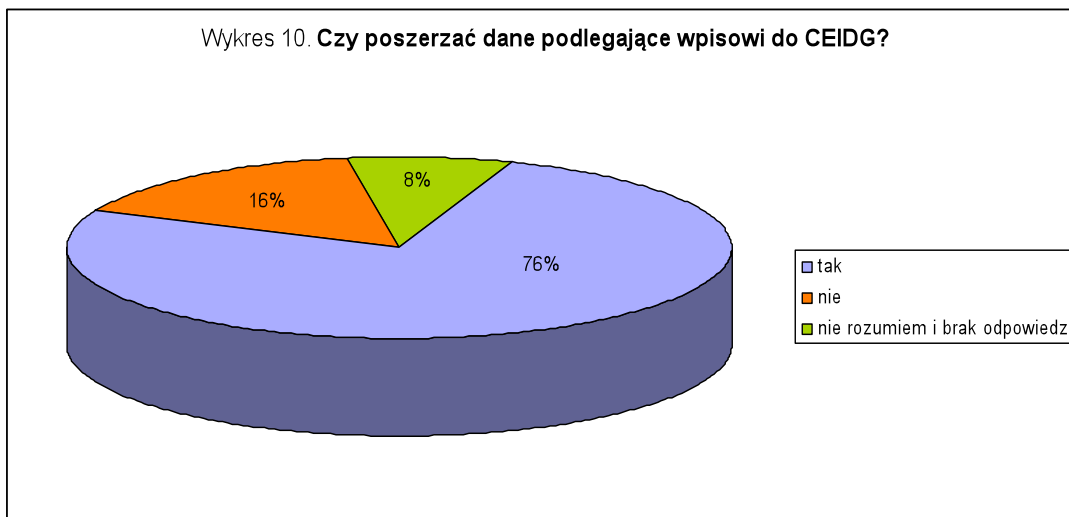

Część II

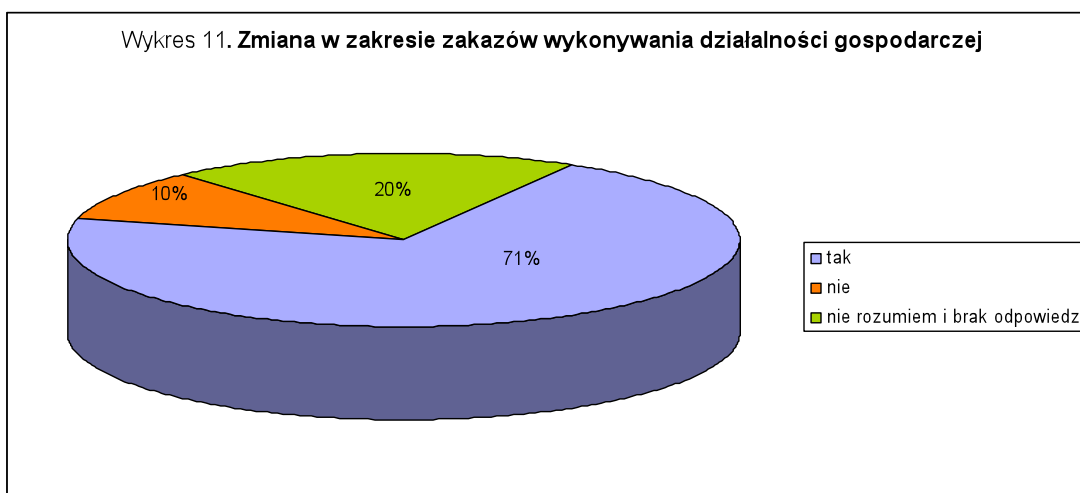
Opinie przedsiębiorców w sprawie założeń wpływających na funkcjonowanie przedsiębiorców

1. Poszerzenie danych podlegających wpisowi do CEIDG (art. 25 ust. 1).

76% badanych respondentów zgadza się ze stwierdzeniem, że do katalogu danych zawartych w art. 25 ust. 1 należy dodać nazwę skróconą, nazwę spółki cywilnej, informację o tym, czy przedsiębiorca prowadzi działalność wyłącznie w formie spółki cywilnej oraz nr telefonu.

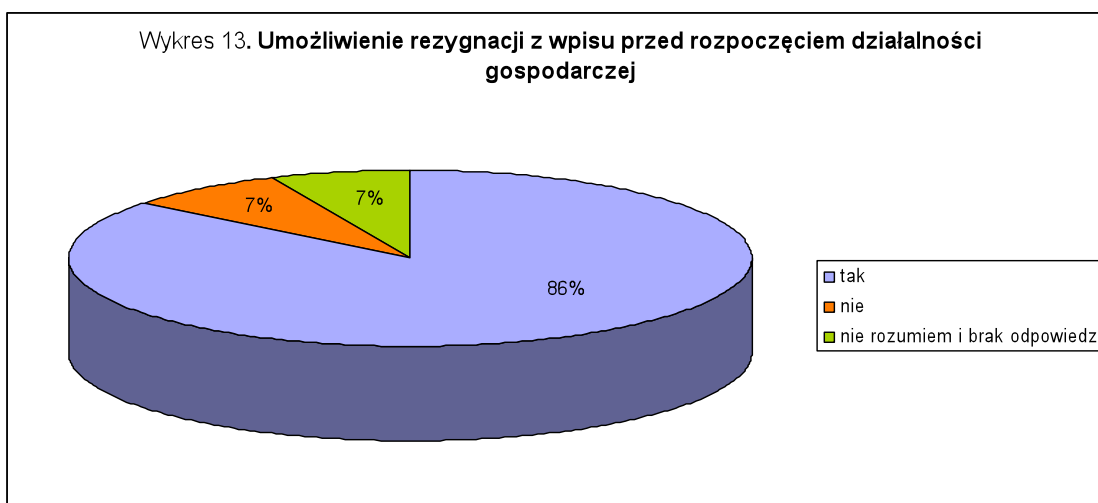
2. **Zmiana w zakresie zakazów wykonywania działalności gospodarczej (art. 25 ust. 1 pkt 16-18).** Obecnie ustawa stanowi, iż wpisowi do CEIDG podlega i jest ujawniana na stronie internetowej informacja o orzeczonych wobec przedsiębiorcy zakazach prowadzenia działalności gospodarczej oraz zawodowej. Proponuje się pozostawienie obecnego rozwiązania w zakresie wpisu informacji o orzeczonych zakazach z jednoczesną modyfikacją przepisów związanych z zatarciem skazania. W takim przypadku nowelizacji podlegałyby dwa przepisy: art. 34 ust. 2 (dodane zastrzeżenia, iż nie dotyczy ona zatarcia skazania) oraz art. 31 ust. 5 (nałożenia na KRK obowiązku informowania CEIDG o zatarciu skazania i wymazaniu informacji o nim z KRK). Dodania wymagałyby także przepis upoważniający Ministra Gospodarki do trwałego usunięcia z wpisu w CEIDG informacji o wpisanym zakazie, który uległ zatarciu. 71% ankieterowanych przedsiębiorców jest zgodnych z tym stwierdzeniem.

3. **Zmiana w zakresie wyraźnego wskazania pełnomocnika, jako podmiotu uprawnionego do złożenia wniosku (art. 26 ust. 2).** W chwili obecnej nie ma możliwości złożenia wniosku „papierowego” przez pełnomocnika, co stoi w sprzeczności z intencjami ustawodawcy oraz ogólnymi zasadami prawa cywilnego w zakresie reprezentacji. Prawie 90% badanych przedsiębiorców chciałoby, aby wprowadzono możliwość złożenie wniosku o wpis do CEIDG przez pełnomocnika. Dane pełnomocnika będącego osobą prawną nie powinny obejmować: nr PESEL, daty urodzenia, informacji o obywatelstwie, oznaczenia miejsca zamieszkania i adresu zamieszkania, gdyż dotyczą one jedynie osoby fizycznej.

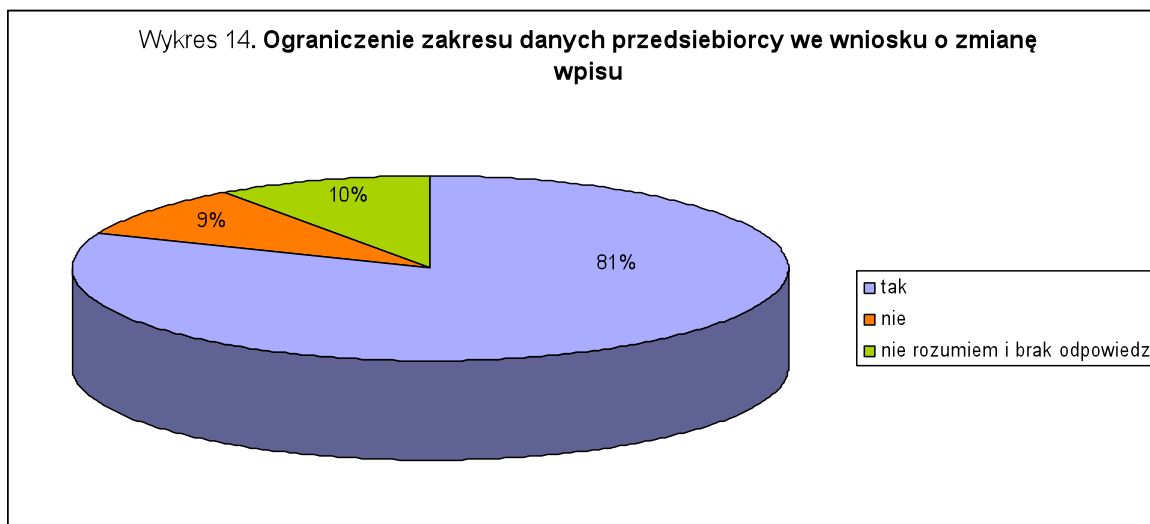
4. **Umożliwienie „rezygnacji” z wpisu w CEIDG przed rozpoczęciem wykonywania działalności gospodarczej (nowy przepis – art. 29a i art. 34 ust. 1).** W obecnej sytuacji osoba, która złożyła wniosek i została wpisana do CEIDG, ale nie rozpoczęła wykonywania działalności gospodarczej i dokonała wykreślenia wpisu, będzie figurować w CEIDG i jej wpis będzie już zawsze widoczny na stronie internetowej CEIDG. Osoba taka nie jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy SDG, wobec tego nie ma podstawy, aby wpis pozostał w CEIDG. 86% przedsiębiorców wyraża opinię, że powinien być dodany nowy przepis art. 29a regulujący takie sytuacje oraz jednocześnie zmodyfikowany przepis art. 34 ust. 1 ustawy.

5. **Ograniczenie zakresu danych podawanych przez przedsiębiorcę we wniosku o zmianę wpisu w przedmiocie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej (art. 32 ust. 2)**

Obecnie przepis wymaga, aby wniosek taki zawierał, oprócz danych identyfikacyjnych przedsiębiorcy i ewentualnie spółek cywilnych, których jest stroną, także jego wszystkie

adresy wykonywania działalności gospodarczej. 81% ankietowanych uważa, że jest to zbędne i utrudnia wypełnienie wniosku.

6. Wykreślenie w art. 34 ust. 2 pkt 1a oraz dodanie nowej przesłanki wykreślenia z urzędu.

- Minister Gospodarki wydając z urzędu decyzję o wykreśleniu przedsiębiorcy z powodu przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną w jednoosobową spółkę kapitałową nie przeprowadza postępowania wyjaśniającego (nie rozstrzyga jakichkolwiek wątpliwości w tym zakresie). Czynność ta powinna zatem odbywać się w drodze dopisywania informacji przez KRS na podstawie art. 31 ust. 4, a nie w drodze decyzji Ministra Gospodarki - po dopisaniu informacji przez KRS przedsiębiorca wykreślałby się na własny wniosek zaznaczając odpowiednią opcję na formularzu.
- Dodanie nowej przesłanki do wykreślenia z urzędu w postaci braku tytułu do posługiwania się adresami wskazanymi we wpisie na podstawie art. 25 ust. 1 pkt 5. Brak uregulowania tego zagadnienia w przepisach powoduje posługiwanie się dowolnymi adresami, bez wiedzy i zgody uprawnionych podmiotów, często też z naruszeniem bądź w celu naruszenia przepisów prawa.

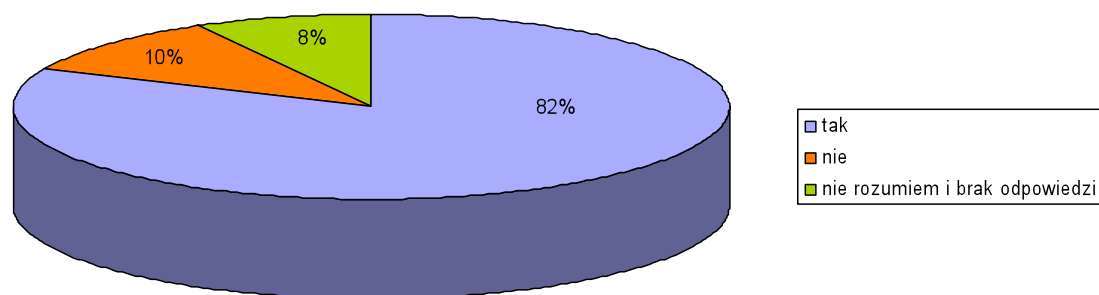

7. Zmiany w zakresie zasad udostępniania i publikowania danych o przedsiębiorcach przez CEIDG (art. 38 i art.39).

Ponad 80% ankietowanych przedsiębiorców wnioskuję o następujące zmiany legislacyjne:

- 1) nałożenie na Ministra Gospodarki obowiązku udostępnienia na stronie CEIDG wyszukiwarki umożliwiającej wyszukiwanie grup przedsiębiorców według zadanych kryteriów (nowy przepis art. 38 ust. 2a);
- 2) umożliwienie samodzielnego uzyskiwania przez przedsiębiorców zaświadczeń na swój temat zawierających również dane niejawne;
- 3) umożliwienie potwierdzania w CEIDG tożsamości konkretnej osoby, poprzez podanie przez ten podmiot np. jej nr PESEL (np. w trybie odpowiedzi TAK/NIE podmioty takie jak banki uzyskiwałyby informację, czy dana osoba jest wpisana do CEIDG);
- 4) kompleksowa nowelizacja art. 39 SDG w kierunku zrównania podmiotów publicznych i komercyjnych oraz zniesienia opłaty za „hurtowe” udostępnianie danych.

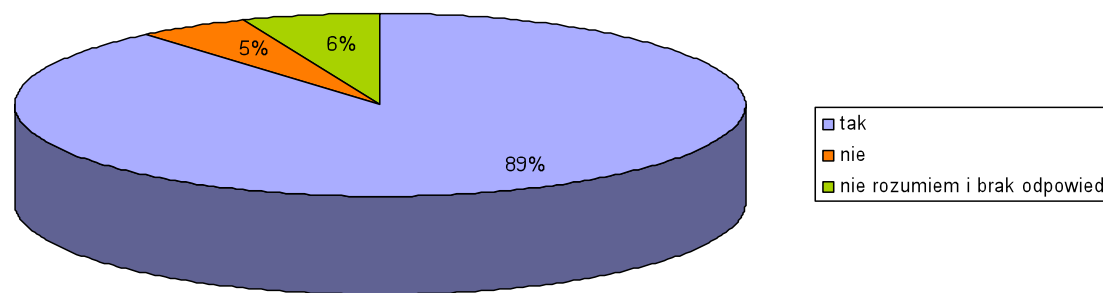
Wykres 16. **Wprowadzenie ułatwień w zakresie udostępniania i publikowania danych o przedsiębiorcach**

8. Uproszczenie i ujednoczenie zasad uzyskiwania zaświadczeń z CEIDG.

Wszelkie udostępnianie danych przez CEIDG powinno odbywać się poprzez środki komunikacji elektronicznej i wyłącznie według zasad określonych w ustawie SDG. Prawie 90% badanych przedsiębiorców uważa, że powinni mieć możliwość uzyskania z CEIDG zaświadczenia zawierającego dane dotyczące adresu ich zamieszkania. Zgadzają się również ze stwierdzeniem, że należy doprecyzować warunki udostępniania danych niepublicznych innym organom państwowym na potrzeby prowadzonych postępowań oraz kwestie zaświadczeń dla przedsiębiorców prowadzących działalność poza granicami kraju.

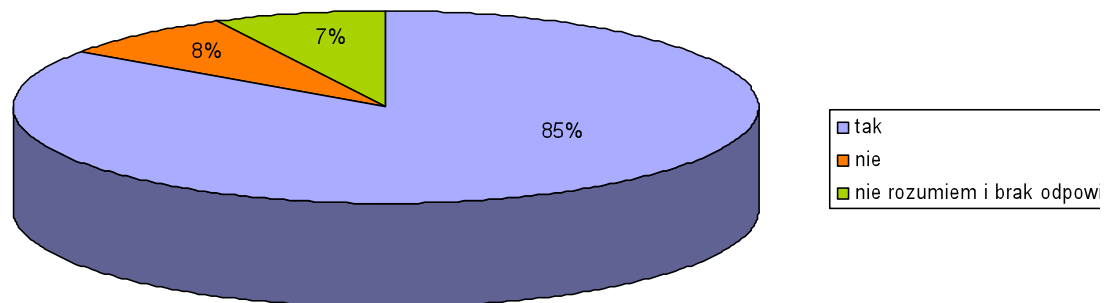
Wykres 17. **Uproszczenie i ujednoczenie zasad uzyskiwania zaświadczeń z CEIDG**

9. **Wprowadzenie rozwiązania dotyczącego dołączania do wniosku o wpis do CEIDG formularza ZUS ZUA oraz ZUS ZZA.** Rozwiązanie umożliwiłoby

przedsiębiorcom skrócenie okresu rejestracji zatrudnianych przez nich pracowników, ponieważ czynność ta odbywałaby się elektronicznie.

Wykres 18. **Wprowadzenie rozwiązania dotyczącego dołączenia do wniosku o wpis do CEIDG formularza ZUS ZUA oraz ZUS ZZA**

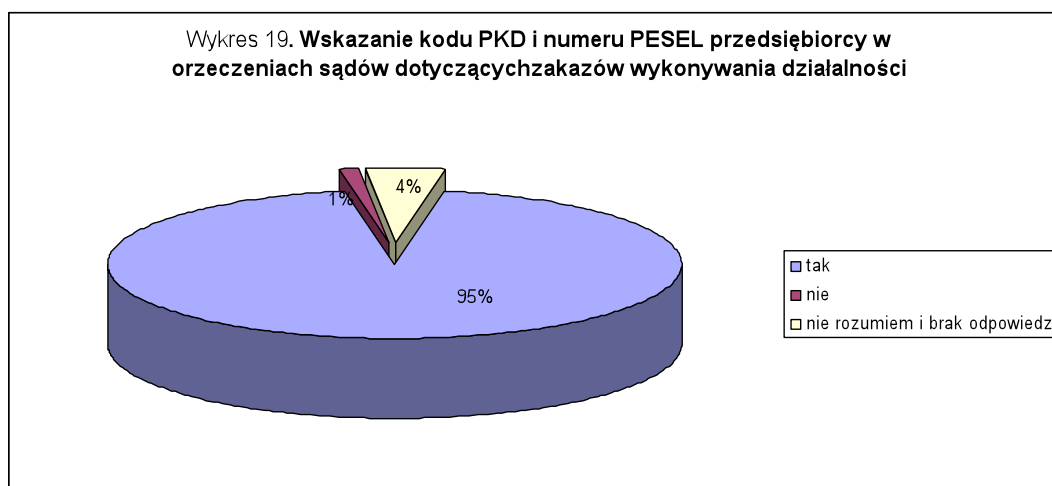

Część III

Opinie przedstawicieli gmin w sprawie założeń wpływających na funkcjonowanie administracji

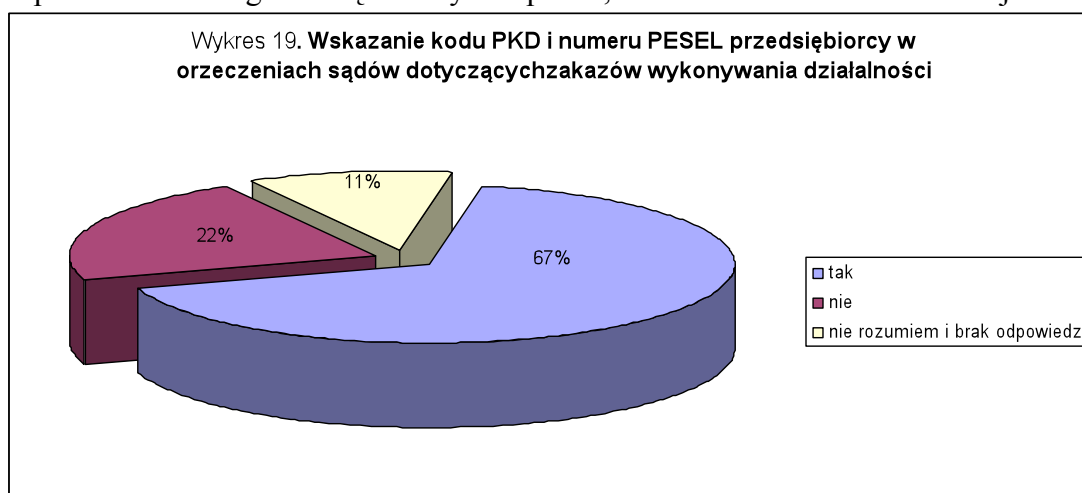
1. W orzeczeniach sądów dotyczących zakazów wykonywania określonej działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę powinien być wskazany rodzaj działalności według Polskiej Klasyfikacji Działalności – PKD (kod działalności, której zakaz dotyczy) oraz nr PESEL przedsiębiorcy.

Wprowadzenie obowiązku wskazywania i przekazywania do CEIDG rodzaju działalności (PKD) oraz numeru PESEL przedsiębiorcy, wobec którego orzeczono zakaz, rozwiązałyby kwestie interpretacji orzeczeń i dostosowały terminologię orzeczeń do danych zawartych we wpisie w CEIDG, w którym przedmioty wykonywanej działalności określa się wg kodów PKD. Pozwalałyby to na powiązanie informacji zawartych w orzeczeniu z danymi w CEIDG poprzez jednoznaczne określenie osoby, której zakaz dotyczy (wielu przedsiębiorców o tym samym imieniu i nazwisku oraz rodzaju działalności). 95% respondentów zgadza się z taką zmianą.

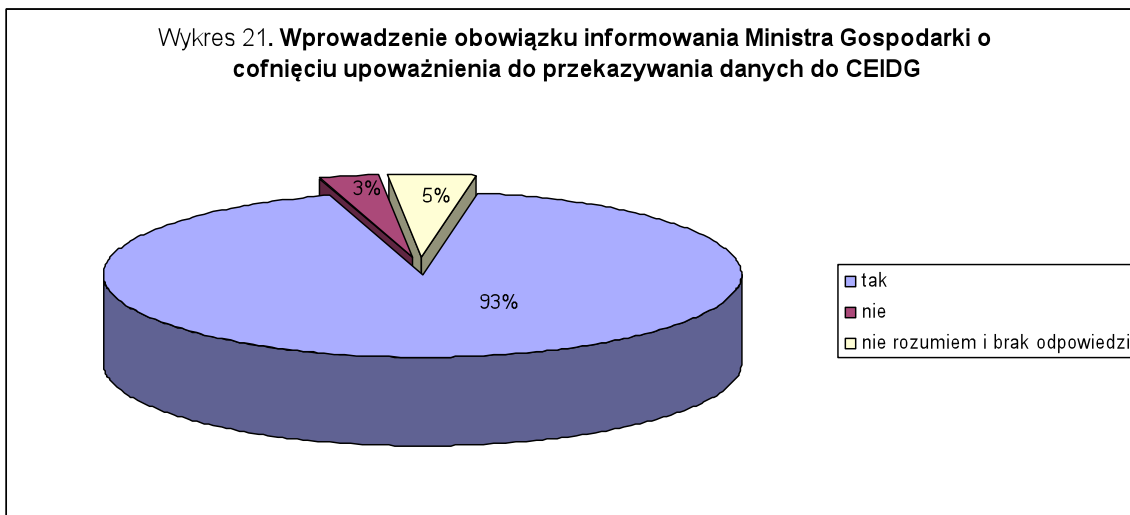
2. Uregulowanie kwestii weryfikacji upoważnień cudzoziemców do podejmowania działalności gospodarczej (art. 26 ust 7).

Tylko 67% badanych gmin zgadza się z propozycją, że w odniesieniu do osób, o których mowa w art. 13 ust. 2, 4 oraz 5, organ gminy powinien być uprawniony do weryfikowania prawidłowości przedkładanych przez te osoby dokumentów, w celu potwierdzenia przez urzędnika gminy uprawnień cudzoziemca, które podał we wniosku o wpis. 22% respondentów nie zgadza się z nowym zapisem, natomiast 11% nie rozumie tej zmiany.

3. Wprowadzenie obowiązku informowania Ministra Gospodarki o cofnięciu upoważnienia do przekazywania danych do CEIDG (dotyczy gmin i organów koncesyjnych) – art. 26 ust. 4a.

Obecnie brak jest wyraźnej normy nakazującej informowanie CEIDG o cofnięciu upoważnienia (np. rozwiązania stosunku pracy), rodzi to potencjalne niebezpieczeństwo, iż osoba ta ciągle będzie miała techniczną możliwość nieuprawnionego dokonywania wpisów do CEIDG i wgląd w dane niejawne. Ponad 90% badanych gmin zgadza się z tym, że należy wprowadzić obowiązek informowania Ministra Gospodarki o cofnięciu upoważnienia dla tych osób.

4. Modyfikacja przesłanek niepoprawności wniosku o wpis w CEIDG (art. 27).

Prawie 90% ankietowanych uważa, że za wniosek niepoprawny powinien być uznany wniosek, w którym dane są niezgodne z przepisami prawa lub niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy. W obecnym brzmieniu przepisów organy gmin nie mogą się powołać na niepoprawność wniosku i wezwać do jego uzupełnienia, bądź skorygowania, w przypadku gdy wniosek zawiera dane wymienione w art. 25 ust. 1 i 5, chociaż są to dane nieprawdziwe (np. w zakresie obywatelstwa) lub niezgodne z przepisami prawa (np. data dotycząca rozpoczęcia okresu jest przeszła w stosunku do daty złożenia wniosku o zawieszenie).

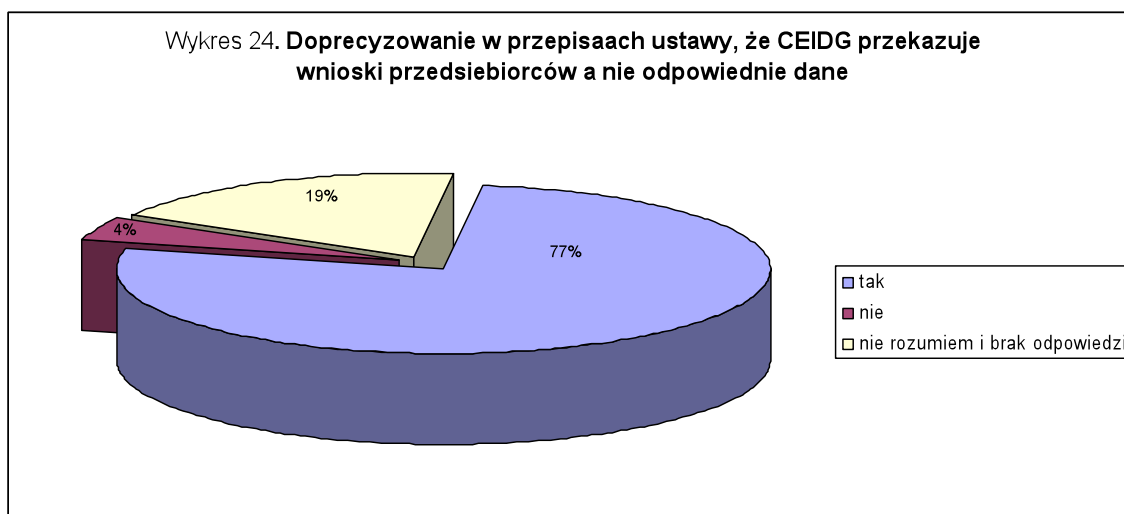

5. Uregulowanie kwestii zgłaszania przez inne rejestry informacji o nieprawidłowościach we wpisie (art. 27). 90% gmin jest za wprowadzeniem nowego przepisu, który uprawniałby inne rejestry (szczególnie ZUS, Urząd Skarbowy) do informowania CEIDG i zgłaszania do sprostowania/wykreślenia wpisów, które zawierają

informacje niezgodne z ich rejestrami, nie podlegające jednak dopisywaniu przez te rejestry z urzędu. Organy te miałyby również uprawnienie do prostowania i poprawiania własnych błędów. Dotyczyłoby to jedynie danych i informacji dopisywanych przez te organy z urzędu, np. GUS w zakresie nr REGON, US w zakresie nr NIP.

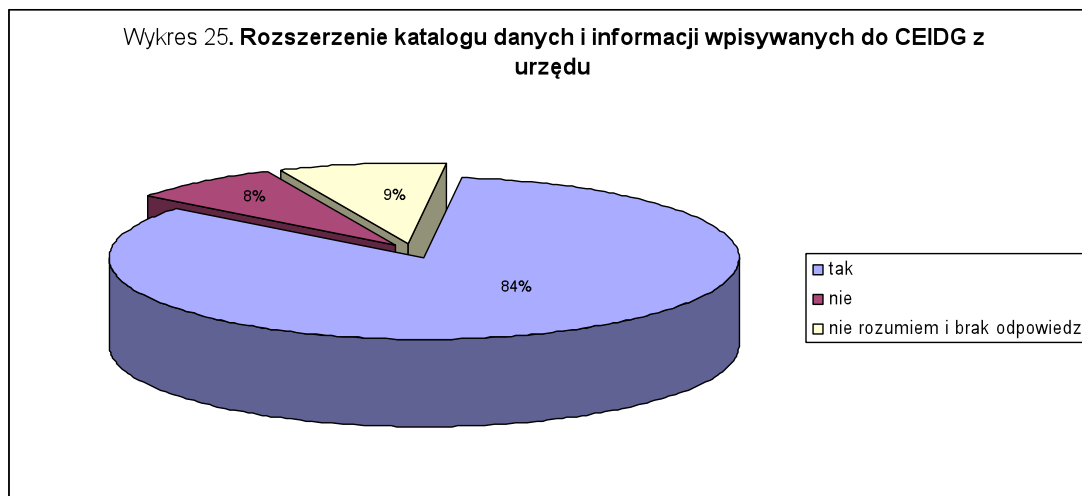
6. **Wskazanie, iż CEIDG przesyła wnioski przedsiębiorców, a nie odpowiednie dane (art. 28).** Wyjaśnienie: Odpowiednie rejestry chcą otrzymywać wnioski opatrzone podpisem elektronicznym, m.in. ze względu na wartość dowodową. Prawie 80% badanych gmin zgadza się z taką zmianą, natomiast prawie 20% badanych nie rozumie jej.

7. **Rozszerzenie katalogu danych i informacji wpisywanych do CEIDG z urzędu (art. 31 ust. 1).**

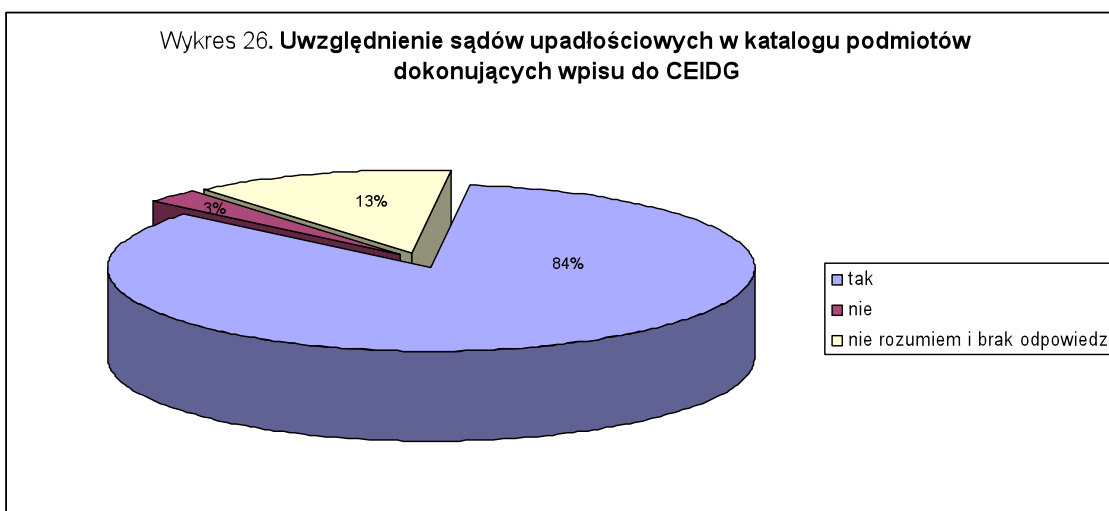
Wyjaśnienie: 84% badanych chciałoby rozszerzenia katalogu danych wpisywanych do CEIDG z urzędu o numer PESEL, REGON, REGON i NIP spółek cywilnych. W zakresie numerów, są to dane nadawane przez urzędy, z którymi CEIDG prowadzi bieżącą wymianę danych, na podstawie przepisu art. 27 ust. 5 ustawy. Rozwiązanie to przyczyni się do zapewnienia odpowiedniej jakości i spójności danych w poszczególnych rejestrach urzędowych. Ewentualne niezgodności w zakresie takich danych będą mogły być usuwane bez angażowania przedsiębiorcy. Dodatkowo ma być dodany przepis, na podstawie którego urząd wprowadzający te numery, z urzędu będzie prostował swoją ewentualną pomyłkę, w drodze czynności materialno-technicznej. Ponadto w przepisie art. 31 ust. 2 i 3 mają zostać uregulowane kwestie kompetencji organów, które powinny z urzędu dopisywać dane o ustanowieniu kuratora/opiekuna/syndyka masy

upadłościowej/osoby uprawnionej wyrokiem sądu (np. w stosunku do małoletnich) oraz o ustaniu tych uprawnień, w powiązaniu z wpisem właściwego przedsiębiorcy, tak by ustanowieni kuratorzy/opiekunowie/syndycy/osoby uprawnione mogli dokonywać wpisów w CEIDG.

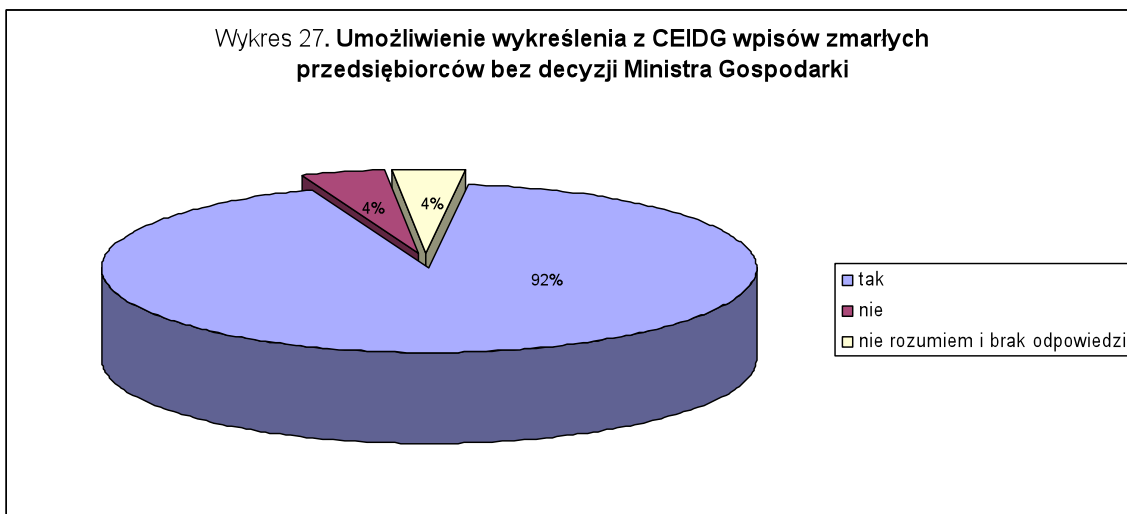
8. Uwzględnienie „sądów upadłościowych” w katalogu podmiotów dokonujących wpisu do CEIDG informacji o zakazach prowadzenia działalności gospodarczej (art. 31 ust. 5).

Zgodnie z przepisem art. 373-377 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze, sąd upadłościowy może orzec pozbawienie na okres od trzech do dziesięciu lat prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek. Informacja taka powinna zostać wpisana do CEIDG, a zakaz powinien skutkować wykreśleniem wpisu. Obecnie przepis art. 31 pkt. 5 przewiduje, że informacje o zakazie prowadzenia działalności gospodarczej przekazywane są do CEIDG przez Krajowy Rejestr Karny oraz organy. W związku z tym nie ma normy upoważniającej do przekazywania takich informacji przez sądy upadłościowe. 84% badanych jest za uregulowaniem tej kwestii.

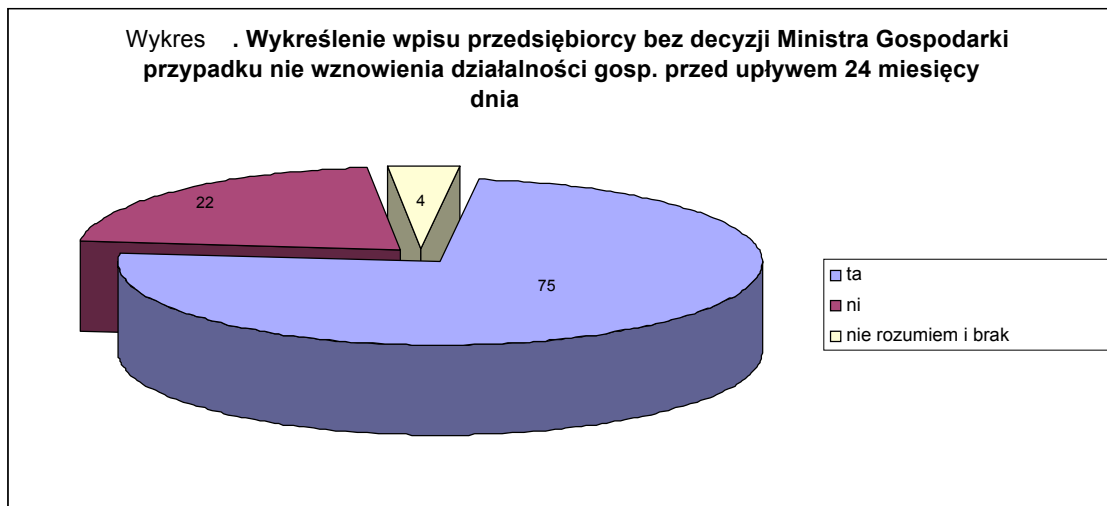

9. Umożliwienie wykreślenia z CEIDG wpisów zmarłych przedsiębiorców bez decyzji Ministra Gospodarki (art. 34 ust. 2 pkt 2). Obecnie przepisy ustawy SDG przewidują, iż w przypadku stwierdzenia przez Ministra Gospodarki „trwałego zaprzestania” wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę, wpis w CEIDG podlega wykreśleniu w drodze decyzji administracyjnej Ministra Gospodarki. Ponad 90% badanych gmin stoi na stanowisku, że wykreślenie wpisu zmarłego przedsiębiorcy powinno następować w drodze czynności materialno-technicznej, bo jest w praktyce

stwierdzeniem obiektywnego faktu, który wywołał nieodwracalne skutki. Natomiast w pozostałych przypadkach stwierdzenia przez MG „trwałego zaprzestania” wykreślenie będzie nadal następować w drodze decyzji administracyjnej, od której przysługuje ewentualnie wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

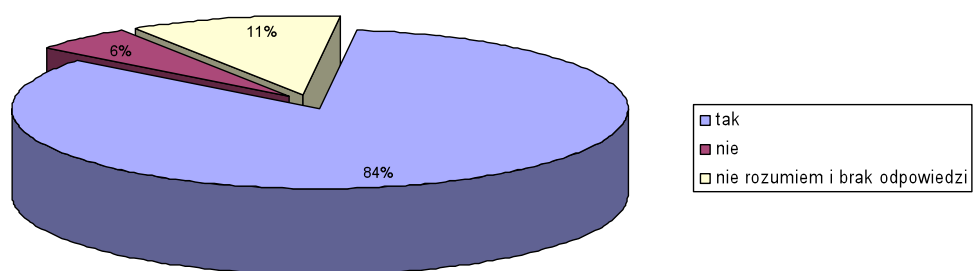

10. Umożliwienie wykreślenia z CEIDG wpisów przedsiębiorców, którzy nie wznowili wykonywania działalności gospodarczej przed upływem 24 miesięcy od dnia zawieszenia – bez decyzji Ministra Gospodarki (art. 34 ust. 2 pkt 3). 75% badanych twierdzi, że wykreślanie wpisu przedsiębiorcy w takiej sytuacji mogłoby się odbywać w drodze czynności materialno-technicznej, z zapewnieniem drogi odwoławczej od czynności wykreślenia przedsiębiorcy z CEIDG (np. w formie wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o wznowienie).

11. Zmiana redakcyjna w ustawie z 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009r. Nr 18, poz. 97) – art. 67 ust. 1. Przepis przejściowy odnosi się do organów „koncesyjnych”. W obecnym brzmieniu nakazuje przenieść do CEIDG dane „koncesyjne” przedsiębiorców, pominięto „innych podmiotów”.

Wykres 29. Zmiana redakcyjna dotycząca organów koncesyjnych

RAPORT Z KONSULTACJI

I. Informacje ogólne.

W przygotowanej nowelizacji ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (na podstawie przyjętych przez Radę Ministrów w dniu 4 grudnia 2012 r. założeń), zaproponowano rozwiązania, które m. in. uprościć procedury administracyjne związane z dokonywaniem wpisów, wykreśleń i sprostowań w ewidencji przedsiębiorców - osób fizycznych (Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej), co wpłynie pozytywnie na szybkość i sprawność obsługi przedsiębiorców.

Nowelizacja także doprecyzuje istniejące przepisy ustawy, co z kolei uprości i ujednolici stosowanie prawa, a przede wszystkim, zapewni wysokiej jakości dane zawarte w ewidencji przedsiębiorców. Będzie to sprzyjać ugruntowaniu bezpieczeństwa obrotu gospodarczego. Ma to szczególne znaczenie dla małych i średnich przedsiębiorstw, których zaufanie do kontrahentów bazuje na informacjach czerpanych z Centralnej Ewidencji i Informacji Gospodarczej prowadzonej przez Ministra Gospodarki.

II. Przebieg konsultacji.

Projekt *ustawy o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz niektórych innych ustaw* został przekazany do konsultacji publicznych w dniu 26 września 2014 r. następującym podmiotom:

- Business Centre Club (BCC);
- Biuro Informacji Kredytowej (BIK);
- Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw (FMiŚP);
- Krajowa Izba Gospodarcza (KIG);
- Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług;
- Konfederacja Lewiatan;
- Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- Polski Związek Pracodawców Budownictwa;
- Polska Izba Handlu;
- Pracodawcy RP;
- Związek Rzemiosła Polskiego (ZRP).

Spśród tych podmiotów, w wyznaczonym terminie 30 dni, uwagi zgłosiły:

- FMiŚP – część uwag uwzględniono, w zakresie pozostałych - w opinii MG niezasadnych - Fundacja przyjęła wyjaśnienia MG, jedna uwaga nieuwzględniona i wyjaśnienia MG nie zostały przyjęte;

- ZRP – część uwag uwzględniono, w zakresie pozostałych w opinii MG niezasadnych uwag ZRP przyjął wyjaśnienia MG.

Po upływie terminu wyznaczonego na konsultowanie projektu uwagi nadesłały BIK i Konfederacja Lewiatan. Oba podmioty wzięły udział w Konferencji uzgodnieniowej - część uwag uwzględniono, w zakresie pozostałych w opinii MG niezasadnych uwag zarówno BIK, jak i Konfederacja Lewiatan przyjęły wyjaśnienia MG.

Uwagi zgłosiło również Porozumienie Pracodawców Ochrony Zdrowia – uwagi zostały uwzględnione.

Szczegółowe omówienie uwag zgłoszonych w ramach konsultacji zostało przedstawione w załączniku – Tabeli do Raport z konsultacji w sprawie projektu ustawy o administracji podatkowej, zgodnie z wytycznymi zawartymi § 51 Regulaminu pracy Rady Ministrów.

Ponadto rekomendowane nowelizacją rozwiązania prawne były bardzo szeroko konsultowane w trakcie prac nad założeniami, na podstawie których opracowano niniejszy projekt ustawy zmieniającej. W ramach konsultacji społecznych projektu założeń, przedsiębiorcy oraz organy gmin wypowiedziały się w formie ankiety. Badanie ankietowe zostało skierowane drogą elektroniczną do 2479 gmin oraz 10.000 przedsiębiorców zarejestrowanych w systemie CEIDG. Badanie trwało 7 dni i było przeprowadzone na przełomie maja/czerwca 2012 r. Pytania zawarte w ankietach dotyczyły opinii ankietowanych na temat rozwiązań zawartych w projekcie założeń zmian do ustawy SDG. Responsywność wyniosła 6,1%. Otrzymano 763 wypełnionych ankiet, w tym 600 ankiet przesłały gminy, 163 ankiety wpłynęły od przedsiębiorców. Wszystkie zaproponowane rozwiązania zyskały aprobatę od min. 67% do maks.96% poparcia. Wyniki przedmiotowej ankiety stanowią załącznik do pkt. 5 OSR.

Ponadto projekt założeń został poddany konsultacjom z następującymi organizacjami przedsiębiorców: Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji, Polskiego Związku Pracodawców Budownictwa, Business Centre Club oraz Polskiej Izby Handlu. Żaden z tych podmiotów nie zgłosił uwag do projektu założeń.

III. Przebieg opiniowania

Projekt został także przekazany do zaopiniowania następującym organom i instytucjom państwowym:

- Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych;
- Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;
- Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego;
- Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;

- Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości;
- Krajowej Radzie Sądownictwa;
- Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Uwagi zgłoszone w ramach opiniowania zostały bądź uwzględnione, bądź w zakresie uwag nieuwzględnionych wskazane podmioty przyjęły wyjaśnienia ministerstwa podczas Konferencji uzgodnieniowej w dniu 15 grudnia 2014 r., z wyjątkiem tylko jednej z uwag, zgłoszonej bezpośrednio podczas Konferencji przez przedstawiciela Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.

Uwaga ta wraz z innymi nieuwzględnionymi uwagami zgłoszonymi przez organy i instytucje państwowe została ujęta w odrębnym zestawieniu w formie Tabeli, zgodnie z wytycznymi zawartymi § 50 ust. 3 Regulaminu pracy Rady Ministrów.

Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego w dniu 29 kwietnia 2015 r. uzgodniła projekt ustawy (bez zastrzeżeń).

Szczegółowe omówienie wszystkich uwag (uwzględnionych oraz nieuwzględnionych) zgłoszonych w ramach opiniowania zostało przedstawione w załączniku - Raport z konsultacji w sprawie projektu ustawy o administracji podatkowej, zgodnie z wytycznymi zawartymi § 51 Regulaminu pracy Rady Ministrów.

III. Zgodnie z opinią Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 23 kwietnia 2015 r., Nr DPUE.920.1378.2014/8/dl projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

IV. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie ww. ustawy.

		<p>Krajowa Rada Sądownictwa</p> <p>GUS</p> <p>UOKIK</p>	<p>co do statusu prawnego wspólników spółek cywilnych.</p> <p>Wątpliwości Rady budzi propozycja uchylecia przepisów art. 4 ust. 2 i art. 14 ust. 2-2b, z tym uzasadnieniem, iż zabieg taki przyczyni się do wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych w zakresie traktowania umowy spółki cywilnej jako formy działalności gospodarczej, odrębnej oderwanej od wpisu samego przedsiębiorcy. KRS zauważa iż taka propozycja może nie doprowadzić do założonego celu, a nadto projektodawca nie odniósł się do innych ustaw szczegółowych w kontekście zaproponowanych zmian w SDG, min. w art. 2 ust. 1 ustawie o rachunkowości, art. 2 pkt 11 ustawy o statystyce publicznej, art. 13 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym. Brak odniesienia może spowodować, że zaproponowane zmiany nie przyczynią się do osiągnięcia zamierzonego celu.</p> <p>Uchylenie przepisu prawnego odnoszącego się do wskazania, że za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej oraz przepisów dotyczących zawieszenia działalności w przypadku wykonywania działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej może budzić wątpliwości interpretacyjne związane z obowiązkiem zgłaszania tych informacji do CEIDG i GUS, np. w przypadku zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej jako wspólnik spółki cywilnej, a dalszego jej prowadzenia jako osoba fizyczna będąca przedsiębiorcą.</p> <p>Do ponownego rozważenia poddajemy kwestię zasadności uchylecia w art. 4 ust. 2 projektu ustawy z uwagi na „konieczność wyeliminowania mylnych interpretacji uznających, iż umowa</p>	<p>w które angażuje się przedsiębiorca nie uzasadnia twierdzenia, że przedsiębiorca wykonuje działalność w różnych formach. Odnosi się to także do uczestnictwa jako wspólnik kilku bądź więcej spółkach cywilnych. Należy <u>ponownie podkreślić, że pod pojęciem spółki cywilnej rozumie się umowę prawa prywatnego określającą wspólny cel gospodarczy, jaki zamierzają osiągnąć strony tej umowy oraz sposób, w jaki do tego celu będą dążyć - art. 860 kc i n.</u> Wszelkie zatem czynności odnoszące skutek dla stosowania umowy spółki zależne są od woli stron i należą do sfery prawa prywatnego – prawa zobowiązań. Przedsiębiorca wpisany do CEIDG, mimo że podejmuje wiele różnych aktywności działalności gospodarczej, powinien być traktowany jako jeden podmiot wykonujący jednolicie pojmowaną działalność gospodarczą. Fakt, że przedsiębiorca podejmuje działalność gospodarczą jedynie jako wspólnik spółki cywilnej nie oznacza, że prawo do zawieszenia przez niego działalności gospodarczej uzależnione jest od zawieszenia działalności także przez pozostałych wspólników, co w efekcie miałooby prowadzić do zaprzestania, przynajmniej czasowego, wykonywania umowy spółki cywilnej. Obowiązek określony w art. 14 ust. 2 ustawy o swobodzie gospodarczej w obecnym brzmieniu zmusza przedsiębiorcę, niekiedy nawet wbrew jego woli, do dalszego prowadzenia działalności z powodu braku zgody na zawieszenie działalności przez pozostałych wspólników. Wydaje się, że takie rozwiązanie stanowi ograniczenie w swobodzie prowadzenia działalności gospodarczej.</p> <p>Niezgodne z istotą i celem instytucji zawieszenia działalności gospodarczej oraz przepisami dotyczącymi spółek cywilnych jest również umożliwienie zawieszania działalności w jednej lub kilku spółkach cywilnych, w których przedsiębiorca jest wspólnikiem.</p> <p>Istnienie i ciągłe utrzymywanie w systemach ubezpieczeniowym (składki zdrowotne) i podatkowym (VAT i NIP, ale już nie p.doch.o.os.fiz.) oraz w celach statystycznych (REGON) zaszczości po przedsiębiorstwach-spółkach cywilnych, <u>które z dniem 01.01.2001 r. utraciły podmiotowość prawną</u> nie stanowi żadnej podstawy do dostosowywania do obowiązującego prawa tych niespójności - m.in. przepisów K.c. i błędnej, rozszerzającej interpretacji przepisów SDG, tworząc z rejestru osób fizycznych rejestru umów spółek cywilnych. Propagowanie wśród przedsiębiorców i organów stanowiska, że spółka cywilna to jakaś szczególna „forma”, „firma”, „przedsiębiorstwo”, itp., funkcjonująca, jako odrębny podmiot w systemie prawa, jest niewłaściwe. Jest to przecież wyłącznie umowa cywilna, tym różniącą się od innych umów, że jest zdefiniowana w K.c.</p> <p>Należy ponadto zwrócić uwagę, że rozwiązań ewentualnych problemów, na które wskazują niektóre z organów zgłaszających uwagę do tych przepisów, nie należy szukać w zmianie systemu prawnego, a w odpowiednio skonstruowanym, dostosowanym do obecnych przepisów, formularzu wniosku, z jasnymi i czytelnymi informacjami zarówno dla przedsiębiorców, jak i dla organów, do których, <u>właściwe i precyzyjne</u> informacje o zawieszeniu powinny trafić do – MF i ZUS. Formularz CEIDG nie jest zaś regulowany żadnym aktem prawnym. Z tego względu nie jest również</p>
--	--	---	---	--

		<p>UMWW (Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego – w ramach opiniowania przez KWRiST)</p> <p>UMWŚ (Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego – w ramach opiniowania przez KWRiST)</p>	<p>spółki cywilnej i informacja o niej w CEIDG stanowi podstawę do uznania takiej umowy za odrębną formę działalności oderwaną od samego wpisu do CEIDG przedsiębiorcy”. Należałoby się zastanowić, czy podobnego celu nie można osiągnąć za pomocą innych środków np. wytycznych, czy wyjaśnień.</p> <p>Niewskazane wydaje się być proponowane uchylene pkt.2, które może spowodować zawieszenie w próżni legislacyjnej wspólników spółek cywilnych, które same w sobie nie posiadają podmiotowości prawnej.”.</p> <p>Usunięcie art. 4 ust. 2 pozostawia nieuregulowaną kwestię spółek cywilnych.</p>	<p>możliwe proponowanie szczegółowych zmian w tym formularzu w niniejszej nowelizacji.</p> <p>Przy prawidłowej interpretacji obecnie obowiązujących przepisów, przedsiębiorcy nie mieli i nie mają podstawy prawnej i możliwości zawieszania swojej „aktywności” indywidualnej, z jednoczesnym kontynuowaniem „aktywności spółkowej” - rozumianej przez niektóre organy i przedsiębiorców, jako odrębnej i niezależnej. Dlatego też, mając na uwadze powyższe, tym bardziej należy obecne przepisy pozbawić wieloznaczności, zmieniając odpowiednio ich redakcję, by nie budziła już żadnych wątpliwości.</p> <p>System prawa powinien być jednolity, w którym przedsiębiorca zawsze oznaczać będzie to samo.</p> <p>Także uwaga MF o konieczności uzupełnienia przepisów o przepis porządkujący w zakresie tych przedsiębiorców którzy dokonali wpisu na podstawie art. 4 ust. 2 nie może być uwzględniona, ponieważ CEIDG ewidencjonuje przedsiębiorców – osoby fizyczne (art. 4 ust. 1), a nie jego aktywności (art. 4 ust. 2).</p> <p>Wyjaśnienia MG zostały przyjęte.</p> <p>Uwaga niezasadna – stanowisko jak wyżej. Zespół do spraw Infrastruktury w ramach KWRiST przyjął wyjaśnienia.</p> <p>Uwaga niezasadna – stanowisko jak wyżej. Zespół do spraw Infrastruktury w ramach KWRiST przyjął wyjaśnienia.</p>
2.	Art. 1 pkt 2 (dot. zmienianego art.	UMWW	Proponowana zmiana wyklucza alternatywny sposób identyfikacji wniosku o wydanie interpretacji. Wskazane byłoby zachowanie	Uwaga niezasadna Uwaga niezrozumiała. Pełne uzasadnienie do wprowadzenia zmian w tym przepisie oraz innych artykułach ustaw wymienionych w nowelizacji w art. od 2 do 59 zawarto

	10 ust. pkt 4 w ustawie SDG)		dotychczasowego brzmienia punktu.	<p>w Uzasadnieniu w punkcie 4 ppkt 1. W tym miejscu wypada nadmienić, że dotychczasowe brzmienie tego przepisu, o którego pozostawienie w niezmienionym brzmieniu postuluje UMWW, jest niezasadne z chociażby takiego względu, że od dnia 1 stycznia 2012 r., kiedy przepisy odnoszące się do ewidencji gminnych zostały ostatecznie uchylone nie istnieje w systemie prawa „numer w Ewidencji Działalności Gospodarczej”.</p> <p>Zespół do spraw Infrastruktury w ramach KWRiST przyjął wyjaśnienia.</p>
3.	Art. 1 pkt 4 (dot. dodawanego art. 16a w ustawie SDG)	ZRP	<p>Proponowany przepis nakłada na przedsiębiorcę obowiązek posiadania tytułu prawnego do nieruchomości, których adresy określone w art. 25 ust.1 pkt 5 podlegają wpisowi do CEIDG (adres zamieszkania, adresy, pod którymi prowadzona jest działalność gospodarcza)</p> <p>W opinii ZRP, obowiązująca, co do zasady elektroniczna forma dokonywania wpisów do CEIDG powoduje, że zaproponowane brzmienie przepisu nadal nie zapewni możliwości ich weryfikacji. W jaki sposób będzie można egzekwować ten warunek przy wpisach on-line? Dzisiaj, pomimo że ustawa o SDG nie precyzuje obowiązku posiadania tytułu prawnego do nieruchomości, w której mieści się siedziba firmy, z powodów oczywistych taki warunek zawsze obowiązywał przedsiębiorcę i zdecydowana większość przedsiębiorców go przestrzegala.</p> <p>Jeśli spełnienie tego warunku miałyby polegać wyłącznie na złożeniu oświadczenia we wniosku CEIDG, to nadal nie uniknie się sytuacji, że będą podawane adresy miejsca wykonywania działalności, dla których przedsiębiorca nie będzie posiadał tytułu prawnego. System ten mógłby funkcjonować sprawnie tylko przy dokonywaniu wpisów i kolejnych w nich zmian za pośrednictwem organów gmin. Wprawdzie, w praktyce większość przedsiębiorców (97%) nadal wybiera formę papierową wpisu do CEIDG, ale to nie może zmienić zasadniczego założenia, że docelowo system zostanie w przyszłości w pełni zelektronizowany.</p>	<p>Uwagi uwzględnione w tym zakresie, że przepis zostanie doprecyzowany we współpracy z Ministerstwem Sprawiedliwości oraz zostanie rozwinięte/uzupełnione/uszczegółowione uzasadnienie do tego przepisu, między innymi o następujące wyjaśnienia.</p> <p>Przede wszystkim przepis ten jest realizacją przyjętych w dniu 04.12.2012 r. przez Radę Ministrów założeń (w tym Ministrów obecnie zgłaszających uwagi). W założeniu nr 17 wskazano wyraźnie, że powinno się ustanowić przesłankę w postaci braku tytułu do posługiwania się adresami w CEIDG do wykreślenia z urzędu w drodze decyzji administracyjnej z uwagi na plagę posługiwania się przez przedsiębiorców dowolnymi adresami, bez zgody, a nawet wiedzy uprawnionych do tych adresów osób, często w celu świadomego naruszenia przepisów prawa (np. fikcyjne rejestry i firmy powstające na „chwile” w celu np. wyludzenia kredytu). W przedmiotowym projekcie założenie przyjęte przez Radę Ministrów realizuje art. 35 ust. 2a i 2b. Ponieważ jednak w obowiązującym porządku prawnym, żaden przepis materialny ustawy SDG nie wskazuje na konieczność istnienia takiego uprawnienia wprost, chociaż pośrednio wynika to z przepisu art. 33, mówiącego o domniemaniu prawdziwości danych zawartych w CEIDG, <u>realizując w pełni to założenie należało zatem wprowadzić w ustawie dyspozycję, z której wprost będzie wynikał obowiązek posiadania przez przedsiębiorcę tytułu prawnego do nieruchomości, których adresy zostały podane w CEIDG (projektowany art. 16a), by wprowadzać sankcję za niedopełnienie tego obowiązku (projektowany art. 35 ust. 2a i 2b).</u> Niekonsekwencją bowiem byłoby obligatoryjne wykreślenie z CEIDG przedsiębiorcy, który podał, jako adres zamieszkania lub prowadzenia działalności gospodarczej adres nieruchomości lub lokalu, do którego nie posiada tytułu prawnego, skoro prawo mu tego nie zabrania.</p> <p>Pojęcie tytułu prawnego do nieruchomości należy wyjaśniać nie w oparciu o jakąś jedną konkretną definicję bo taka nie istnieje, ale o orzecznictwo i doktrynę, podobnie jak nie zostało zdefiniowane np. pojęcie „tytułu prawnego do lokalu” w ustawie o ochronie praw lokatorów. Tak więc przepis ustawy nie jest miejscem na szczegółowe wyjaśnianie, co to jest i jaką formę ma przybrać tytuł prawny do lokalu, którego adresem posługuje się w CEIDG dany przedsiębiorca. Przepis art. 16a nie może zawierać katalogu takich tytułów, ponieważ założeniem projektodawcy jest to, aby był to katalog otwarty, bez jakiegokolwiek sugerowania, który tytuł jest najwłaściwszy, którym może być np. pisemne lub ustne oświadczenie woli, które może być</p>

		FMiŚP	<p>Należy odejść od przepisu w myśl którego, przedsiębiorca musi posiadać tytuł prawny do nieruchomości, których adresy podlegają wpisowi do CEIDG. W wielu przypadkach przepis ten będzie pusty, gdyż nie będzie możliwości sprawdzenia tego faktu przy rejestracji przedsiębiorcy za pośrednictwem internetu. W związku z tym, w dalszym ciągu mogą być podawane adresy, na które przedsiębiorca nie będzie miał stosownych dokumentów. Ponadto w wielu przypadkach przepis ten będzie nieracjonalny. Rodzą się wątpliwości, jaki dokument byłby wymagany w przypadku członka rodziny (np. dziecka) zameldowanego i zamieszkującego pod wskazanym adresem, który nie ma tytułu prawnego do wskazanej nieruchomości, a wskaże ten lokal we wpisie. Co będzie w przypadku firm prowadzonych w wirtualnych biurach? Naszym zdaniem projektowane rozwiązanie będzie jedynie przeszkodą w uruchamianiu działalności gospodarczej, a na pewno nie zapewni bezpieczeństwa obrotu gospodarczego.</p> <p>W związku z wprowadzeniem ww. przepisów, powstaje pytanie – co z przedsiębiorcami wpisanymi do CEIDG, którzy w zgłoszeniu podali adres lub adresy, do których nie mają tytułu prawnego. Czy przedsiębiorcy ci zostaną wykreśleni z rejestru, czy też musieliby dokonać zmiany wpisu, jeśli tak to w jakim terminie. W projekcie brak jest przepisów przejściowych regulujących ten problem.</p>	<p>jednostronne lub w formie umowy stron, którym może być również orzeczenie lub decyzja właściwego sądu lub organu, z którego wynikać będzie dla danego przedsiębiorcy możliwość korzystania z lokalu, czy też rozporządzania nim. Kwestionującym ten przepis należy wskazać, że tytuł prawny do nieruchomości, których adresy podlegają wpisowi do CEIDG z reguły przybiera formę pisemną, jednak może też istnieć jako rezultat ustnej umowy stron. Na gruncie tego przepisu nie będzie zatem jednolitego systemu stwierdzania, co danym tytułem prawnym do nieruchomości jest, ani wyznaczonego organu do wydawania stosownych zaświadczeń w tym zakresie. Nie wyklucza ten przepis zatem wskazania np. skrytki pocztowej, np. jako adresu do doręczeń, bo przecież jakąś umowę z pocztą przedsiębiorca musi zawrzeć, nie wyklucza to również podawania adresów tzw. wirtualnych biur, w których przedsiębiorca „wynajmuje” na określonych przecież jakąś umową zasadach np. biurko lub czas i możliwość korzystania z danego biura, czy np. tylko z możliwość odbierania z danego miejsca raz w tygodniu przychodzącej na ten adres korespondencji. W tym przypadku również ktoś dany lokal musiał kupić/wynająć/wydzierżawić, a następnie umówić się z kolejnym podmiotem, który np. działa jako takie biuro, a ten z kolei zawiera umowę ustną, pisemną – dowolną z takim przedsiębiorcą, który podaje adres tego biura w CEIDG. W takim przypadku tytuł prawny do adresu, jak najbardziej istnieje. Wielokrotnie tego typu umowy były weryfikowane w trakcie postępowań administracyjnych o wykreślenie przedsiębiorcy z CEIDG, w związku z przesłankami niezgodności podanych przez niego danych adresowych we wpisie.</p> <p>Rozpatrując ten przepis i intencje projektodawcy należy uwzględnić również fakt, że celem tego przepisu jest wskazanie przedsiębiorcom już w przepisach ogólnych ustawy, że nie może on podawać dowolnych często nieprawdziwych adresów, albo prawdziwych, a podanych np. bez zgody właściciela czy użytkownika danej nieruchomości, a w przypadku wygaśnięcia np umowy użyczenia czy najmu, przedsiębiorca zobowiązany jest do złożenia wniosku o zmianę wpisu i podania we wpisie prawdziwych danych - bo skoro ktoś rozwiązał umowę to dotychczasowe dane stają się niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy (faktycznym, prawnym). Z przepisu nie wynika jednak, że przedsiębiorca musi się legitymować tym uprawnieniem składając wniosek o wpis do CEIDG, zarówno przed pracownikiem organu gminy, w którym składany jest wniosek, jak i on-line. Przedsiębiorca dokonując wpisu danych adresowych do CEIDG powinien mieć jednak świadomość istnienia takiego obowiązku i konsekwencji wpisania jakiegoś adresu bez chociażby ustnej zgody uprawnionej osoby, gdyby ktokolwiek kwestionował prawdziwość jego danych zawartych we wpisie i jego tytuł prawny do tej nieruchomości, który w takim przypadku będzie tą ustną zgodą/umową.</p> <p>Przedsiębiorcy zarówno obecnie, jak i po wejściu w życie nowelizacji powinni dokonać niezwłocznie odpowiedniej zmiany we wpisie (w terminie 7). Ponieważ na podstawie art. 33 ustawy SDG istnieje domniemanie prawdziwości danych zawartych w CEIDG, a osoba wpisana do CEIDG odpowiada za zawarte tam dane,</p>
--	--	-------	---	---

		UMWW	Wskazane byłoby uzupełnienie proponowanego brzmienia artykułu poprzez przymiotnik uregulowany przed rzeczownikiem tytuł prawny.”	<p><u>dokonywanie na bieżąco odpowiednich zmian we wpisie w zakresie wszystkich danych wpisowych a nie tylko danych adresowych, dotyczy wszystkich przedsiębiorców, zarówno obecnie jak i po nowelizacji.</u> Postępowanie o wykreślenie wszczynane jest obecnie po otrzymaniu zawiadomienia o niezgodnościach we wpisie – najczęściej od osób fizycznych- w zakresie danych adresowych, którymi ktoś bez wiedzy lub zgody tych osób się posługuje. Zawiadomienia pochodzą również od takich organów jak ZUS czy US. Przedsiębiorca jest najpierw wzywany do zmiany danych w terminie 7 dni, bądź złożenia wyjaśnień, więc ma prawo do odniesienia się do stawianych zarzutów. Obecnie Minister Gospodarki wszczynając rocznie po kilka tysięcy takich postępowań, które w znacznej części kończą się wykreśleniem przedsiębiorcy z CEIDG. Postępowania w tych sprawach są skomplikowane i długotrwałe i bardzo obciążają te osoby, których dane adresowe wskazano we wpisie bez ich zgody i wiedzy.</p> <p>Nie ma potrzeby tworzenia przepisów przejściowych- po nowelizacji zmieni się jedynie dyspozycja do wykreślenia przez Ministra. Minister Gospodarki wykreśli obligatoryjnie każdego przedsiębiorcę, który poda fałszywe dane adresowe we wpisie w CEIDG. Obecnie Minister może wykreślić takiego przedsiębiorcę, nie mniej jednak z uwagi na wnioski i roszczenia osób które zgłosiły takie nieuprawnione posługiwanie się ich adresem, decyzja o wykreśleniu zawsze jest wydawana. Możliwość żądania w postępowaniu wykazania swego uprawnienia do nieruchomości, której adres przedsiębiorca wpisał do CEIDG, uprości postępowanie dowodowe w takich sprawach.</p> <p>Wyjaśnienia MG zostały przyjęte.</p> <p>Uwaga niezasadna – stanowisko jak wyżej. Zespół do spraw Infrastruktury w ramach KWRiST przyjął wyjaśnienia.</p>
4.	Art. 1 pkt 7 lit. a tiret drugie (dot. zm. art. 25 ust. 1 pkt 6 ustawy SDG)	GUS	<p>Proponuje się, aby dane kontaktowe wpisywane do CEIDG zawierały także numer faksu, który występuje w zakresie przedmiotowym rejestru REGON na mocy art. 42 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 591, z późn. zm.).</p> <p>Ponadto wydaje się zasadna zmiana art. 25 ust. 1 pkt 16 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, poprzez wskazanie w nim przedmiotu działalności gospodarczej zgodnie z PKD.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Należy mieć na uwadze, że przepis ten stanowi katalog otwarty, więc dopisanie tej danej, jak numer faksu nic nie zmieni jeżeli ktoś tego numeru nie posiada, albo nawet jeśli posiada, to nie poda go we wniosku.</p> <p>W zakresie uwagi zawartej w zdaniu drugim, czyli dopisywanie kodów PKD do orzeczeń o zakazie (art. 25 ust. 1 pkt 16) wynika z założeń i jest zrealizowane w art. 9 projektu-zmiany w zakresie ustawy Kodeks postępowania Karnego. Również obecnie sąd dopisując zakaz dopisuje różne dane w tym zakresie, nie wskazane przecież w pkt 16, który jest w tym celu ogólny, aby pozostał jak najbardziej elastyczny i uniwersalny. Ewentualne dane obowiązkowe, które sąd ma wskazać w takim orzeczeniu powinny wynikać z KPA.</p> <p>GUS podczas Konferencji przyjął wyjaśnienia MG.</p>

		UMWW	<p>jedynie „tak” albo „nie”, należy uznać za informację niewystarczającą. Pozostawienie w takim brzmieniu projektowanych przepisów może utrudnić prowadzenie postępowań i egzekucję decyzji administracyjnych wydawanych m.in. przez WIIH oraz Prezesa UOKiK.</p> <p>Dlatego też art. 25 pkt 10 powinien zostać uzupełniony o dodatkowe informacje, w zakresie przedmiotu działalności spółki cywilnej oraz w zakresie podania informacji o wszystkich wspólnikach spółki cywilnej.</p> <p>Proponowana zmiana utrudnia sposób identyfikacji spółki cywilnej. Proponowane jest zatem zachowanie dotychczasowego brzmienia punktu 10.</p>	
6.	Art. 1 pkt 7 lit. a tiret ósme	UMWŚ.	<p>Proponuje się pozostawienie pkt 19 w dotychczasowym brzmieniu i dodanie kolejnego pkt dot. wykreślenia przedsiębiorcy z CEIDG. Zasadnym wydaje się rozróżnienie kwestii wykreślenia przedsiębiorcy z CEIDG od wykreślenia wpisu z CEIDG.</p>	<p>Uwaga niezasadna. Zaproponowane rozwiązanie nie może być zaakceptowane, ponieważ CEIDG jest rejestrem przedsiębiorców i wykreślenia z CEIDG dotyczą <u>tylko i wyłącznie przedsiębiorców</u>, a nie fragmentów ich wpisów, czy też w ogóle wpisów w CEIDG. Ponadto wyjaśnienia, jak w pkt 1 tabeli</p> <p>Zespół do spraw Infrastruktury w ramach KWRiST przyjął wyjaśnienia.</p>
7.	Art. 1 pkt 7 lit. d tiret drugie (zm. dot. art. 25 ust. 5 pkt 9 ustawy SDG)	ZUS	<p>Zgodnie z art. 25 ust. 5 pkt 9 projektu ustawy, integralną częścią wniosku o wpis do CEIDG, będzie żądanie przyjęcia, w przypadku przedsiębiorcy będącego płatnikiem składek wyłącznie na własne ubezpieczenia, zgłoszeń do ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego, zgłoszeń członków rodziny, oraz zmiany danych wykazanych w tych zgłoszeniach, a także wyrejestrowań z ubezpieczeń. W związku z powyższym oraz brzmieniem art. 14 projektu ustawy (dodawany art. 36b do ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych) Zakład uznaje, iż osobie prowadzącej działalność gospodarczą, będącej płatnikiem składek wyłącznie na własne ubezpieczenia, zostaną pozostawione</p>	<p>Uwaga niezasadna. Niniejsza treść przepisu została zaproponowana przez ZUS przy piśmie z dnia 23.04.2013 r. znak UNP: 2013-44743, kiedy konsultowano roboczą wersję projektu. Wówczas ZUS podał konkretnie brzmienie projektowanego art. 25 ust. 5 pkt - w piśmie ZUS był to roboczy art. 25 ust. 8. Wówczas ZUS nie zaproponował takiego rozszerzenia i nie zgłosił konieczności uwzględnienia takiego problemu. Niemniej jednak niniejsza uwaga może zostać uwzględniona, ale po zaproponowaniu ponownie konkretnego brzmienia przepisu (podczas konferencji uzgodnieniowej), który realizowałby wnioskowaną przez ZUS możliwość dołączenia do wniosku również danych dotyczących zgłoszenia wyrejestrowania z ubezpieczeń osoby współpracującej z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą (art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych) - w przypadku zawieszenia działalności gospodarczej.</p> <p>ZUS podczas Konferencji przyjął wyjaśnienia.</p>

		<p>możliwości dokonania wyżej wymienionych zgłoszeń/zmian na ogólnych zasadach, tzn. bezpośrednio do Zakładu, bez pośrednictwa CEIDG, co wynikałoby również z pkt 5 str. 10-11 uzasadnienia do projektu.</p> <p>Ponadto w odniesieniu do zmiany wprowadzonej w art. 25 ust. 5 pkt 9 proponujemy rozważyć możliwość dołączenia do wniosku również danych dotyczących zgłoszenia wyrejestrowania z ubezpieczeń osoby współpracującej z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą (art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych) - w przypadku zawieszenia działalności gospodarczej.</p> <p>Obecnie Zakład obsługując wnioski CEIDG-1 o zawieszenie działalności gospodarczej sporządza dokumenty ubezpieczeniowe: wyrejestrowanie płatnika składek, wyrejestrowanie z ubezpieczeń osoby prowadzącej działalność oraz wyrejestrowanie osoby współpracującej, a także członków ich rodzin. Proponowany przepis w obecnym brzmieniu pozwala na zgłoszenie wyrejestrowania z ubezpieczeń jedynie prowadzącego działalność oraz zgłoszonych członków jego rodziny.</p> <p>Biorąc pod uwagę funkcjonujący od kilku lat tryb obsługi wniosków CEIDG-1 o zawieszenie działalności gospodarczej, polegający na sporządzaniu przez Zakład niektórych dokumentów ubezpieczeniowych „za płatnika” można przyjąć, że nowelizacja przepisu ograniczy zakres dokumentów możliwych do sporządzenia przez Zakład.</p> <p>Ponadto w świetle zmiany art. 36b ustawy, przedsiębiorca może podać dane do wyrejestrowania i zgodnie z art. 25 ust. 5 – jest to żądanie dokonania odpowiednich zgłoszeń. W tej sytuacji powstaje pytanie, czy w przypadku, gdy przedsiębiorca nie skorzysta z możliwości dołączenia takiego żądania do wniosku, to czy Zakład powinien zrezygnować z</p>	
--	--	---	--

			tworzenia dokumentów wyrejestrowujących, które sporządza obecnie. Intencją Zakładu była zmiana przepisów umożliwiająca sporządzenie „za płatnika” wyrejestrowania z ubezpieczeń osoby prowadzącej działalność podczas obsługi wniosku CEIDG-1 o wykreślenie działalności.	
8.	Art. 1 pkt 7 lit. e (dot. dodawanego ust. 5d w art. 25 ustawy SDG).	ZRP	Do art. 1 pkt. 6 lit.d., drugi (-) projektu - dot. zmian w art. 25 ust. 5 ustawy o SDG o zamieszczeniu w ustawie o SDG podstawy prawnej do zawarcia we wniosku o wpis niektórych danych dotyczących obowiązków podatkowych przedsiębiorcy. Uszczegółowienie przepisów ustawy o SDG o informacje (równoznaczne z przyjęciem zawiadomienia) o formie wpłaty zaliczki na podatek dochodowy, rodzaju prowadzonej dokumentacji rachunkowej oraz danych podmiotu prowadzącego dokumentację rachunkową oceniamy jako dobre rozwiązanie, likwidujące dotychczasowe wątpliwości, czy podanie tych informacji we wniosku CEIDG należy traktować za jednoznaczne z powiadomieniem urzędu skarbowego. Jak nam wiadomo, pomimo, że większość tych informacji zawierały obecnie obowiązujące wnioski CEIDG - organy skarbowe nie zawsze uznawały, że zostały w tym zakresie skutecznie powiadomione przez przedsiębiorcę. Także orzecznictwo sądowe nie było przychylnie przedsiębiorcom. Stąd bardzo ważne jest uregulowanie tej kwestii, tak żeby przedsiębiorca nie miał wątpliwości, że powiadomienia złożone z pośrednictwem CEIDG są równoznaczne ze złożeniem informacji w urzędzie skarbowym.	Uwaga została uwzględniona w związku z uwagą MF o konieczności dodania w art. 25 po ust. 5c nowego ust. 5d precyzującego kwestie terminów na składanie oświadczeń podatkowych. Przepis zaproponował w roboczych uzgodnieniach po Konferencji MF.
9.	Art. 1 pkt 7 lit. e (dot. dodawanego ust. 5c w art. 25)	ZUS	Z projektowanego przepisu art. 25 ust. 5c wynika, że przedsiębiorca będący płatnikiem składek na własne ubezpieczenia wraz z wnioskiem o wpis do CEIDG przekazuje dane do sporządzenia odpowiednich zgłoszeń. W	Uwaga niezasadna. Uwaga niezrozumiała, ponieważ tę właśnie treść przepisu zaproponował ZUS w piśmie z dnia 23.04.2013 r. znak UNP: 2013-44743 – na roboczo w piśmie ZUS był to art. 25 ust. 10. Treść z pisma ZUS została wprost „przeklejona” do projektu i obecnie jest to projektowany art. 25 ust. 5c. Co Zakład rozumiał podając wówczas tę treść,

	ustawy SDG).		związku z powyższym Zakład rozumie, że wymagane dane nie będą przekazywane w samym wniosku o wpis do CEIDG, lecz w załączniku do wniosku.	trudno jest nam wyjaśnić, ponieważ jest to specjalistyczna materia zastrzeżona dla ZUS, którą MG jako od kompetentnego podmiotu przyjęło w całości. ZUS podczas Konferencji przyjął wyjaśnienia.
10	Art. 1 pkt 8 lit. a (dot. zm. art. 26 ust. 2 ustawy SDG).	ZRP	Do art. 1 pkt. 7 projekt - wprowadzającego zmianę dot. art. 26 ust.2 ustawy SDG umożliwiającą złożenie wniosku CEIDG w formie papierowej nie tylko osobiście, ale również przez pełnomocnika. Przy okazji prerעדagowywania tego przepisu proponujemy wprowadzenie modyfikacji umożliwiającej pełnomocnikom, w tym także podmiotom prowadzącym dokumentację rachunkową przedsiębiorcy i posiadającym upoważnienie do składania deklaracji podatkowych w formie elektronicznej (zgłoszenie UPL), a także przesyłającym deklaracje do ZUS (sygnowane bezpiecznym podpisem elektronicznym, weryfikowanym za pomocą kwalifikowanego certyfikatu) - dokonywanie w imieniu przedsiębiorców zmian we wpisach do CEIDG również w formie elektronicznej.	Uwaga niezasadna. Możliwość złożenia wniosku drogą elektroniczną przez pełnomocnika os fiz. istnieje już obecnie. Po nowelizacji, która uszczegółowia, że pełnomocnikiem może być również osoba prawna nic nie stoi na przeszkodzie, aby biuro rachunkowe – osoba prawna/fizyczna również złożyło wniosek w imieniu przedsiębiorcy – niniejsza nowelizacja doprecyzowuje te kwestie w art. 1 pkt 6 lit. c, pkt 7 lit. a oraz w pkt 9 lit b projektu), pod warunkiem udzielenia pełnomocnictwa związanego z czynnościami w CEIDG. ZRP podczas Konferencji przyjął wyjaśnienia MG.
11	Art. 1 pkt 9 (dotyczyło dodawanego art. 26b w ustawie SDG – w projekcie przekazany do konsultacji i opiniowania).	GIODO	Uwzględniając, iż – w myśl art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 1182) – zgoda osoby, której dane dotyczą, na przetwarzanie dotyczących jej danych osobowych jest jedną z równorzędnych, a nie jedyną, przesłanką dopuszczalności przetwarzania takich danych, zbędny i merytorycznie nieuzasadniony jest art. 26 b ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.), dodawany przez art. 1 pkt 8 projektu. Zauważyć wypada, że ustawa o swobodzie działalności gospodarczej w sposób wyczerpujący reguluje kwestie związane ze składaniem wniosków o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, zwanej dalej „CEIDG”,	Uwagi uwzględnione Przepis został wykreślony z projektu Uwagi BIK i KL zostały uwzględnione (zanim zostały zaprezentowane w pismach BIK i KL, które zgłosiły uwagi po terminie), <u>z uwagi na jednoznaczne stanowisko GIODO w tym zakresie i uwagę GIODO o konieczności rezygnacji z tego przepisu;</u>

		<p>Konfederacja Lewiatan</p>	<p>prowadzeniem CEIDG i udostępnianiem danych z CEIDG (rozdział 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej ze zmianami proponowanymi w art. 1 pkt 6 – 22 projektu). Tym samym – wbrew zaprezentowanemu w art. 1 pkt 8 projektu brzmieniu art. 26 b ustawy o swobodzie działalności gospodarczej – przetwarzanie danych przedsiębiorcy w ramach CEIDG odbywa się na podstawie przepisów prawa, nie zaś w oparciu o jego zgodę. Przedsiębiorca nie ma bowiem wpływu ani na zakres danych zawartych we wniosku o wpis do CEIDG (co określa art. 25 ust. 1 – 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 6 lit. a – c projektu), ani na to jakie jego dane będą udostępnione (w tej kwestii – art. 37 ust. 1 i 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz nowo dodawany – art. 1 pkt 22 projektu – art. 39 a ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej), nie może również uzyskać usunięcia jego danych w związku z odwołaniem zgody (art. 34 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 16 lit. a projektu). A zatem projektowany art. 26 b ustawy o swobodzie działalności gospodarczej w istocie wprowadzałby w błąd przedsiębiorcę tak co do przesłanki przetwarzania jego danych w ramach CEIDG, jak i rzeczywistego zakresu jego uprawnień. Dlatego też organ do spraw ochrony danych osobowych wnioskuje o wykreślenie z projektu tego przepisu.</p> <p>W ocenie Konfederacji Lewiatan wiele wątpliwości budzi projektowany art. 26b, stanowiący, że <i>złożenie wniosku o wpis do CEIDG jest równoznaczne z wyrażeniem zgody na przetwarzanie danych i informacji w nim zawartych</i>. Zgodnie z definicją określoną w art. 7 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych, zgoda na przetwarzanie danych osobowych jest oświadczeniem woli. Niezbędnym elementem oświadczenia woli jest, aby było ono złożone</p>	
--	--	------------------------------	---	--

		<p>określonego podmiotowi (adresatowi oświadczenia). Projektowany przepis nie wskazuje, kto jest adresatem oświadczenia składanego przez wnioskodawcę, tj. komu jest udzielana zgoda na przetwarzanie danych osobowych (można się jedynie domyślać, że zgoda jest udzielana organowi prowadzącemu ewidencję, tj. ministrowi właściwemu ds. gospodarki). Ponadto, zgoda na przetwarzanie danych osobowych nie może mieć charakteru abstrakcyjnego i powinna odnosić się do skonkretyzowanego stanu faktycznego, a także obejmować wyłącznie określone dane oraz sprecyzowany sposób i cel ich przetwarzania (tak: J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, <i>Komentarz do art. 7 ustawy o ochronie danych osobowych</i> [w:] J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, <i>Ochrona danych osobowych. Komentarz</i> Lex 2011, nr 106638). Projektowany przepis nie określa celu, który obejmuje zgoda na przetwarzanie danych wyrażana przez wnioskodawcę. Z uzasadnienia projektu ustawy wynika, że celem projektowanego przepisu jest stworzenie podstawy prawnej do przechowywania i przetwarzania w systemie teleinformatycznym CEIDG informacji zawartych we wniosku o wpis, a nie tylko we wpisie, co ma umożliwić m.in. „prewypełnienie” wniosku o wpis (jak się należy domyślać, chodzi o wniosek aktualizacyjny). Z punktu widzenia ochrony danych osobowych, cel przetwarzania tych danych powinien zostać określony w przepisach ustawy.</p> <p>Przy okazji pojawia się pytanie o generalną prawidłowość rozwiązania polegającego na tym, aby podstawą przetwarzania danych zawartych we wniosku o wpis była zgoda wnioskodawcy. Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z powoływanym już art. 7 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych, zgoda na przetwarzanie danych nie może być domniemana lub dorozumiana z oświadczenia woli o innej treści oraz może być w każdym czasie odwołana. Projektowany przepis narusza tę zasadę, ponieważ wprowadza domniemanie, że złożenie wniosku o wpis jest równoznaczne z wyrażeniem zgody na przetwarzanie danych osobowych. Jeżeli podstawą przetwarzania tych danych ma być zgoda wnioskodawcy, to zgoda taka powinna być wyrażana w sposób wyraźny, świadomy i dobrowolny. Zapewniona powinna być również możliwość odwołania zgody w każdym czasie. W związku z</p>	
--	--	---	--

		<p>BIK (Biuro Informacji Kredytowej)</p>	<p>czym pojawia się pytanie o to, w jaki sposób zostanie zapewniona realizacja prawa wnioskodawcy do odwołania zgody na przetwarzanie danych i jakie będą praktyczne konsekwencje odwołania zgody.</p> <p>Aby uniknąć tego rodzaju komplikacji, które mogłyby negatywnie wpłynąć na efektywność systemu udostępnienia informacji dotyczących przedsiębiorców za pośrednictwem CEIDG, należy rozważyć, czy podstawa do przetwarzania tego rodzaju danych nie powinna wynikać wprost z przepisu ustawy, bez odwoływania się do (domniemywanej) zgody wnioskodawcy. Dla przypomnienia, w świetle art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzanie danych jest dopuszczalne bez zgody osoby, której dane dotyczą, m.in. jeżeli jest to niezbędne do wykonywania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, jak również jeżeli jest to niezbędne do wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych, a przetwarzanie danych nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Jak się wydaje, przetwarzanie danych zawartych we wniosku w zakresie wynikającym z uzasadnienia projektu ustawy, ma związek z realizacją zadań o charakterze publicznym. Równocześnie wydaje się, że określony w uzasadnieniu cel przetwarzania (usprawnienie obsługi wniosków o wpis) można uznać za usprawiedliwiony cel w rozumieniu art. 23 ust. pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych, zaś przetwarzanie tych danych w sposób i w zakresie</p> <p>W ocenie BIK poważne wątpliwości budzi treść art. 26 b, stanowiącego, że <i>złożenie wniosku o wpis do CEIDG jest równoznaczne z wyrażeniem zgody na przetwarzanie danych i informacji w nim zawartych</i>. Pojawia się pytanie w jakim celu wprowadzono zastrzeżenie o wyrażeniu zgody na przetwarzanie danych, a także o jakie dane chodzi? Jeśli intencją projektodawcy były dane osobowe, to w przypadku gdy konieczność przetwarzania takich danych jest niezbędna dla zrealizowania obowiązków lub uprawnień wynikających z przepisów prawa (a przecież taki obowiązek i uprawnienie wynika z Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i po to jest prowadzony rejestr CEIDG) - zgoda podmiotu</p>	
--	--	--	--	--

		<p>danych nie jest wymagana. Wynika to z art. 23 ust. 1 pkt. 2) Ustawy o ochronie danych osobowych. Nadto artykuł ten zawiera jeszcze kilka innych przesłanek, które umożliwiają przetwarzanie danych osobowych bez zgody osoby, której dane dotyczą, m.in. gdy jest to niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego oraz gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów. Wszystkie te przesłanki (przesłanki legalizujące przetwarzanie danych osobowych bez zgody osoby, której dane dotyczą) występują w przypadku składania wniosku do CEIDG. Zatem nie ma uzasadnienia dla wprowadzania kolejnej legalizującej przesłanki w postaci zgody.</p> <p>W treści przytoczonego poniżej artykułu 23 Ustawy o ochronie danych osobowych wymienione są wszystkie samodzielnie występujące przesłanki przetwarzania danych osobowych:</p> <p><i>Art. 23.1. Przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy:</i></p> <p><i>osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych;</i></p> <p><i>1) jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa;</i></p> <p><i>2) jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą;</i></p> <p><i>3) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego;</i></p> <p><i>4) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.</i></p> <p><i>2. Zgoda, o której mowa w ust 1 pkt 1, może obejmować również przetwarzanie danych w przyszłości, jeżeli nie zmienia się cel przetwarzania.</i></p> <p><i>3. Jeżeli przetwarzanie danych jest niezbędne dla ochrony żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą; a spełnienie warunku określonego w ust 1 pkt 1 jest niemożliwe, można przetwarzać dane bez zgody tej osoby, do czasu, gdy uzyskanie zgody będzie możliwe.</i></p> <p><i>4. Za prawnie usprawiedliwiony cel, o którym mowa</i></p>	
--	--	--	--

w ust 1 pkt 5, uważa się w szczególności:

- 1) marketing bezpośredni własnych produktów lub usług administratora danych;
- 2) dochodzenie roszczeń z tytułu pro wadzonej działalności gospodarczej.

Zgodnie z jednoznaczną wykładnią Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, a także jednolitą doktryną w tym zakresie, wymienione w tym artykule przesłanki przetwarzania „są, co do zasady, równoprawne. Ustawa nie daje żadnych podstaw ku temu, aby przesłankę "zezwoenia" osoby zainteresowanej (tej, której dane dotyczą) traktować w sposób uprzywilejowany jako przesłankę główną, podstawową. Dla swobody posługiwania się danymi osobowymi nie ma znaczenia okoliczność, czy w danym przypadku występuje jedna przesłanka legalizująca, czy dwie lub więcej (np. zgoda i odpowiedni przepis). Każda z wymienionych w art 23 u.o.d.o. okoliczności usprawiedliwiających przetwarzanie danych ma charakter autonomiczny i niezależny. Wobec tego - przykładowo - gdy w danym przypadku na przetwarzanie danych zezwolił sam zainteresowany (ust 1 pkt 1) albo przetwarzanie jest niezbędne do zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (ust 1 pkt 2). przetwarzania tego nie można uznać za niedozwolone z tego powodu, że nie jest ono niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (ust. 1 pkt 4), czy też dlatego, że nie jest niezbędne do osiągnięcia usprawiedliwionych celów administratora danych, a więc np. pracodawcy (ust. 1 pkt 5)".

Zaznaczmy jednak, iż nie jest pożądane domaganie się wyrażenia zgody od osoby, której dane dotyczą (w kontakcie bezpośrednim lub na formularzu). gdy na przetwarzanie danych zezwalają przepisy prawa (przetwarzanie jest wówczas niezbędne do zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa). Wprowadza to bowiem zainteresowanego w błąd. sugerując mu istnienie odmiennego od rzeczywistego stanu prawnego, i może być źródłem sytuacji konfliktowych, gdy odmówi on swego zezwolenia."

Jeśli intencją ustawodawcy było jednak to aby nie były to dane osobowe w rozumieniu Ustawy o ochronie danych osobowych, to w ogóle powyższe zastrzeżenia są zbędne. *Dругie zdanie tego artykułu wprost odwołuje się do Ustawy o ochronie danych*

			<p>osobowych, podczas gdy proponowany artykuł 39 ustawy (szersze odniesienie do tego artykułu na końcu niniejszego pisma) stanowi, iż „Do danych i informacji udostępnianych przez CEiDG nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, z wyjątkiem art 14-19 a i art. 21-22 a oraz przepisów rozdziału 5 tej ustawy”. Zatem aby zachować spójność przepisów i ratio legis tej ustawy, wnosimy o całkowite usunięcie art. 26 b z Projektu.</p>	
12	<p>Art. 1 pkt 10 lit. a i b (dot. zm. art. 27 ust. 1 i 2 ustawy SDG).</p>	<p>GUS</p> <p>UMWW</p>	<p>Proponuję uznanie wniosku za niepoprawny także w przypadku, gdy wniosek w którym podmiot zgłasza przyszłą datę zmiany/wykreślenia z uwagi na zaproponowane brzmienie art. 30 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, zgodnie z którym przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wniosek o:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zmianę wpisu - w terminie 7 dni od dnia zmiany danych, o których mowa w art. 25 ust. 1 i ust. 5 pkt 1-3, powstałej po dniu dokonania wpisu do CEiDG, b) jego wykreślenie z CEiDG - w terminie 7 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej. <p>Realizacja wniosków o zmianę wpisu z przyszłą datą zmiany powodowałaby udostępnianie z rejestru REGON informacji, które nie są jeszcze aktualne (są w danym momencie niezgodne ze stanem faktycznym);</p> <p>Art. 27.1 Wskazane byłoby zachowanie dotychczasowego brzmienia ust. 1. Proponowana zmiana dopuszcza domyślnie złożenie wniosku przez osobę trzecią, niezależnie od woli i wiedzy zainteresowanego przedsiębiorcy.”</p> <p>Art. 27.2 Uzupelnienie dotychczasowego ust. 2 o punkty 7-9 staje się nieuzasadnione w przypadku zachowania dotychczasowego brzmienia ust. 1.</p>	<p>Uwaga niezasadna. Termin 7 dni dotyczy faktów zaistniałych z wyjątkiem daty rozpoczęcia, daty zawieszenia i daty wznowienia, które mogą być podane jako daty przyszłe, względem daty złożenia wniosku o wpis do CEiDG. Data zaistnienia zmiany we wniosku nie jest tożsama z datami wynikającymi z art. 25 ust. 1. GUS podczas Konferencji przyjął wyjaśnienia MG.</p> <p>Uwagi niezasadne Obydwie uwagi dotyczą przepisów art. 27, odnoszących się do kwestii poprawności złożonego wniosku i osoby uprawnionej do jego złożenia, a w zasadzie kwestii legislacyjnych dotyczących brzmienia zaproponowanego przepisu. Powyższe uwagi wydają się niezasadne, ponieważ przepis nie zmienił swego brzmienia merytorycznego poza kwestią dopisania kolejnej przesłanki niepoprawności wniosku, a pozostałe zmiany w tym art. noszą charakter korekt legislacyjnych systematyzujących dotychczasowy art. 27. Zdaniem wnioskodawcy przedmiotowe zmiany nie spowodują niejasności w kwestii osoby uprawnionej do złożenia wniosku, a z zaproponowanego brzmienia nie wynika możliwość złożenia wniosku przez nieuprawnioną osobę trzecią. Zespół do spraw Infrastruktury w ramach KWRiST przyjął wyjaśnienia.</p>

		UMWŚ	<p>Proponuje się utrzymanie dotychczasowego brzmienia art. 27 ust. 1.</p> <p>Dotychczasowy zapis określał w pełni wymogi dot. poprawności złożonego wniosku o wpis do CEIDG.</p>	<p>Uwaga niezasadna</p> <p>Przepis realizuje założenie nr 9 przyjęte przez wszystkich członków Rady Ministrów. Tak jak już wskazano w Uzasadnieniu, w obecnym brzmieniu przepisów, organy gminy nie mogą się powołać na niepoprawność wniosku i wezwać do jego uzupełnienia, bądź skorygowania w przypadku, gdy wniosek zawiera obowiązkowe dane wymienione w art. 25 ust. 1 i 5 ustawy SDG, chociaż są to dane ewidentnie nieprawdziwe (np. w zakresie obywatelstwa, czy kodu PKD wyłączonego z SDG jak rolnictwo, czy rybołówstwo) lub niezgodne z przepisami prawa.</p> <p>Projektowany art. 27 mówiąc w ust. 2 o wniosku niepoprawnym miał wskazywać wprost, że wniosek niepoprawny to wniosek zawierający dane, o których mowa w art. 25 ust. 1 (odwołanie do ust. 5 zostanie usunięte), jeśli są niezgodne z prawem. W tym przepisie miały się mieścić zarówno niezgodności wynikające wprost z przepisów prawa (np. wskazywanie daty rozpoczęcia zawieszenia wstecznej wobec daty składania wniosku o zawieszenie-naruszenie art. 14a ust. 6), jak i wskazywanie danych nieprawdziwych, szczególnie w zakresie danych adresowych, do których dana osoba nie ma uprawnienia, czy np. obywatelstwa.</p> <p>Zespół do spraw Infrastruktury w ramach KWRiST przyjął wyjaśnienia.</p>
13	Art. 1 pkt 10 lit. d (dot. zm. art. 27 ust. 9 ustawy SDG).	ZRP	<p>Dodatkowo wnioskujemy o zmianę przepisu art. 27 ust. 9 ustawy o SDG nakładającego na przedsiębiorcę składającego wniosek o wpis do CEIDG drogą pocztową (listem poleconym) - obowiązek notarialnego poświadczania podpisu wnioskodawcy. Uważamy, że jest to niezyciowy i biurokratyczny przepis, utrudniający przedsiębiorcom nie tylko samą rejestrację działalności, ale i dokonywanie nawet niewielkich zmian we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, bowiem i wówczas wymagane jest poświadczanie podpisu przez notariusza, jeśli jest przekazywana listem poleconym. Zmiana powinna iść w kierunku likwidacji obowiązku notarialnego poświadczania podpisu, przynajmniej w zakresie zmian dokonywanych we wpisie. Jako dobry przykład mniej zbiurokratyzowanych obowiązków - można podać procedury obowiązujące w administracji podatkowej, gdzie przy składaniu listem poleconym zeznań podatkowych, deklaracji, czy zgłoszeń rejestracyjnych do VAT - nie wymaga się poświadczania podpisu podatnika przez notariusza.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Kwestia poświadczania przez notariusza nie była przedmiotem założeń, nie była również nigdy zgłaszana i sygnalizowana, jako szczególnie uciążliwa dla wnioskodawców.</p> <p>Jest to jedyna prawna możliwość stwierdzenia prawdziwości wniosku złożonego korespondencyjnie i nie celowym byłoby rezygnowanie z takiego wymogu, ponieważ mimo jego istnienia i tak, zdarzają się przypadki składania wniosków z naruszeniem tych przepisów (bez świadomości „przyszłego” przedsiębiorcy, bez uzyskania jego podpisu)</p> <p>Istnieje również możliwość złożenia wniosku przez Internet.</p> <p>ZRP podczas Konferencji przyjął wyjaśnienia MG.</p>

14	Art. 1 pkt 11 (dot. zm. art. 28 ustawy SDG).	GUS	Bardziej precyzyjne wydaje się obecne brzmienie art. 28 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, zgodnie z którym CEIDG przesyła odpowiednie dane zawarte we wniosku o wpis do CEIDG niezbędne dla uzyskania, zmiany albo skreślenia wpisu w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON). Zatem w obecnym stanie prawnym do GUS trafiają wyłącznie dane niezbędne dla wpisu, zmiany albo skreślenia wpisu z rejestru REGON. Odwołanie do art. 25 ust. 5 nie ogranicza danych przekazywanych do GUS wyłącznie do danych niezbędnych dla uzyskania, zmiany albo skreślenia wpisu w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), co wskazuje na przekazywanie do GUS również danych objętych zgłoszeniem, np. identyfikacyjnym albo aktualizacyjnym, o którym mowa w przepisach o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników bądź zgłoszeniem płatnika składek albo jego zmiany w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych albo zgłoszeniem oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników;	<p>Uwaga niezasadna. Jak wskazano w uzasadnieniu projektu, zmiana art. 28 ustawy SDG polega na korekcie legislacyjnej - przepisowi nadano precyzyjne brzmienie, skracając jego treść, nie dokonując jednocześnie zmiany merytorycznej.</p> <p>RCL rozstrzygnął ostatecznie, że przepis zaproponowany w projekcie jest wystarczający, precyzyjny i nie ma potrzeby dokonywania zmiany na wzór obecnego art. 28 ustawy SDG, w sposób wnioskowany przez GUS.</p>
15	Art. 1 pkt 12 (dot. zm. art. 29a ustawy SDG).	GUS	Przepisy prawne regulujące funkcjonowanie rejestru REGON nie przewidują możliwości „rezygnacji” z wpisu. We wskazanej sytuacji osoba fizyczna jest wpisywana do rejestr REGON, a następnie wykreślana z datą pierwotnie zakładanego rozpoczęcia działalności gospodarczej. Ponadto należy zwrócić uwagę, że przepisy ustawy o statystyce publicznej nie przewidują ograniczenia udostępniania informacji w odniesieniu do zakresu podmiotowego rejestru REGON. Obecne ograniczenia dotyczą wyłącznie zakresu przedmiotowego rejestru. W związku z tym bez dokonania stosownych zmian w ustawie o statystyce publicznej informacji z	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie wniosku GUS o zamieszczanie w tego rodzaju wnioskach CEIDG również nr REGON, a na wniosek MF również nr NIP. W pozostałym zakresie uwagi niezasadne. Przepis realizuje założenie nr 11 i ma na celu umożliwienie złożenia wniosku w trybie art. 29a tej osobie, która de facto nigdy nie stała się przedsiębiorcą, ponieważ nigdy nie podjęła się jej wykonywania. Rejestr CEIDG jest natomiast rejestrem przedsiębiorców i dane o osobach, które tylko „zamierzały” nimi być nie powinny być udostępniane/publikowane w CEIDG. Stosunek rejestru REGON do takich osób i kwestia regulacji takich podmiotów w ustawie o statystyce publicznej, nie powinna mieć związku. Założenie to obecnie zrealizowane w przepisie art. 29a miało na celu wyodrębnienie takiej grupy spośród osób wpisanych do CEIDG, które wskazują datę przyszłą rozpoczęcia działalności, ale nie stały się przedsiębiorcami. Dane te pozostaną tam natomiast, np. dla celów dowodowych. <u>Jedynym uzupełnieniem tego przepisu będzie doprecyzowanie – pewnie w ust. 1, że osoba taka, która rezygnuje z zamiaru wykonywania działalności może złożyć taki</u></p>

		<p>rejestr REGON dotyczące osoby fizycznej, o której mowa w art. 29a ust. 1, będą udostępniane z rejestru REGON w przeciwieństwie do rozwiązania zaproponowanego w art. 29a ust. 4 w odniesieniu do udostępniania danych z CEIDG. W związku z powyższym wskazane wydaje się wprowadzenie stosownych zmian do ustawy o statystyce publicznej.</p> <p>Dodany art. 29a budzi wątpliwości interpretacyjne, m.in. czy zaproponowane brzmienie art. 29 ust. 4 oznacza, że dane przedsiębiorcy zostaną usunięte z CEIDG czy też będą występowały w CEIDG a jedynie nie będą udostępniane i czy to ograniczenie dotyczy również udostępniania danych organom administracji publicznej. Ponadto, jaki wniosek powinna złożyć osoba fizyczna, która nie podejmuje wykonywania działalności gospodarczej – czy będzie to wniosek o zakończeniu działalności oraz jaka data będzie wpisywane do CEIDG w takich przypadkach. Zaproponowany przepis wymaga doprecyzowania poprzez wskazanie terminu, w jakim w przypadku niepodjęcia wykonywania działalności gospodarczej, osoba fizyczna może złożyć przedmiotowy wniosek.</p> <p>Jednocześnie należy zwrócić uwagę na ograniczony zakres przedmiotowego wniosku, który zgodnie z zaproponowanym art. 29a ust. 3 miałby zawierać dane wymienione w art. 25 ust. 1 pkt 1 i 1a oraz adres do doręczeń. Konieczne jest rozszerzenie informacji, które powinny być zgłoszone na wniosku o numer identyfikacyjny REGON, tj. o informację wymienioną w art. 25 ust. 1 pkt 2.</p> <p>Zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 29a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, w przypadku dokonania wpisu do CEIDG i niepodjęcia wykonywania działalności gospodarczej, osoba fizyczna może złożyć wniosek z informacją o niepodjęciu działalności</p>	<p><u>wniosek najpóźniej do końca upływu dnia poprzedzającego wskazaną wcześniej datę rozpoczęcia.</u></p> <p>Ponadto, zgodnie z obecnym brzmieniem przepisów ustawy SDG, takich wpisów w ogóle nie powinno być w CEIDG, ponieważ CEIDG jest ewidencją przedsiębiorców, czyli osób fizycznych, które wykonują działalność. W grupie tej nie mieszczą się osoby, które miały tylko zamiar zostać przedsiębiorcami jeżeli zgłoszą to odpowiednim wnioskiem (art. 29a) przed zapadnięciem wskazanej daty.</p> <p>Przepis art. 29a w ust. 1 wskazuje wprost, że będzie to wniosek o nie podjęciu działalności gospodarczej i zbędnym jest wskazywanie jakiegokolwiek daty.</p> <p>Natomiast w przypadku faktycznego niepodjęcia działalności zgłaszanego po upływie tej daty, skutek określony w ust. 4 będzie również realizowany w stosunku do takich osób, ale będzie on uzależniony od potwierdzenia „niepodjęcia” przez urząd skarbowy oraz ZUS/KRUS i odpowiedniego sprostowania wpisu na zasadach niezmiennego art. 35 ust. 3.</p> <p>GUS podczas Konferencji przyjął wyjaśnienia MG.</p> <p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przepis został doprecyzowany, iż osoba taka, która rezygnuje z zamiaru wykonywania działalności może złożyć taki wniosek najpóźniej do końca upływu dnia poprzedzającego wskazaną wcześniej datę rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej.</p>
--	--	--	---

			<p>gospodarczej. Z uzasadnienia projektu ustawy (pkt 7 str. 4) wynika natomiast, że taki wniosek mógłby być składany tylko w przypadku, gdy we wcześniejszym wniosku o wpis do CEIDG przedsiębiorca podał przyszłą datę rozpoczęcia działalności gospodarczej i zrezygnuje z prowadzenia działalności przed nadejściem tego terminu. Natomiast z zapisu art. 29a ustawy wynika, że przedsiębiorca w każdej chwili, nawet po upływie daty, którą wskazał jako dzień rozpoczęcia działalności może złożyć wniosek z informacją o niepodjęciu tej działalności. W takiej sytuacji, gdy na skutek przeprowadzonego wobec takiej osoby postępowania wyjaśniającego przez Zakład ustalone zostanie, że osoba faktycznie wykonywała działalność, powstaje pytanie o dalszy tryb postępowania oraz czy ustalenia Zakładu będą miały wpływ na wpisy w CEIDG. Jednocześnie nasuwa się pytanie o datę wyrejestrowania płatnika składek, który rezygnuje z prowadzenia działalności gospodarczej oraz czy w takiej sytuacji Zakład powinien rejestrować dane wnioski.</p>	
16	Art. 1 pkt 13 (dot. zm. art. 30 ust. 1 ustawy SDG).	ZUS	<p>Proponowane brzmienie art. 30 ust. 1 pkt 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, wprowadza obowiązek złożenia wniosku o zmianę wpisu w terminie 7 dni jedynie w przypadku danych, o których mowa w art. 25 ust. 1 i 5 pkt 1-3 ustawy. Natomiast w projektowanym art. 25 ust. 5 pkt 9 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, dopuszczona została możliwość zgłaszania za pośrednictwem CEIDG zmian w zakresie zgłoszeń do ubezpieczeń. Dlatego też, projektowany art. 30 ust. 1 pkt 1 ustawy, powinien konsekwentnie obejmować również przypadki zmiany w zakresie wskazanym w art. 25 ust 5 pkt 9.</p>	<p>Uwaga niezasadna. Wyjaśniono podczas konferencji. Złożono również podczas Konferencji autokorektę w tym przepisie, że termin 7 dni na zmianę danych odnosi się wyłącznie do danych wynikających z art. 25 ust. 1, czyli z tych 19 pkt. MG zaproponowało autokorektę tego przepisu wykreślając wyrazy „i 5 pkt 1-3” Zgodnie bowiem ze stanowiskiem MF do roboczej wersji projektu, dyspozycja tego przepisu powinna dotyczyć <u>wyłącznie</u> wpisów o charakterze deklaratoryjnym/informacyjnym, wniosek o zmianę wpisu powinien dotyczyć zdarzeń już zaistniałych. Wszelkie bowiem żądania, jak te z ust. 5 pkt od 4-9, ale również wymienione w tym pkt 1-3 mają charakter wpisów konstytutywnych, czyli kreujących dopiero określony stan faktyczny (wcześniej nie istniejący) W związku z tym przepis ten – art. 30 ust. 1 powinien jednak wymagać zmiany danych, ale tylko wpisowych, określonych w ust. 1, a nie odnosić się w ogóle do integralnych elementów wniosków w postaci różnych żądań (kwestie ZUS i podatkowe) wymienionych w ust. 5, które kreują nowe stany faktyczne. Ten przepis ma za zadanie wskazać przedsiębiorcom, że jeżeli ktoś z danych zawartych w pkt. 19 ust. 1 ulegną zmianie, ma 7 dni na dokonanie zmiany we wpisie. Pozostałe</p>

				<p>zmiany i terminy wynikające z możliwości zgłoszenia np. do ZUS pracowników, nie mają związku z tym przepisem. Jeżeli np. przedsiębiorca chce złożyć poprzez wniosek o zmianę zgłoszenie do ubezpieczenia zdrowotnego członków rodziny (proj. art. 25 ust. 5 pkt 9 lit. b) to powinien tego dokonać w terminie wynikającym z ustaw ubezpieczeniowych, a przepis art. 30 ust. 1 odnoszący się do <u>zmiany WPISU w CEIDG nie ma z tym nic wspólnego</u>. Dlatego właściwym byłaby nasza autokorekta tego przepisu polegająca na usunięciu odniesienia do ust. 5 pkt – 1-3, bowiem NIP i REGON jest już wymieniony w art. 25 ust. 1 i przede wszystkim nie jest zmieniany na wniosek przedsiębiorcy, chociaż jest daną wpisową, a pkt 3 w ust. 5 odnosi się do zgłoszenia płatnika składek, co w ogóle nie stanowi danej wpisowej.</p> <p>ZUS podczas konferencji przyjął wyjaśnienia MG – również w zakresie konieczności dokonania autokorekty i zmiany odniesienia w tym przepisie tylko do danych wynikających z art. 25 ust. 1. Natomiast zgodnie z ustaleniami z ZUS z RCL dodatkowo wyjaśniono, czy nie należy jednak pozostawić odniesienia, ale tylko w zakresie ust. 5 pkt 3. RCL nie podzielił wątpliwości ZUS.</p>
17	Art. 1 pkt 14 lit. a (dot. zm. art. 31 ust. 2 ustawy SDG).	GUS	<p>Należy zauważyć, że zgodnie z art. 60¹ ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2012 r. poz. 1112, z późn. zm.) po ogłoszeniu upadłości przedsiębiorca występuje w obrocie gospodarczym pod dotychczasową firmą z dodaniem oznaczenia „w upadłości likwidacyjnej” albo „w upadłości układowej”. Natomiast w CEIDG wpisywana jest wyłącznie informacja dotycząca upadłości bez wskazania w firmie przedsiębiorcy dodatkowego oznaczenia, co należałoby uwzględnić w propozycji zmian przepisów prawnych.</p> <p>Proponuje się, aby w ramach informacji o zakończeniu postępowania upadłościowego określano szczegółowo sposób jego zakończenia.</p> <p>Dodatkowego wyjaśnienia wymaga kwestia, czy zakaz prowadzenia określonej działalności gospodarczej będzie skutkował wykreśleniem z CEIDG kodu PKD odpowiadającego temu rodzajowi działalności.</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Wpis powinien zawierać dane zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy. Jeżeli więc firma przedsiębiorcy zmienia się po ogłoszeniu upadłości, to przedsiębiorca/syndyk powinien dokonać odpowiedniej zmiany we wpisie, tak jak ma to miejsce obecnie. Zadaniem sądu jest jedynie dopisanie informacji o upadłości. Monitorowanie i dokonywanie zmian we wpisie zarówno w zakresie firmy przedsiębiorcy, jak i kodu PKD, który stał się nieaktualny, należy do właściciela wpisu/osoby upoważnionej. Do tego służy wniosek o zmianę wpisu. Kod PKD również podlega zmianie, a nie wykreśleniu, a już z pewnością nie w drodze decyzji z urzędu, bowiem wykreśleniu podlega przedsiębiorca a nie jego dane wpisowe.</p> <p>GUS podczas Konferencji przyjął wyjaśnienia MG.</p>
18	Art. 1 pkt 15 (dot. zm. art. 33 ustawy SDG).	GUS	<p>Należałoby doprecyzować brzmienie art. 33 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, bowiem zaproponowany zapis nie uwzględnia sytuacji osób, które są wpisane do CEIDG bez ich wiedzy, np. w sytuacji gdy osoba nie</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>W uzgodnieniach projektu założeń (założenie nr 16) podana była konkretna zacytowana treść na wzór przepisu art. 18 ust. 1 ustawy o KRS, identyczna z projektowanym art. 33.</p> <p>Nie zgłoszono do tej propozycji wówczas żadnych uwag.</p>

			składała wniosku o wpis, a mimo to figuruje w CEIDG	Proponowany przepis został przyjęty przez Radę Ministrów w obecnym brzmieniu. GUS podczas Konferencji przyjął wyjaśnienia MG.
19	Art. 1 pkt 16 (dot. dodawanego art. 33a w ustawie SDG).	PPOZ (Porozumienie Pracodawców Ochrony Zdrowia)	<p>Zgodnie z art. 1 pkt 15 Projektu, w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j.: Dz.U. z 2013 r., poz. 672 z późn. zm., dalej: „u.s.d.g.”), po art. 33 dodaje się art. 33a. Zgodnie z jego ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki doręcza pisma przedsiębiorcy wpisanemu do CEIDG wyłącznie na adres do doręczeń podany we wpisie do CEIDG. Z kolei zgodnie z ust. 2 proponowanego artykułu, w przypadku gdy przedsiębiorca zaniedba zmiany danych w CEIDG w przypadku zmiany adresu do doręczeń, doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny. Jednocześnie zauważyć należy, że zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 35 ust. 1 u.s.d.g., w przypadku, gdy wpis zawiera dane niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, minister właściwy do spraw gospodarki wzywa przedsiębiorcę do dokonania odpowiedniej zmiany wpisu w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. W artykule tym planuje się, zgodnie z art. 1 pkt 17 Projektu, dodać ust. 2a i 2b. Zgodnie z pierwszym z tych ustępów, jeśli mimo wezwania do dokonania zmiany wpisu w zakresie adresu, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 5 u.s.d.g. – tj. adresu zamieszkania przedsiębiorcy, adresu do doręczeń i adresu wykonywania działalności gospodarczej – dotyczącego nieruchomości, do której przedsiębiorca nie ma tytułu prawnego, przedsiębiorca takiej zmiany nie dokona, minister właściwy do spraw gospodarki zobligowany będzie wykreślić przedsiębiorcę z CEIDG decyzją administracyjną. Zauważyć należy, że wezwania, o którym mowa w art. 35 ust. 1 u.s.d.g. minister właściwy do spraw gospodarki dokonać powinien, zgodnie z projektowanym art. 33a ust. 1 tej ustawy, na adres do doręczeń wskazany w CEIDG. W sytuacji, w której wezwanie to obejmować</p>	<p>Uwaga uwzględniona. Wątpliwości wskazane w tej uwadze należy uznać za słuszne. Ponieważ może wystąpić sytuacja, w której przedsiębiorca zaniedbał zmiany adresu do doręczeń w stosunku do nieruchomości, do której utracił tytuł prawny i zostanie właśnie na ów nieaktualny adres wezwany do zmiany danych w CEIDG w zakresie tego adresu, na dalszym etapie prac legislacyjnych zostanie zaproponowana odpowiednia zmiana, która wykluczy taką sytuację. Redakcja tego przepisu zostanie ustalona z RCL, nie mniej jednak wskazane w nim zostanie, że w przypadku wezwania na niezgodność (art. 35 ust. 1), w którym to wezwaniu nastąpi żądanie zmiany wpisu do CEIDG w zakresie adresu do doręczeń, doręczenie tego wezwania nastąpi również na adres zamieszkania i adres wykonywania działalności, jeśli są inne niż adres do doręczeń.</p>

			<p>będzie żądanie zmiany nieaktualnego adresu do doręczeń, znajdzie więc paradoksalna sytuacja, w którym owo wezwania doręczane będzie na adres do doręczeń, o którym organ wie, że jest nieaktualny. Co więcej, doręczenie to zgodnie z projektowanym art. 33a ust. 2 odniesienie skutek prawny. Można więc wyobrazić sobie sytuację, w której przedsiębiorca, który zaniedbał zmiany adresu do doręczeń w stosunku do nieruchomości, do której utracił tytuł prawny (np. w sytuacji rozwiązania stosunku najmu), zostanie właśnie na ów nieaktualny adres wezwany do zmiany danych w CEIDG w zakresie tego adresu. Wezwanie to odniesienie skutek prawny, przedsiębiorca zaś – który z wezwaniem się nie zaznajomi, a więc się doń nie zastosuje – zostanie następnie wykreślony z CEIDG w trybie projektowanego art. 35 ust. 2a u.s.d.g. Takie rozwiązanie wydaje się przy tym być nie tylko nadmiernie surowe wobec przedsiębiorcy, ale w istocie sprawia, że sama procedura wezwania do dokonania zmian ma w takim przypadku charakter fikcyjny, co rodzić będzie pytania o jej konstytucyjność.</p> <p>W tej sytuacji proponuję, by do art. 33a dodać ust. 3 o następującej treści:</p> <p>3. Wezwanie, o którym mowa w art. 35 ust. 1, obejmujące swą treścią żądanie dokonania zmiany wpisu do CEIDG w zakresie adresu do doręczeń, doręcza się:</p> <p style="padding-left: 40px;">a) na adres zamieszkania przedsiębiorcy i adres głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej – jeśli adres jest inny niż adres do doręczeń, oraz</p> <p>w formie dokumentu elektronicznego na adres poczty elektronicznej przedsiębiorcy – o ile adres ten został zgłoszony we wniosku do CEIDG.”</p>	
20	Art. 1 pkt 17 lit. a (dot. zm. art. 34)	GUS	Wyjaśnienia wymaga kwestia do jakich sytuacji (oprócz przypadku zatarcia skazania) odnosi się zaproponowane brzmienie art. 34 ust. 1;	Uwaga niezasadna. Z treści tej uwagi wynika, że chodzi o uzupełnienie uzasadnienia. Treść art. 34 ust. 1 powinna bowiem pozostać jak najbardziej otwarta poprzez dyspozycję, z której

	ust. 1 ustawy SDG).			wynika, że wyjątkowo - o ile przepisy prawa tak stanowią, dane będą mogły być usunięte. Obecnie jest nam znany w wyniku doświadczeń w funkcjonowaniu CEIDG, właśnie przypadek zatarcia skazania. Jeśli w przepisach prawa pojawi się jakiś inny przypadek konieczności usunięcia danych z CEIDG, taki zapis nie spowoduje konieczności nowelizacji ustawy. Tak jak przy poprzednich komentarzach do uwag GUS, ponownie należy podkreślić, że przepis powinien być na tyle uniwersalny, by obejmował nie tylko obecny stan prawny, ale miał zastosowanie również do zmieniających się dość często przepisów szczegółowych. GUS podczas Konferencji przyjął wyjaśnienia MG.
21	Art. 1 pkt 17 lit. c (dot. zm. art. 34 ust. 8 ustawy SDG).	ZUS	W ocenie Zakładu, jeżeli zgodnie z projektowanym art. 34 ust. 8 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, do Zakładu mają być przekazywane informacje o dokonaniu wykreślenia, o którym mowa w ust. 5, to także powinny być przekazywane informacje o wykreśleniach, o których mowa w art. 34 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.	Uwaga niezasadna. Kwestie te reguluje od początku funkcjonowania CEIDG niezmienny art. 36 ustawy SDG. Art. 34 ust. 8 odnosi się do tzw. automatycznych wykreśleń, do których ww. art. 36 nie będzie miał zastosowania. ZUS podczas Konferencji przyjął wyjaśnienia MG.
22	Art. 1 pkt 18 lit b (dot. dodawanego ust. 2a w art. 35 ustawy SDG)	UMWW	Wskazane byłoby uzupełnienie: uregulowany tytuł prawny (patrz: Art. 16a).	Uwaga niezasadna Stanowisko, jak w poz. 3 Tabeli – uwagi do art. 1 pkt 4.
23	Art. 1 pkt 18 lit. c (dot. dodawanego ust. 5 w art. 35 ustawy SDG).	ZUS	Doprecyzowania wymaga wskazanie w zakresie możliwości sprostowania i poprawy przez organy własnych błędów. W takim przypadku konieczne jest przekazywanie wniosków o zmianę do innych rejestrów uczestniczących w procesie rejestracji, w których informacja korygowana jest uwzględniana. Wymienione wnioski powinny być przekazywane w uzgodnionej strukturze. Konieczne jest wskazanie przez Ministerstwo Gospodarki w jaki sposób CEIDG będzie te wnioski wyodrębniać, czy sprostowanie wpisu będzie miało odrębny Rodzaj Wniosku (ta sama uwaga również do art. 36a)	Uwagi niezasadne. Sprostować wpis może tylko Minister Gospodarki – jest to jego uprawnienie i zadanie wynikające z obecnego art. 35 ust. 3 – nie jest on przedmiotem nowelizacji. Natomiast zadania innych organów, np. w zakresie poprawnego wprowadzenia wniosku do CEIDG przez organ gminy, aż do jego właściwego odtworzenia, nigdzie w ustawie nie zostały nazwane „sprostowaniem wpisu”, i będą polegały na dokonywaniu zmian we wpisie, ale jedynie wskutek poprawnego wprowadzania wniosku przedsiębiorcy, tak jak to czyni obecnie przedsiębiorca dokonujący zmian we wpisie on-line. Jeśli się myli, wprowadza kolejny wniosek z poprawnymi danymi. Podobnie sytuacja wygląda z dopisywaniem danych z urzędu przez określone w projektowanym art. 31 ust. 1 podmioty. Jeśli obecnie GUS pomyli się i dopisze niewłaściwy nr REGON, do ministra trafia wniosek o sprostowanie wpisu w drodze postanowienia. Dzięki nowelizacji organ, który się pomyli, wprowadzi ponownie wniosek z poprawnymi danymi, a nie tak jak obecnie zgłasza wniosek do postępowania administracyjnego o sprostowanie wpisu. W opinii MG przepisy art. 35 i 36a nie wymagają doprecyzowania, ponieważ
		ZUS	Zgodnie z niezmiennym art. 35 ust. 1 ustawy o	

		<p>swobodzie działalności gospodarczej, w przypadku, gdy wpis zawiera dane niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, minister właściwy do spraw gospodarki wzywa przedsiębiorcę do dokonania odpowiedniej zmiany wpisu w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Z kolei, zgodnie z projektowanym art. 27 ust. 2 lit. 1a, wpis do CEIDG nie jest dokonywany, jeżeli wniosek zawiera dane niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy. Dlatego też, w ocenie Zakładu, konieczna wydaje się zmiana art. 35 ust. 1 w związku z wprowadzeniem do projektu art. 27 ust. 2 lit. 1a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.</p> <p>Ponadto, na tle praktyki Zakładu niezbędne jest wprowadzenie zapisu o sprostowaniu wpisu, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 12 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej w przypadku:</p> <ul style="list-style-type: none"> otrzymania informacji o zawieszeniu bądź wznowieniu wykonywania działalności, gdy wniosek o zawieszenie jest niezgodny z art. 14a ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (np. przedsiębiorca posiada pracowników) - poprzez uznanie informacji jako nieskutecznej. Skutkiem nieprawidłowego zgłoszenia zawieszenia wykonywania działalności w sytuacji posiadania pracowników, powinno być uznanie, że przedsiębiorca nadal prowadzi działalność (skutecznie nie dokonał zawieszenia). Natomiast wykreślenie przedsiębiorcy z CEIDG tylko „sankcjonuje” nieprawidłowe zgłoszenie zawieszenia. W zakresie ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, taki przedsiębiorca nie będzie miał obowiązku opłacania składek. Dlatego też, takie działanie w ramach CEIDG budzi istotne wątpliwości. otrzymania danych z innych rejestrów np. o innej dacie rozpoczęcia wykonywania działalności czy jej zakończenia, zmianie danych, faktycznym prowadzeniu działalności 	<p>stanowią one wystarczającą podstawę do dokonywania określonych czynności przez określone podmioty – to co budzi wątpliwości GUS, to są to kwestie techniczne nie regulowane ustawą, których wprowadzenie wymaga uzgodnień pomiędzy komórkami technicznymi obu rejestrów.</p> <p>Przedsiębiorca wezwany na niezgodność z rzeczywistym stanem rzeczy, musi dokonać zmiany we wpisie podając we wniosku dane zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, które następnie znajdą odzwierciedlenie we wpisie. Wówczas Minister Gospodarki nie ma podstaw do wykreślenia i kończy postępowanie.</p> <p>Przepis o sprostowaniu wpisu pozostaje niezmieniony-obecnie reguluje to art. 35 ust. 3, który w przypadku niezgodności z innymi rejestrami (czyli w przypadkach opisanych przez ZUS), obliguje Ministra Gospodarki do sprostowania wpisu z urzędu. To, czy przedsiębiorca może dokonać odpowiednich zmian – np. w zakresie informacji o zawieszeniu – pozostaje kwestią techniczną, nie regulowaną na gruncie ustawy.</p> <p>GUS podczas Konferencji przyjął wyjaśnienia MG. ZUS podczas Konferencji przyjął wyjaśnienia MG - jednocześnie część uwagi ZUS została uwzględniona – z art. 27 ust. 2, który reguluje kwestie poprawności wniosku – zostanie usunięte odwołanie do „niezgodności z rzeczywistym stanem rzeczy”..</p>
--	--	---	---

		BIK	<p>uzależnianie udostępniania podanych przez przedsiębiorcę danych kontaktowych od dodatkowej zgody na ich udostępnienie. Należy podkreślić, że podanie dodatkowych danych kontaktowych (adresu poczty elektronicznej i strony internetowej, wskazanych w art. 25 ust 1. pkt 6) nigdy nie było obligatoryjne. Skoro podmiot prowadzący działalność gospodarczą dobrowolnie podaje te dane we wniosku o wpis, to należy przyjąć, że robi to w celu udostępniania ich w CEiDG, m.in. dla ułatwienia kontaktu potencjalnym klientom i kontrahentom. Obecne brzemienie tego przepisu powodowałoby, że, poza podaniem tych danych we wniosku o wpis, przedsiębiorca musiałby dodatkowo wyrazić zgodę na ich udostępnienie w CEiDG.</p> <p>Proponujemy następującą zmianę w analizowanym projekcie ustawy:</p> <p><i>19) w art. 37:</i></p> <p><i>a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</i></p> <p><i>1) w art. 25 ust. 1, z wyjątkiem numeru PESEL, daty urodzenia, adresu zamieszkania, o ile nie jest on taki sam jak pozostałe adresy wskazane w art. 25 ust. 1 pkt 5,”</i></p> <p>Lub</p> <p>W pkt 2(4) uzasadnienia do projektu ustawy wskazano, że intencją poszerzenia wyjątków w art. 37 ust. 1 pkt 1 jest umożliwienie przedsiębiorcy podania danych kontaktowych tylko na potrzeby kontaktów z administracją publiczną. By pozostawić taką możliwość proponujemy, co do zasady, aby dane te były udostępniane, chyba że wypełniając wniosek przedsiębiorca się temu sprzeciwi. W braku sprzeciwu, wszystkie podane we wniosku dane kontaktowe podlegałyby udostępnieniu w CEiDG:</p> <p><i>1) w art. 25 ust. 1, z wyjątkiem numeru PESEL, daty urodzenia, adresu zamieszkania, o ile nie jest on taki sam jak pozostałe adresy wskazane w art. 25 ust. 1 pkt 5 oraz danych kontaktowych, o których mowa w art. 25 ust 1 pkt 6, chyba, że podając te dane, przedsiębiorca sprzeciwił się ich udostępnieniu w CEiDG”.</i></p> <p>Zwracamy uwagę na to, że wprowadzenie takiej zmiany wymagałoby zmiany wniosku CEiDG-1. Obecnie nie ma w nim bowiem pola zgłoszenie takiego sprzeciwu.</p> <p>Zgodnie z projektowanym art. 37 ustęp 1 „CEiDG udostępnia zawarte w niej dane i informacje określone:</p> <p>„1) w art. 25 ust. 1, z wyjątkiem numeru PESEL, daty urodzenia, adresu zamieszkania, o ile nie jest on taki sam jak pozostałe adresy wskazane w art. 25 ust. 1</p>	
--	--	-----	---	--

			<p>pkt 5, oraz danych kontaktowych, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 6, w przypadku gdy przedsiębiorca nie wyrazi zgody na ich udostępnianie;”.</p> <p>Tymczasem zgodnie z proponowanym brzmieniem artykułu 25 ust. 1 pkt 6 podmiot składający wniosek o wpis może podać dodatkowe dane kontaktowe, takie jak m.in. adres elektroniczny lub numer kontaktowy, a więc nie musi ich podawać, a tym samym tylko od jego swobodnej decyzji zależy czy takie dane znajdują się w CEIDG.</p> <p>W ocenie BIK nie ma powodu aby dane kontaktowe przedsiębiorcy, które on sam podaje dobrowolnie nie miały być udostępniane w CEIDG. Wydaje się, że w tym przypadku mogłoby dojść do niezgodności projektowanego przepisu z wyrażoną w art 52 Konstytucji zasadą „autonomii woli” osoby, której dane dotyczą. Skoro bowiem przedsiębiorca dobrowolnie przekazuje dane i ma świadomość, że przekazuje je do publicznego rejestru, to należy przyjąć, że ma również świadomość możliwości upublicznienia tych danych i na to się godzi. Tym bardziej, że racjonalnie należy przyjąć, iż przedsiębiorcy zależy raczej na możliwości szybkiego i szerszego kontaktu z potencjalnymi kontrahentami/klientami.</p> <p>Wnosimy zatem o przereformowanie art. 37 w sposób następujący:</p> <p>19) wart. 37:</p> <p>a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>1) w art. 25 ust. 1, z wyjątkiem numeru PESEL, daty urodzenia, adresu zamieszkania, o ile nie jest on taki sam jak pozostałe adresy wskazane wart. 25 ust. 1 pkt 5.</p>	
25	Art. 1 pkt 22 i 23 (dot. zmienianego art. 39 i dodawanego po nim art. 39a)	UMWW	<p>Art. 39.1 - Wskazane byłoby zachowanie dotychczasowego brzmienia punktu, przy równoczesnym jego uzupełnieniu o przymiotnik publicznej w odniesieniu do organów administracji.</p> <p>Art. 39a. 1-3 - Wskazane byłoby doprecyzowanie proponowanego określenia organy państwowe, które jest wieloznaczne i dopuszcza tym samym dowolność interpretacji przez strony.</p>	<p>Uwagi niezasadne</p> <p>W projektowanym art. 39 ust. 1 celowo usunięto wyrazy „organom administracji” i dokonano zmiany jego brzmienia. Dotychczasowy art. 39 w jednym przepisie reguluje bowiem kwestie udostępniania danych organom oraz podmiotom komercyjnym, zarówno odpłatnie jak i nieodpłatnie. W projekcie zastąpiono ten przepis dwoma odrębnymi przepisami – art. 39 oraz 39a. W art. 39 zmiana polega na zrównaniu podmiotów publicznych i niepublicznych w zakresie udostępniania danych z CEIDG. Zrezygnowano również z odpłatności za uzyskiwanie hurtowe danych przez podmioty komercyjne. Pełne uzasadnienie do zmiany znajduje się w pkt 4 ppkt 21 Uzasadnienia.</p> <p>Natomiast w dodawanym art. 39a uregulowano dostęp do danych niepublicznych celowo szeroko rozumianym „organom państwowym”, na potrzeby postępowań prowadzonych przez te organy. Użycie wyrazów „organy państwowe” jest konieczne i</p>

				<p>było już konsultowane z Ministerstwem Sprawiedliwości w trakcie prac nad obowiązującym obecnie na podstawie art. 39 rozporządzeniem o odpłatnym udostępnianiu danych z CEIDG. Wówczas zauważono, że zbyt wąska definicja „organy administracji”, szczególnie jak proponuje UMWW „publicznej”, nie obejmuje swym zakresem np. takich organów państwowych, jak sąd czy prokurator.</p> <p>Zespół do spraw Infrastruktury w ramach KWRiST przyjął wyjaśnienia.</p>
26	Art. 1 pkt 23 (dot. dodawanego art. 39a w ustawie SDG).	ZUS	<p>Z proponowanego brzmienia art. 39a ust. 1 wynika, że przepis ten ma stanowić podstawę do udostępniania organom państwowym danych zgromadzonych w CEIDG na potrzeby indywidualnych postępowań, czyli w konkretnych sprawach. Z kolei art. 39a ust. 2 przewiduje korzystanie z danych zgromadzonych w CEDIG również w inny sposób – po uprzednim ustaleniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki warunków udostępniania tych danych. W ocenie Zakładu praktyczne stosowanie art. 39a ust. 2 może napotykać na problemy. Utrudnienia te wynikają z zawartego w nim sformułowania - „na potrzeby prowadzonych postępowań”. Powyższe sformułowanie może bowiem sugerować, iż zawarcie porozumienia pomiędzy ministrem właściwym do spraw gospodarki a zainteresowanym organem państwowym jest możliwe jedynie dla celów wymiany danych, które zostaną wykorzystane w ramach już wszczętych i zindywidualizowanych postępowań. W związku z powyższym, w opinii Zakładu, przedmiotowe sformułowanie należałoby zastąpić bardziej ogólną normą – „w związku z wykonywanymi zadaniami”, co powinno pozwolić na dostosowanie zakresu przekazywanych danych do aktualnych potrzeb danego organu.</p>	<p>Uwagi ZUS uwzględnione.</p>
		PARP	<p>Propozycja rozszerzenia tego przepisu (art. 39a ust. 1) o podmioty, które nie są stricte organami państwowymi, a które są powołane z mocy prawa lub na podstawie porozumień do</p>	<p>Uwagi PARP, BIK, Konfederacji Lewiatan niezasadne. Procedowany projekt od samego początku (takie rozwiązanie przyjęto już w założeniach) znosi odpłatne udostępnianie danych dla wszystkich podmiotów komercyjnych, czyli realizuje jeden z ww. postulatów zarówno Konfederacji, jak i BIK.</p>

		<p>Konfederacja Lewiatan</p>	<p>prowadzenia postępowań, w tym załatwiania spraw administracyjnych (np.: instytucje pośredniczące/wdrażające na podstawie upoważnień zawartych w porozumieniach uczestniczą we wdrażaniu programów projektów unijnych): "1. CEIDG udostępnia zawarte w niej dane i informacje określone w art. 25 ust. 1 i 2 oraz art. 37 ust. 2 na potrzeby prowadzonych postępowań organom państwowym oraz podmiotom, którym organy te (państwowe) powierzyły prowadzenie tych postępowań oraz na potrzeby realizacji zadań publicznych przez podmioty powołane z mocy prawa do ich realizacji lub którym powierzono na podstawie porozumień realizację tych zadań".</p> <p>Ponadto zaproponowano rozszerzenie tego przepisu również o podmioty, które wykorzystują przedmiotowe dane na potrzeby realizacji zadań publicznych. PARP realizuje szereg zadań publicznych związanych z organizacją konkursów dla przedsiębiorców, udzieleniem pomocy finansowej oraz jej rozliczaniem i ewentualnym dochodzeniem jej zwrotu, a także z prowadzeniem badań społeczno-gospodarczych oraz badań ewaluacyjnych i gromadzeniem danych o programach pomocowych. Zaproponowano również rozszerzenie ust. 3 (art. 39a ust. 3) w tym przepisie dopuszczając możliwość dalszego przekazywania danych lub ich fragmentów, jeśli byłoby to związane z prowadzonymi przez te podmioty postępowaniami albo związane z realizacją zadań publicznych.</p> <p>Konfederacja Lewiatan co do zasady popiera zmiany dotyczące zniesienia opłat za „hurtowe” udostępnianie danych z CEIDG podmiotom prywatnym, a także liberalizacji form udostępniania danych. Po zmianach dane z CEIDG będą udostępniane nieodpłatnie zarówno podmiotom publicznym, jak i podmiotom prywatnym, po uzgodnieniu warunków z ministrem gospodarki (art. 39 po zmianie i dodany art. 39a SDG). Jednocześnie</p>	<p>Projekt w realizującym to założenie art. 39 natomiast nie zakładał i nie przewiduje dalszego przekazywania tych danych i ich fragmentów innym podmiotom. Takie wyłączenie nie było przedmiotem założeń, nie było do tej pory postulowane i żaden podmiot i organ (w tym GIODO) nie zgłosił do tej propozycji uwag i zastrzeżeń. Projektowany w art. 39 ust. 2 powtarza zapis obecnego art. 39 ust. 5, który zakazuje dalszego udostępniania udostępnionych przez CEIDG danych zarówno podmiotom komercyjnym, jak i organom administracji. Zaproponowane przez Konfederację/BIK rozwiązanie nie sprzeciwia się projektowi, nie mniej jednak proponuje uczynić wyjątek w odstępstwie od dalszego udostępniania tych danych, ale tylko dla instytucji reprezentowanych przez oba podmioty. Założenia nie przewidywały takiego rozwiązania, a rygor zakazu dalszego udostępniania – raz udostępnionych bezpłatnie danych – dotyczy w projekcie wszystkich organów państwowych, jak i wszystkich podmiotów komercyjnych – bez stwarzania wyjątku dla biur informacji kredytowej (postulat BIK), czy też biur informacji gospodarczej (postulat Lewiatana). <u>Natomiast podczas konferencji uzgodnieniowej zarówno Konfederacja, jak i BIK nie podtrzymały swoich uwag i nie zabrały głosu w dyskusji, kiedy dyskutowano poszczególne przepisy, mimo że przy innych propozycjach przedstawiciele Konfederacji/BIK zabierali głos, chociaż ze względu na nadesłanie uwag dopiero przed samą konferencją ich postulaty nie znalazły się w omawianej tabeli z uwagami.</u> Uznano zatem, że rozwiązanie zaproponowane w projekcie ustawy zostało przez oba podmioty zaakceptowane. Dodatkowo za przyjętym w obecnej, jak i w nowelizowanej ustawie rozwiązaniem przemawia ryzyko utraty aktualności danych, które według postulatów obydwu podmiotów, miałyby być przedmiotem dalszego przekazywania.</p> <p>K.LEWIATAN i BIK, postulowały o zmianę przepisu art. 39 dla dwóch różnych instytucji – Konfederacja dla „biur informacji gospodarczej”, a BIK dla „rejestrów kredytowych”.</p> <p>BIK i KL podczas Konferencji przyjęły wyjaśnienia MG. PARP nie przyjęła zaproszenia na Konferencję.</p>
--	--	------------------------------	--	--

pozostaje w mocy przepis, który zakazuje podmiotom, którym udostępniono dane z CEIDG w tym trybie, przekazywania tych danych ani ich fragmentów, innym podmiotom (art. 39 ust. 2 SDG). *Ratio legis* tego przepisu co do zasady jest zrozumiałe. Poddajemy jednak pod rozagę jego modyfikację w kontekście działalności Biur Informacji Gospodarczej (BIG-i). Konfederacja Lewiatana od jakiegoś czasu zabiega o umożliwienie BIG-om zbierania, przetwarzania i udostępniania danych, które istotnie mogłyby się przyczynić do dokładniejszej oceny wiarygodności płatniczej osób i firm, a także do zapobiegania i wykrywania fraudów (pochodzących z baz KRS, CEIDG, REGON czy PESEL; geolokacyjnych, takich jak nazwy ulic, numery domów, danych aplikacyjnych, czyli m.in. dotyczących złożonych wniosków o udzielenie kredytu lub innej formy finansowania). Z racji szczegółowej regulacji prawnej i wysokich wymagań w zakresie bezpieczeństwa danych, a także z uwagi na doświadczenie wynikające z ponad 10 lat prowadzenia działalności w zakresie udostępniania informacji przetwarzanych w systemach informatycznych, BIG-i mogłyby pełnić rolę platformy integrującej informacje gospodarcze dostarczane przez sektor prywatny oraz dane pochodzące z rejestrów publicznych. Pośredniczenie w dostępie do danych zawartych w publicznych rejestrach i zbiorach miałyby na celu w szczególności umożliwienie klientom weryfikacji zgodności przekazywanych informacji gospodarczych z danymi zawartymi w rejestrach, co ma istotne znaczenie w związku z przewidzianą w art. 48 ustawy sankcją karną za przekazanie nieprawdziwych informacji gospodarczych. Ponadto, w obliczu utrzymującego się kryzysu zaufania na rynku, wprowadzenie rozwiązań umożliwiających dostęp do zintegrowanej, kompleksowej informacji na temat potencjalnego kontrahenta miałyby istotny wpływ na zwiększenie dostępu do kredytu finansowego i kupieckiego, przyczyniając się do wzrostu gospodarczego i poprawy wskaźników makroekonomicznych. Projektowane w CEIDG zmiany powyższy postulat częściowo realizują. Pozostaje jednak w mocy - o czym była mowa wyżej - przepis, który zakazuje podmiotom, którym udostępniono dane z CEIDG w tym trybie, przekazywania tych danych ani ich fragmentów, innym podmiotom (art. 39 ust. 2 SDG).

Oznacza to, że wykorzystanie danych z CEIDG przez BIG - i w celu realizacji ich ustawowych zadań będzie niemożliwe, a co najmniej będzie podlegać istotnym ograniczeniom. Mając to na uwadze, a także w kontekście projektowanych przez Ministerstwo Gospodarki zmian w ustawie o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (UIG), polegających m.in. na umożliwieniu biurom informacji gospodarczej przetwarzania danych pochodzących z rejestrów publicznych, w tym CEIDG, racjonalne byłoby wprowadzenie w odniesieniu do BIG-ów wyjątku od zakazu udostępniania danych innym podmiotom. Należy pamiętać, że udostępnianie danych osobom trzecim do celów związanych z oceną wiarygodności płatniczej należy do istoty funkcjonowania BIG-ów. Dlatego, dopiero zmiana art. 39 SDG a także art. 7 UIG umożliwiłaby BIG-om nie tylko „pobieranie” danych z CEIDG na zasadach preferencyjnych, ale także wykorzystywania tych danych w celu realizacji ich ustawowych zadań.

Wobec powyższego proponujemy zmianę art. 39 SDG i art. 7 UIG, a także dodanie nowego art. 7a UIG, w następujący sposób:

Art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. Dane CEIDG mogą być nieodpłatnie udostępniane, w sposób inny niż określony w art. 38 ust. 2, po uprzednim ustaleniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki warunków udostępniania tych danych.

2. Podmioty, którym udostępniono dane CEIDG w trybie ust. 1, nie mogą przekazywać tych danych ani ich fragmentów innym podmiotom.

3. Dane CEIDG są nieodpłatnie udostępniane biurom informacji gospodarczej, o których mowa w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych, zwanym dalej „biurami informacji gospodarczej”, po uprzednim ustaleniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania tych danych.

4. Biura informacji gospodarczej, o których mowa w ust. 3, mogą przetwarzać dane udostępnione przez CEIDG na zasadach określonych w ustawie, o której mowa w ust. 3.

5. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1-4 do ponownego wykorzystania danych CEIDG stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.”

W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r., poz. 1015, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Przedmiotem działalności gospodarczej biura jest pośrednictwo w udostępnianiu informacji gospodarczych, polegające na przyjmowaniu informacji gospodarczych od wierzycieli, przechowywaniu i ujawnianiu tych informacji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej biura może być również:

		BIK	<p>1) przetwarzanie archiwalnych informacji gospodarczych, o których mowa w art. 21 ust. 3 i 4, dla celów statystycznych, dotyczących dłużników niebędących konsumentami;</p> <p>la) pośrednictwo w udostępnianiu danych z publicznych zbiorów, rejestrów i ewidencji</p> <p>2) zarządzanie majątkiem biura;</p> <p>3) prowadzenie działalności szkoleniowej lub edukacyjnej w zakresie objętym działalnością biura.</p> <p>3. Przychody z działalności, o której mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, nie mogą przekraczać 10% ogólnych przychodów biura.</p> <p>4. Biuro nie może powierzyć innym podmiotom wykonywania czynności związanych z przedmiotem działalności gospodarczej, o którym mowa w ust. 1 i 2, z wyjątkiem innych biur oraz instytucji utworzonych na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. - Prawo bankowe.</p> <p>5. Biuro jest obowiązane do zabezpieczenia roszczeń o naprawienie szkody, która może wyniknąć w związku z działalnością gospodarczą biura. Zabezpieczenie może nastąpić w drodze zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zlecenia udzielenia gwarancji bankowej lub poręczenia bankowego."</p> <p>2) Po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu: <i>„7a. Biuro może przetwarzać dane, w tym dane osobowe, udostępnione z Centralnej Ewidencji</i></p> <p><i>1) Informacji o Działalności Gospodarczej, o której mowa w ustawie z dnia o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. ...), zwanej dalej „CEIDG”, w związku z wykonywaniem działalności, o której mowa w art. 7 ust. 1 i ust. 2 pkt 1b.</i></p> <p>2. Biuro ujawnia dane udostępnione z CEIDG w celu realizacji złożonych w biurze wniosków o ujawnienie tych danych.</p> <p>3. Biuro może przetwarzać dane udostępnione przez CEIDG również w celu weryfikacji zgodności informacji gospodarczych przekazywanych przez wierzycieli na zasadach określonych w art. 14-18 z danymi CEIDG."</p>	<p>BIK z wielkim zadowoleniem odnotowuje propozycję zmiany przepisów w zakresie zniesienia opłat za udostępnianie danych z CEIDG podmiotom prywatnym i zrównanie ich w tym zakresie z podmiotami publicznymi. Jest to niewątpliwie ze wszechmiar uzasadniona liberalizacja, która umożliwi, zwłaszcza podmiotom prowadzącym działalność w zakresie gromadzenia i udostępniania informacji możliwość dodatkowej weryfikacji danych, a tym samym wpłynie to na zwiększoną rzetelność i wiarygodność informacji w obrocie gospodarczym. Aby jednak ta rzetelność, zwłaszcza informacji służących ocenie wiarygodności kredytowej i ocenie ryzyka była w pełni możliwa, postulujemy zniesienie wciąż istniejącego w art. 39 ust. 2 zakazu dalszego udostępniania informacji z CEIDG przez podmioty,</p>
--	--	-----	---	---

		<p>które takie dane uzyskały. Skoro informacja z CEIDG ma służyć weryfikacji podmiotów i tym samym zwiększeniu pewności obrotu gospodarczego nie znajdujemy racjonalnego uzasadnienia dla utrzymania tego zakazu. <i>Ratio legis</i> tego przepisu co do zasady jest zrozumiałe.</p> <p>W imieniu BIK jako instytucji zaufania publicznego, działającej na podstawie art. 105 ust. 4 Ustawy Prawo bankowe, gromadzącej, przetwarzającej i udostępniającej informacje o zobowiązaniach kredytowych zarówno osób fizycznych - konsumentów, jak i przedsiębiorców, które to informacje stanowią podstawową bazę dla banków, instytucji pożyczkowych oraz instytucji kredytowych do oceny zdolności kredytowej kredytobiorców i związanego z tym ryzyka kredytowego, zwracamy się z wnioskiem o uwzględnienie zmiany art. 39 ust. 2 w taki sposób aby zakaz dalszego udostępniania danych z CEIDG (jeśli w ogóle miałby pozostać) nie dotyczył rejestrów kredytowych jako instytucji zaufania publicznego utworzonych na podstawie art. 105 ust. 4 Ustawy Prawo bankowe. Jak już wskazaliśmy podstawowym zadaniem tych instytucji jest dostarczanie bankom i innym kredytodawcom jak najbardziej aktualnych i wiarygodnych informacji na temat potencjalnych kredytobiorców, co pozwala na prawidłową ocenę wiarygodności kredytowej takich osób ale też na zapobieganie wyłudzeniom czy oszustwom dokonywanym na szkodę banków, a tym samym ich klientów.</p> <p>Możliwość weryfikacji danych w CEIDG i udostępniania takich danych przyczyni się w znacznym stopniu do poprawy bezpieczeństwa udzielanych kredytów i prawidłowości oceny ryzyka kredytowego. Banki, dla których rejestry kredytowe są centralną bazą informacji są zobowiązane na podstawie art. 70 Ustawy Prawo bankowe do prawidłowej oceny zdolności kredytowej, a Komisja Nadzoru Finansowego w swoich Rekomendacjach, m.in. w Rekomendacji T (cytowanej poniżej) wyraźnie zaleca aby banki w celu prawidłowego zarządzania ryzykiem korzystały z baz instytucji utworzonych na podstawie art. 105 ust 4 Ustawy Prawo bankowe i aby dbały o kompletność i aktualność danych, które te instytucje powinny zapewnić:</p> <p>„Z punktu widzenia prawidłowości procesu zarządzania ryzykiem detalicznych ekspozycji</p>	
--	--	---	--

		<p>kredytowych niezwykle istotne jest korzystanie przez banki z Informacji pochodzących z zewnętrznych baz danych, w tym w szczególności międzybankowych baz danych budowanych przez instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, które gromadzą, przetwarzają i udostępniają informacje m.in. w zakresie poziomu oraz historii spłat zobowiązań kredytowych klientów detalicznych. Banki powinny aktywnie włączyć się w system międzybankowej wymiany informacji, przekazując kompletne i aktualne dane na temat zobowiązań kredytowych klientów.</p> <p>Rekomendacja 10 - W ramach procesu oceny zdolności kredytowej klienta detalicznego konieczne jest każdorazowe korzystanie przez banki z zewnętrznych baz danych, w tym w szczególności międzybankowych baz danych budowanych przez instytucje, o których mowa w art. 105 ust 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.).</p> <p>BIK — jako instytucja działająca na podstawie art 105 ust. 4 Ustawy Prawo Bankowe pomaga bankom i instytucjom upoważnionym do udzielania kredytów realizować ich ustawowe obowiązki wynikające m.in. z art. 70 Ustawy Prawo bankowe oraz art. 9 Ustawy o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu.</p> <p>Aby zapewnić bezpieczeństwo udzielanych kredytów, jak również bezpieczeństwo przeprowadzanych transakcji, a także dopomóc bankom w zapobieganiu wyłudzeniom kredytów - BIK musi udostępniać bankom i innym instytucjom poprawne raporty kredytowe, w szczególności dołożyć starań aby dane identyfikacyjne klientów banku zawarte w tzw. Wsadach informacyjnych przekazywanych przez bank - były zgodne z tymi zgromadzonymi w systemie BIK, a pochodzącymi z pozostałych banków, w których ten sam klient posiadał kredyt lub się o niego ubiegał. Jeśli zaistnieje rozbieżność - zadaniem BIK-jako przetwarzającego te dane na zlecenie banków jest sprawdzenie ich poprawności.</p> <p>W związku z powyższym proponujemy zmianę art. 39 ustawy w następujący sposób: Art. 39 otrzymuje brzmienie:</p>	
--	--	--	--

			<p>„Art 39. 1. Dane CEIDG mogą być nieodpłatnie udostępniane, w sposób inny niż określony w art. 38 ust 2, po uprzednim ustaleniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki warunków udostępniania tych danych.</p> <p>2. Podmioty, którym udostępniono dane CEIDG w trybie ust 1, nie mogą przekazywać tych danych ani ich fragmentów innym podmiotom, z zastrzeżeniem ust 3 i 4. poniżej,</p> <p>3. Dane CEIDG są nieodpłatnie udostępniane instytucjom utworzonym na podstawie art. 105 ust.4 Prawa bankowego> po uprzednim ustaleniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki technicznych i organizacyjnych warunków udostępniania tych danych.</p> <p>4. Instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust.4 Prawa bankowego, o których mowa w ust 3, mogą przetwarzać dane udostępnione przez CEIDG w celach określonych w ustawie, o której mowa w ust 3.</p> <p>5. W zakresie nieuregulowanym w ust 1-4 do ponownego wykorzystania danych CEIDG stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej”.</p>	
27	Art. 1 pkt 23 (dot. dodawanego art. 39b w ustawie SDG).	Konfederacja Lewiatan	<p>Pozytywnie oceniamy wyłączenie spod ustawy o ochronie danych osobowych udostępnianych w CEiDG, danych osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą.</p> <p>W ocenie Konfederacji Lewiatan pewność obrotu przemawia za tym, żeby dane osób fizycznych, które jednocześnie identyfikują je w obrocie gospodarczym nie podlegały tak daleko idącej ochronie jak dane związane z ich sferą prywatną. Jak orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z 2009 roku (II SA/Wa 1584/09) pojęcie "prywatność osoby fizycznej" dotyczyć może jedynie osób fizycznych, a nie przedsiębiorcy. Sferę prywatności posiada wyłącznie człowiek, a nie podmiot gospodarczy. Gdy osoba fizyczna prowadzi działalność gospodarczą pod firmą swojego nazwiska (staje się tym samym przedsiębiorcą czyli podmiotem gospodarczym) w pierwszym rzędzie korzysta z ochrony jaką ustawodawca zapewnia przedsiębiorcy. Do przedsiębiorcy, podmiotu gospodarczego nie ma zastosowania pojęcie prywatności. Podejmując działalność gospodarczą w tej formie prawnej, a nie np. w formie spółki kapitałowej, należy liczyć się nie tylko z ryzykiem gospodarczym, ale i ryzykiem utraty prywatności w tym zakresie.</p> <p>Artykuł 39b usunie istniejące wątpliwości interpretacyjne co do zasad przetwarzania danych przedsiębiorców. Wyeliminuje też praktyczne</p>	<p>Uwagi niezasadna.</p> <p>Propozycja Konfederacji/BIK, aby do jawnych danych i informacji udostępnianych przez CEIDG nie stosować w ogóle przepisów ustawy o ochronie danych osobowych była diskutowana z przedstawicielem GODO podczas konferencji, który jednoznacznie uznał ją za niewłaściwą. GODO uznał, że argument przytaczany przez ten podmiot, jakoby dane przedsiębiorców nie były danymi osobowymi, jest błędny i dane te są jak najbardziej danymi osobowymi. Obowiązek zaś ochrony i zabezpieczenia tych danych musi obejmować wskazane w projektowanym art. 39b przepisy ustawy o ochronie danych osobowych, ale jako kompromis w konieczności stosowania całej ustawy, ograniczenie to dotyczy tylko wybranych przepisów ustawy o ochronie danych osobowych (m.in. przepisy o czynnościach kontrolnych i zabezpieczeniu danych osobowych).</p> <p>BIK i Konfederacja nie podtrzymywały dalej uwag w tym zakresie.</p>

		<p>trudności i koszty związane z koniecznością stosowania przepisów o ochronie danych osobowych do ujawnionych w CEIDG danych podmiotów gospodarczych, które przetwarzane są w kontekście prowadzonej przez nie działalności.</p> <p>Zwłaszcza w kontekście punktu 22 uzasadnienia do projektu ustawy wątpliwości budzi to, że do udostępnionych w CEIDG danych nadal będą miały zastosowanie przepisy regulujące zabezpieczenie danych (Rozdział V) i tryb przeprowadzanej przez GIODO kontroli (art. 14-19a i 21-22a). Obowiązek realizacji wszystkich obowiązków przewidzianych w rozdziale V (m.in. do prowadzenia dokumentacji opisującej sposób przetwarzania, dopuszczania do przetwarzania tych danych tylko osób mających odpowiednie upoważnienie, prowadzenie ewidencji tych osób i zastosowanie środków ochrony technicznej z restrykcjami dotyczącymi polityki haseł, szyfrowaniem danych) wydają się nieproporcjonalne wobec pochodzących z jawnego rejestru danych podmiotów gospodarczych.</p> <p>Postulujemy wykreślenie słów od: „z wyjątkiem art 14 - 19a i 21 - 22a oraz przepisów rozdziału 5 tej ustawy.</p> <p>„Art. 39b. Do danych i informacji udostępnianych przez CEIDG nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych”.</p> <p>Jako jedno z najlepszych rozwiązań przedstawionych w Projekcie odnotowujemy wyłączenie spod Ustawy o ochronie danych osobowych danych udostępnianych w CEIDG.</p> <p>Należy podkreślić, że w tej sprawie toczyły się dyskusje począwszy od stycznia roku 2012, kiedy to przestał obowiązywać art. 7 a ustawy o działalności gospodarcze) wyłączający przedsiębiorców wpisanych do ewidencji działalności gospodarczej spod działania ustawy o ochronie danych osobowych. Dla wielu uczestników obrotu ale też dla przedstawicieli świata nauki, było oczywiste, że jak najszybciej to wyłączenie należy przywrócić, choćby dlatego aby nie pojawiały się już nigdy kontrowersje związane z publicznym przecież udostępnianiem danych przez osoby fizyczne, które decydują się zostać przedsiębiorcami. Jak wykazane to było również w orzeczeniu NSA z dnia 28 listopada 2002 r.(II SA 3389/01), (a więc z okresu kiedy jeszcze nie</p>	
--	--	--	--

BIK

		<p>było wyłączenia przedsiębiorców spod ustawy o ochronie danych, a więc w gruncie rzeczy wydanym w sytuacji prawnej, jaka jest obecnie), ktoś, kto decyduje się na działalność gospodarczą, a szczególnie jeśli osoba taka decydując się na prowadzenie działalności gospodarczej podaje jako siedzibę adres swojego zamieszkania musi liczyć się z konsekwencjami upublicznienia tych danych i możliwością ich dalszego przetwarzania przez inne osoby.</p> <p><i>NSA analizował czy dane osobowe pojawiające się w kontekście prowadzonej działalności gospodarczej podlegają ochronie na mocy regulacji ustawy o ochronie danych osobowych. W przedmiotowym wyroku Sąd stwierdził, iż „Nazwa kancelarii ani jej numer telefonu nie należy do danych osobowych, nie służy bowiem do identyfikacji osoby fizycznej, ale jednostki organizacyjnej, podobnie jak nie należy do danych osobowych nazwa spółki cywilnej (...). Dane te nie są wyłączone spod ochrony dóbr osobistych, ochrona ta nie jest jednak dokonywana na gruncie ustawy o ochronie danych osobowych”. W podobnym duchu wypowiadał się również Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w stanowisku, które publikowane było na stronie internetowej GIODO. Zdaniem GIODO, na gruncie przepisów ustawy o ochronie danych osobowych ochronie podlegają dane osobowe dotyczące wyłącznie osób fizycznych (art. 2 ust. 1 w zw. z art. 1 ust. 1 u.o.d.o). „Tymczasem, osoba fizyczna, która zakłada działalność, zmienia niejako swój status prawny, bowiem z chwilą złożenia wniosku i wpisania jej do ewidencji działalności gospodarczej, staje się przedsiębiorcą.” GIODO w swoim stanowisku w ogóle nie odwoływał się do danych z ewidencji, a do wszystkich danych identyfikujących osobę jako przedsiębiorcę. Nawiązywał też do wyżej wymienionego wyroku NSA. Jak wskazaliśmy wyżej art. 26 b powinien być całkowicie usunięty, bo tak naprawdę stanowi on - wbrew jak sądzimy intencjom - o tym, że dane przedsiębiorców wpisanych do CEIDG podlegają ustawie o ochronie danych osobowych. To powinno być jednoznacznie przesądzone, podobnie jak w nieobowiązującym już art. 7 a ustawy o działalności gospodarczej, który stanowił: „Ewidencja działalności gospodarczej jest jawna i dane osobowe w niej zawarte nie podlegają przepisom ustawy o ochronie danych osobowych.</i></p>	
--	--	---	--

		GIODO	<p>Jak słusznie wskazał NSA w cytowanym wyżej wyroku, przedsiębiorcy wpisani do CEIDG, ich dane „nie są wyłączone spod ochrony dóbr osobistych, ochrona ta nie jest jednak dokonywana na gruncie ustawy o ochronie danych osobowych. Oczywistym jest, że mogą dochodzić oni swoich praw w tym zakresie na podstawie obowiązujących przepisów kodeksu cywilnego (art 23 i 24).</p> <p>W art. 39 b powinien być wyłączony wyjątek pozwalający na stosowanie kontroli GIODO w tym zakresie, czyli odwołanie do art. 14-19 a i 21-22 a oraz rozdziału 5 ustawy o ochronie danych osobowych. Jeśli bowiem dane te mają podlegać wyłączeniu spod zakresu ustawy o ochronie danych osobowych, to tym bardziej Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przestaje być organem uprawnionym do kontroli przetwarzania takich danych. Zgodnie z art 12 Ustawy o ochronie danych osobowych -Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych kontroluje zgodność przetwarzanych danych z przepisami o ochronie danych osobowych, a jeżeli podmiot przetwarzający dane przedsiębiorców tej ustawie nie podlega, to na jakiej podstawie rozszerza się uprawnienia GIODO wobec tego podmiotu?. Oznaczałoby to nadanie organowi ochrony danych szerszych uprawnień, niż przewiduje ustawa, a to byłoby niekonstytucyjnym rozwiązaniem. Aby przepisy były spójne, proponujemy wykreślenie z Projektu art. 26 b oraz przeredagowanie art. 39b w następujący sposób: „Art. 39 b. Do danych i informacji gromadzonych i udostępnianych przez CEIDG nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.”</p> <p>W kontekście argumentów zamieszczonych w uzasadnieniu do projektu (część 4. pkt 21) – str. 22 – 23), jak również biorąc pod uwagę dodawany (art. 1 pkt 22 projektu) art. 39 a ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, w opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych zasadnym byłoby uzupełnienie dyspozycji dodawanego (art. 1 pkt 22 projektu) art. 39 b ustawy o swobodzie</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
--	--	-------	---	----------------------------------

			działalności gospodarczej o słowo „jawnych” po słowie „Do”. Takie ujęcie projektowanego art. 39 b ustawy o swobodzie działalności gospodarczej pozwoliłoby – w ocenie organu do spraw ochrony danych osobowych – na uniknięcie wątpliwości co do tego, które spośród danych przedsiębiorców zgromadzonych w CEIDG objęte są wyłączeniem proponowanym w tym przepisie.	
28	Art. 5 (dot. art. 42 ust. 3 pkt 5 ustawy o statystyce publicznej)	GUS	<p>Projekt przewiduje, że nowelizacja obejmie m.in. ustawę o statystyce publicznej. Natomiast należy podkreślić, że w rejestrze REGON data zakończenia działalności odnosi się nie tylko do daty zakończenia działalności gospodarczej wykonywanej przez osoby fizyczne będące przedsiębiorcami, ale również dotyczy daty zakończenia działalności wykonywanej przez inne podmioty wpisywane do rejestru REGON. Wobec powyższego w art. 42 ust. 3 pkt 5 ustawy o statystyce publicznej należałoby wprowadzić zaproponowany w projekcie zapis oraz pozostawić datę zakończenia działalności ze wskazaniem na alternatywę rozłączną pomiędzy tymi datami.</p> <p>Ponadto w związku z rozszerzeniem zakresu przedmiotowego CEIDG o datę trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej (art. 1 pkt 6), proponuje się zmianę art. 42 ust. 3 pkt 5 ustawy o statystyce publicznej poprzez usunięcie obecnie występującej w ww. przepisie alternatywy rozłącznej pomiędzy „zakończenia działalności, skreślenia z ewidencji lub rejestru”. Dodatkowo proponuje się wprowadzenie w art. 42 ust. 3 pkt 5 ustawy o statystyce publicznej dat upadłości, co pozwoli na wpisywanie do rejestru REGON m.in. informacji o upadłości osób fizycznych będących przedsiębiorcami.</p>	<p>Uwaga uwzględniona Uwaga została uwzględniona dopiero po zaproponowaniu brzmienia tego przepisu przez GUS - uwaga bowiem została dość nieprecyzyjnie przedstawiona – część uwagi odnosi się do projektowanego przepisu, a część wydaje się, że do obowiązującego. Przepis został zmieniony zgodnie z propozycją GUS przekazana na roboczo po Konferencji.</p>
		UMWŚ	Konieczne wydaje się uwzględnienie w ustawie o statystyce publicznej przepisów dot. prowadzenia badań w zakresie	<p>Uwaga niezasadna Uwaga niezasadna. Propozycja wykracza poza zakres nowelizacji określonej w założeniach.</p>

			<p>mikroprzedsiębiorców. Z powodu braku stosownych zapisów obecnie takie badania nie są objęte programami statystyki publicznej, a byłoby to pożądane z uwagi na dużą liczbę tego rodzaju przedsiębiorców.</p>	<p>Przedmiotowa nowelizacja dotyczy Rozdziału 3 ustawy SDG w zakresie rejestru CEIDG oraz 57 innych ustaw w zakresie określonym założeniami, m.in. ustawy o ochronie osób i mienia jedynie w zakresie uchylecia przepisów odnoszących się do nieistniejących numerów w ewidencjach działalności gospodarczej Niniejsza propozycja powinna być ewentualnie procedowana odrębną nowelizacją, co najmniej z uwagi na konieczność przeprowadzenia odrębnych konsultacji i uzgodnień oraz przeprowadzenia odrębnej Oceny Skutków Regulacji (kompetencje GUS, a nie MG).</p>
29	<p>Art. 11 - w projekcie skierowanym do opiniowania był to art. 14 (dot. dodawanego art. 36b w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych – w pro)</p>	ZUS	<p>Przepis art. 14 projektowanej ustawy, dodaje do ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych art. 36b, zgodnie z którym, za dzień dokonania zgłoszenia do ubezpieczeń, uważa się dzień złożenia wniosku o wpis do CEIDG. W związku z wprowadzeniem takiego trybu dokonywania zgłoszeń, Zakład zauważa, iż należałoby rozszerzyć zakres danych przekazywanych z CEIDG do Zakładu o informację dotyczącą daty złożenia wniosku o wpis wraz z żądaniem zgłoszenia, z uwagi na następujące przyczyny:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Zakład zgodnie z obowiązującymi przepisami przekazuje do Narodowego Funduszu Zdrowia informacje o dacie dokonania zgłoszenia, przy czym w przypadku zgłoszeń członków rodziny, zgodnie z art. 67 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.), od tej daty jest uzależnione prawo do świadczeń. Powyższe, potwierdza rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu oraz sposobu przekazywania danych dotyczących osób objętych ubezpieczeniem zdrowotnym i płatników składek, osób pobierających zasiłki przyznane na podstawie przepisów o ubezpieczeniu chorobowym lub wypadkowym, osób ubiegających się o przyznanie emerytury lub renty oraz pracowników korzystających z urlopu 	<p>Uwagi uwzględnione</p>

bezpłatnego (Dz. U. z 2012 r. poz. 1446).

- 2) zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, objęcie dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym, czy też dobrowolnymi ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, następuje co do zasady od dnia zgłoszenia do tych ubezpieczeń. Na potrzeby rozstrzygnięcia przez Zakład o dacie objęcia dobrowolnymi ubezpieczeniami (w tym dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym) w przypadku osób, które dokonają zgłoszenia za pośrednictwem CEIDG konieczne będzie posiadanie danych o dacie złożenia wniosku o wpis lub wniosku o zmianę danych wykazanych w zgłoszeniu.

Jednocześnie Zakład podkreśla, że obowiązek ubezpieczeń społecznych prowadzącego działalność gospodarczą, powstaje od daty faktycznego rozpoczęcia działalności, zgodnie z art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Z uwagi na fakt, iż dzień wykazywany na wniosku o wpis do CEIDG, jako dzień podjęcia działalności, nie jest wiążący dla przedsiębiorcy (tzn. nie powoduje powstania obowiązku ubezpieczeń społecznych, jeżeli działalność zostanie rozpoczęta z inną datą) i może on rozpocząć tę działalność przed tym dniem albo po tym dniu. Wobec powyższego, Zakład proponuje wykreślenie projektowanego ust. 3 w art. 36b ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Należy zaznaczyć, że dla celów zgłoszenia do ubezpieczeń, składając żądanie jego przyjęcia przedsiębiorca będzie musiał podać dane niezbędne do jego sporządzenia przez Zakład. Są to w szczególności: data odpowiednio powstania/ustania obowiązku ubezpieczeń albo data „wniosku od” w przypadku ubezpieczeń dobrowolnych. Powyższe daty nie muszą

			<p>pokrywać się z datą rozpoczęcia lub zaprzestania działalności.</p> <p>W projektowanym art. 36b ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych należy powołać „art. 36 ust. 1 i 11”, zamiast „art. 36 ust. 10 i 11”.</p>	
30	<p>Art. 61 i 75 (w projekcie skierowanym do opiniowania były to art. 66 i 80 - w wyniku uzgodnień zmianie uległa numeracja).</p>	GUS	<p>W związku z wątpliwościami w zakresie interpretacji art. 66 i 80 uprzejmie proszę o szczegółowe wyjaśnienie przez Ministerstwo Gospodarki zaproponowanych przepisów .</p>	<p>Uwagi niezasadne</p> <p>Projektowany art. 61 (w opiniowanej przez GUS wersji projektu był to art. 66) realizuje pkt 12 założeń dotyczy tzw. „abolicji” na dokonanie wszelkich zmian we wpisie z pominięciem terminów wynikających z art. 30 ust. 1, w ciągu 6 miesięcy od daty wejścia w życie ustawy zmieniającej (szerzej o tym w założeniach)</p> <p>Na podstawie tego przepisu wszyscy ci przedsiębiorcy, którzy nie wykonali tego obowiązku (a ich odsetek w CEIDG jest dość znaczny) będą mogli dokonać wszelkich zmian w CEIDG, w ciągu 6 miesięcy od daty wejścia w życie ustawy, bez względu na to, kiedy fakty wymagające zmiany bądź wykreślenia wpisu miały miejsce, maksymalnie jednak do dnia wejścia w życie nowych przepisów.</p> <p>Nadmienić należy, że zarówno obecny art. 30 ust. 1 nie przewiduje żadnych sankcji i konsekwencji za niedopełnienie tego obowiązku. W założeniach również, mimo różnych głosów w tej kwestii, postanowiono takich konsekwencji na przedsiębiorcę nie nakładać- CEIDG to tylko ewidencja i informacja, konsekwencje zaś, najczęściej finansowe, dotyczą przedsiębiorców ze strony US i ZUS, za nieprawdziwe dane w ich rejestrach.</p> <p>Art. 75 zaś (w opiniowanej wersji projektu był to art. 80) jest przepisem przejściowym, dostosowującym zmianę, którą wprowadza się niniejszą nowelizacją w zakresie usunięcia z przepisów w wymienionych w tym artykule ustawach – odniesienia do nieistniejącego w systemie prawa od 01.01.2012 r. „numeru w ewidencji działalności gospodarczej” wymaganego we wnioskach składanych na podstawie tych ustaw i tym samym powodując zmiany w zakresie informacji zawartych w ewidencjach, rejestrach i wykazach prowadzonych na podstawie tych ustaw.</p> <p>Z RCL została ponownie rozważona prawidłowość brzmienia tych przepisów, co do których GUS miał nadal wątpliwości pomimo powyższych wyjaśnień przedstawionych na Konferencji i w Uzasadnieniu projektu.</p> <p>RCL rozstrzygnął ostatecznie, że oba przepisy zaproponowane w projekcie są precyzyjne i nie ma potrzeby dokonywania zmiany w zakresie usunięcia wątpliwości interpretacyjnych.</p>
31	<p>Art. 62 (w projekcie skierowanym do uzgodnień był to art. 67 – po uzgodnieniach numeracja)</p>	FMiŚP	<p>Zgodnie z art. 16 ust. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej identyfikacja przedsiębiorcy w poszczególnych urzędowych rejestrach następuje na podstawie NIP. Nie widzimy, więc uzasadnienia do wykreślenia przedsiębiorców z rejestru jeśli dotychczas nie</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Szczegółowe uzasadnienie znajduje się w Uzasadnieniu.</p> <p>Można dodatkowo nadmienić, że jedynym kryterium do wykreślenia w drodze czynności materialno – technicznej, będzie, jak wskazano w założeniu nr 25, brak nr PESEL i jego nieuzupełnienie w ciągu 2 lat. Konkretnie kryterium czasowe zostało określone precyzyjnie. Jest to samodzielne odrębne uregulowanie kwestii tzw.</p>

	uległa zmianie)		zaktualizowali wpisów poprzez uzupełnienie numeru PESEL. Tymczasem w projekcie zmiany ustawy o swobodzie działalności gospodarczej nacisk kładzie się na numer PESEL. Jego nieuzupełnienie w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy skutkować będzie wykreśleniem przedsiębiorcy z CEIDG. Rozwiązanie to jest zbyt rygorystyczne, ponieważ jest wielu przedsiębiorców, którzy nie śledzą na bieżąco wszystkich zmian przepisów i może się okazać to bardzo przykre w skutkach. Nie wiemy, jaka jest skala tego problemu, ale wydaje się, że niewielka. Może, więc należałoby zawiadomić tych przedsiębiorców o konieczności aktualizacji wpisów	„śmieciowych” wpisów, które, zgodnie z pierwotnymi założeniami, nie powinny być w ogóle do CEIDG migrowane -jest to odrębne samodzielne uregulowanie, na podobnej zasadzie jak projektowany przepis art. 34 ust. 5. FMIŚP podczas Konferencji nie przyjęła wyjaśnień MG.
32	Art. 62, 63, 64 (w projekcie skierowanym do opiniowania były to art. 67, 68, 69- w wyniku uzgodnień zmianie uległa numeracja).	GUS	Niezrozumiałe jest przedstawienie sposobu realizacji wykreśleń wymienionych w art. 67 ust. 2 i usuwania danych wskazanych w art. 68 oraz uzupełnień, o których mowa w art. 69.	Uwagi nieuwzględnione. Art. 62 i 63 (w opiniowanej przez GUS wersji projektu były to art. 67 i 68) – szczegółowe uzasadnienie do nich znajduje się w Uzasadnieniu do projektu. Można dodatkowo nadmienić w zakresie art. 62 (opiniowany art. 67), że jedynym kryterium do wykreślenia w drodze czynności materialno-technicznej, będzie, jak wskazano w założeniu nr 25, brak nr PESEL i jego nieuzupełnienie w ciągu 2 lat. Konkretnie kryterium czasowe zostało określone precyzyjnie. Jest to samodzielne odrębne uregulowanie kwestii tzw. „śmieciowych” wpisów, które, zgodnie z pierwotnymi założeniami, nie powinny być w ogóle do CEIDG migrowane - jest to odrębne, samodzielne uregulowanie, na podobnej zasadzie jak nowoprojektowany przepis art. 34 ust. 5 w ustawie SDG – art. 1 pkt 17 lit. c projektu. Do art. 63 (opiniowany art. 68) - podkreślić należy, że Minister Gospodarki nigdy nie był organem właściwym do spraw przedsiębiorców, <u>którzy zakończyli działalność gospodarczą przed dniem 1 lipca 2011 r.</u> Przeniesienie danych tych osób nie stanowi także przeniesienia wpisu, o którym mowa w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej. Z drugiej zaś strony gminy nie mają umocowania do usuwania z systemu teleinformatycznego, w którym prowadzona jest CEIDG danych, choćby omyłkowo wprowadzonych. Stąd konieczność takiego przepisu. Do art. 64 (opiniowany art. 69) - przepis ten jest konsekwencją wprowadzenia w art. 25 ust. 1 nowej danej wpisowej w postaci „daty trwałego zaprzestania” o ile przedsiębiorca podał taką datę we wniosku o wpis – art. 25 ust. 1 pkt 18a). Należy też umożliwić dokonanie dopisania takiej danej, również tym przedsiębiorcom, którzy zostali wykreśleni z CEIDG przed wejściem w życie tej nowelizacji, ponieważ jest to dana, od której zależą konsekwencje podatkowe i ubezpieczeniowe w innych rejestrach (dotyczy to w szczególności wpisów zmigrowanych z organów gmin).

				<p>Wyjaśnienia MG zostały przyjęte, z tym, że GUS wnioskował o zagwarantowanie w przepisach otrzymywania informacji o zmianach dokonanych w CEIDG w wyniku czynności określonych w tych przepisach – treść przepisów art. 63 i 64 (opiniowany art. 68 i 69) została więc odpowiednio uzupełniona o nowe ustępy na wzór projektowanego art. 62 ust. 3 (opiniowany art. 67 ust 3) - CEIDG przekazuje odpowiednie informacje do innych rejestrów, w tym GUS.</p>
33	Uwaga ogólna	UMWL (Urząd Marszałkowski Woj. Lubelskiego - w ramach KWRiST)	<p>UMWL choć nie będący podmiotem składowym bezpośrednio uczestniczącym w systemie ewidencjonowania wpisów dot. działalności gospodarczej zwrócił uwagę na kwestię zasygnalizowaną w korespondencji a dot. bardzo niskiego poziomu wykorzystania systemu CEiDG przez rejestrujących się przedsiębiorców (3% rejestracji drogą elektroniczną). Niska popularność nowej formy może być wynikiem obserwowanych w wielu krajach zachodnich zbyt szybko zachodzących procesów dyfuzyjno-innowacyjnych. Nowe rozwiązania wymagają w większości czasu i legislacyjnej stabilności dla kulturowego "zakorzenienia się" wprowadzonych rozwiązań.</p> <p>W kontaktach roboczych z przedstawicielami sektora przedsiębiorców daje się zauważyć niechęć do nadmiernie rozbudowanych form różnego rodzaju interfejsów www. Może to w istotnym stopniu przekładać się na procentowy poziom wykorzystania przez osoby zakładające działalność gospodarczą tradycyjnej formy papierowej i bezpośredniego kontaktu z urzędnikiem gminnym mogącym w ocenie petenta skorygować „na bieżąco” błędne wpisy w formularzu ewidencyjnym lub wyjaśnić budzące wątpliwości elementy składowe formularzy. Nierozpowszechniona idea posiadania podpisów elektronicznych również w większości przypadków determinuje do wizyty w urzędzie.</p> <p>Dlatego poza zmianami prawnymi widzimy konieczność dalszej popularyzacji wprowadzanych narzędzi jak również ujęcia ich w szerszy standaryzacyjny kontekst w zakresie</p>	<p>Odnosząc się do ogólnej uwagi Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubelskiego, który zauważa konieczność dalszej popularyzacji narzędzi służących do samodzielnego składania wniosków przez przedsiębiorców, wyłącznie on-line, bez pośrednictwa organów gmin, należy wskazać, że ministerstwo zauważa problem niskiego poziomu wykorzystania systemu CEIDG do rejestracji i dokonywania zmian we wpisach drogą elektroniczną. Należy podkreślić, że Minister Gospodarki, działając w oparciu o dyspozycję przepisu art. 23 oraz 26 ustawy SDG nie dysponuje środkami i narzędziami, które zmobilizują przedsiębiorców do uzyskania profilu zaufanego bądź podpisu elektronicznego, w celu samodzielnego składania wniosków w Systemie Teleinformatycznym CEIDG. Ministerstwo, tak jak UMWL, stoi jednak na stanowisku, iż celem wprowadzenia centralnej ewidencji było przede wszystkim maksymalne wyeliminowanie pośrednictwa organów gmin w szeroko rozumianych relacjach przedsiębiorców z Systemem Teleinformatycznym CEIDG, takich jak składanie wniosków o rejestrację i dalszych wniosków o zmiany we wpisie, pobieranie zaświadczeń ze strony internetowej CEIDG itp. W związku z powyższym, ze strony ministerstwa nadal będą podejmowane inicjatywy mające na celu popularyzację istniejących narzędzi, niewykluczone, że również na gruncie zmian legislacyjnych. O zagadnienie odnoszące się do niskiego odsetka wniosków składanych on-line został także uzupełniony OSR (pkt 1).</p>

		<p>polityki digitalizacji procesów administracyjnych. Jednolity system powszechnych usług i obsługi podmiotów gospodarczych zdecyduje o popularności postulowanych zmian. Procesowi temu winno towarzyszyć maksymalne wyeliminowanie udziału strony klienta z powtarzalnych relacji między-administracyjnych w miejscach, gdzie takowy udział nie jest niezbędny. Postulowane zmiany należy zatem uznać za pozytywne pamiętając jednak o holistyczności i emergentności całości omawianego procesu.</p> <p>UMWL realizując swoje zadania może wykorzystać dostępne instrumenty i kontakty bezpośrednie z przedsiębiorcami z naszego regionu do opiniowania CEiDG i analizy przyczyn niskiego zainteresowania elektronicznymi wpisami w systemie. UMWL nie zgłasza zastrzeżeń co do formy legislacyjnej proponowanych zmian.</p>	
--	--	---	--

Warszawa, 17 lipca 2015 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1378.2014 / 11/dl

dot.: RM-10-121-12 z 16.07.2015 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem
z Op. Ministra Spraw Zagranicznych

Podszefarz Stanu
Artur Włodarczyk

Do wiadomości:

Pan Janusz Piechociński
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki